

ČTVRTEK, 2. DUBNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Pololetní hodnocení dialogu EU – Bělorusko (předložené návrhy usnesení): viz zápis

4. Svědomí Evropy a totalita (předložené návrhy usnesení): viz zápis

5. Úloha kultury v rozvoji evropských regionů (předložené návrhy usnesení): viz zápis

6. Systém ekoznačky Společenství – Dobrovolná účast organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o těchto zprávách:

– zprávě, kterou přednesl pan Salvatore Tatarella, jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o systému ekoznačky Společenství (KOM(2008)0401 – C6-0279/2008 – 2008/0152(COD)), a

– zprávě, kterou přednesla paní Linda McAvanová, jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o dobrovolné účasti organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (KOM(2008)0402 - C6-0278/2008 - 2008/0154(COD)).

Salvatore Tatarella, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych hned na začátku poděkoval každému, kdo tak efektivně spolupracoval na přípravě této zprávy, a to stínovým zpravodajům z Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin; českému předsednictví; úředníkům Evropské komise a v neposlední řadě obdivuhodným úředníkům ze všech politických skupin. Jsem jim všem vděčný za vynikající práci. Jejich cenný příspěvek umožnil dosáhnout shody již při prvním čtení.

Když jsem jménem Evropského parlamentu přijal odpovědnost za revizi celé složky dokumentace o systému označování kvality z hlediska ochrany životního prostředí, ekoznačky, snažil jsem se systém urychlit. Neustálá aktualizace environmentálních požadavků na výrobky, které nesplňují standardy, nutí podniky k nepřetržitému a chvályhodnému koloběhu, jenž zvyšuje celkovou kvalitu ekologických standardů výrobků, které jsou uváděny na trh. Tím, že zvýšíme výrobu a oběh výrobků a služeb označených ekoznačkou, získáme značné ekologické přínosy v úspoře energií, které se budou zvyšovat, dále se sníží znečištění ovzduší a ušetří se voda. Ekoznačka je dobrovolnou značkou označující ekologickou kvalitu, která si klade za cíl propagovat prodej výrobků a služeb s nízkým dopadem na životní prostředí v průběhu jejich životního cyklu a nabízí zákazníkům přesné, nezavádějící a vědecky správné informace.

Náš přezkum tohoto nařízení je součástí širšího evropského akčního plánu udržitelné výroby a spotřeby a je úzce spojen s přezkumem EMAS a se směrnicí o ekodesignu. Zákonodárny orgán Společenství revizi této směrnice umožňuje konstatováním skutečnosti, že systém musí být na základě získaných zkušeností přezkoumán a změněn, aby se zvýšila jeho účinnost, zlepšilo jeho plánování a zjednodušil jeho provoz. Smyslem značky je vést spotřebitele k výrobkům, které mohou snížit dopad na životní prostředí. Doposud jsou naše zkušenosti s ekoznačkou různorodé. Kladem je, že se o osvědčení kvality uchází stále více společností z nejrůznějších odvětví. Znamená to, že si uvědomují jeho hodnotu výběrového zboží, která je zároveň

hnací silou – toto osvědčení je velmi ceněno spotřebiteli, kteří si více uvědomují společenskou odpovědnost firem. Ze záporů mohu uvést několik problémů: široká veřejnost o značce téměř neví; kritéria brzy zastarají, protože trhy se velmi rychle mění; a provozovatele odrazuje byrokratický jazyk. Nová ekoznačka bude jiná, co se týče vzhledu i obsahu. Bude přitažlivější a rozšíří se na nové výrobky: do roku 2015 plánujeme zvýšit počet skupin ze současných 25 na dvojnásobek, to je na 40–50 skupin. Plánujeme propagační kampaně. Vyčlenili jsme marketingový rozpočet ve výši 9,5 milionů EUR a 1 500 EUR je určeno na novou internetovou stránku.

Princip, který stínové zpravodaje nejvíce zaujal a s nímž souhlasily i další orgány, je skutečnost, že ekoznačka nesmí jen ověřovat dosažený výsledek, ale místo toho musí být dynamickým nástrojem, jenž se neustále vyvíjí, hnací silou, která výrobce a výrobky neustále nutí k vyšším standardům environmentální kvality tím, že průběžně hodnotí tržní referenční hodnoty a určuje na jejich základě nová kritéria. Naším cílem je zajistit kontrolu celého životního cyklu výrobku, což nám umožní plně posoudit dopad na životní prostředí ve všech fázích výroby a umožní všem provozovatelům v odvětví i NNO hrát aktivní úlohu v procesu revize kompromisních kritérií.

(Předsedající řečníka přerušil)

Předsedající. – Pane Tatarello, mohl byste prosím poslouchat? Nyní máte pět minut a dvě minuty na konci rozpravy; pokud teď využijete celých sedm minut, na konci rozpravy vám čas už nezbude. Je ale na vás, zda chcete využít těch sedm minut nyní nebo zda použijete těch pět nebo šest, které jste již vyčerpali a necháte si jednu minutu na to, abyste mohl odpovědět na poznámky kolegů.

Salvatore Tatarella, zpravodaj. –(IT) Vaši nabídku přijímám.

Linda McAvan, zpravodajka. – Pane předsedající, podobně jako pan Tatarella bych ráda na začátku poděkovala lidem, kteří se úzce zapojili a pomohli nám dnes dosáhnout shody ohledně zprávy o programu EMAS v průběhu prvního čtení. Ráda bych poděkovala stínovým zpravodajům, kteří jsou dnes zde, Komisi, která nám k dosažení shody velmi pomohla a českému předsednictví, které zde dnes není, a nemůže si tedy poděkování vyslechnout. Díky také patří zaměstnancům Parlamentu, skupinám a mé vlastní asistenci Elizabeth, která se velmi zasloužila o to, že zde dnes jsme. Dodnes se od doby, kdy jsme o zprávě začali diskutovat, vše odehrálo velmi rychle, takže jsme se shodli ještě před volbami.

EMAS je dobrovolným programem poskytujícím rámec, který má pomoci podnikům a organizacím zlepšit jejich dopad na životní prostředí. Byl zahájen před 14 lety a se 4 000 účastníky dosáhl skromného úspěchu, což, když o tom přemýšlíte, není v rámci celé Evropské unie příliš vysoké číslo. Komise stanovila cíl zvýšit toto číslo na 35 000 účastníků. Je to velmi ambiciózní cíl. Jedná se téměř o desetinásobný nárůst.

Věřím, že je správné, abychom se pokusili zlepšit využití systému EMAS, protože jinak jeho vliv zůstane omezený. Ale pokud máme jeho dopad zvýšit, musíme přitom také zachovat environmentální integritu programu. Myslím, že shoda, které jsme dnes dosáhli, snad vytváří rovnováhu mezi snahou o to, učinit program přitažlivější pro lidi a zároveň zachovat jeho environmentální integritu.

Provedli jsme některé změny, na kterých jsme se s Komisí shodli, a myslím, že jsou důležité. Zaprvé, společná registrace, aby se podnik nebo organizace s více než jedním pracovištěm musel v jedné zemi zaregistrovat jen jednou, což je velmi důležité. Aby Parlament mohl získat program EMAS, musel se zaregistrovat třikrát – v Lucembursku, Francii a Belgii. Z toho, co slyším od zaměstnanců, to nebyla jednoduchá záležitost. Takže takový typ změny je důležitý. Dále hromadná registrace pro organizace působící ve stejném odvětví; snížené poplatky a mírnější požadavky na podávání zpráv pro MSP – myslím, že pro malé organizace je program EMAS poněkud zatěžující, takže se musí změnit, a také je třeba jej více sladit s normou ISO 14001. Pro mě je zejména důležité zavedení sektorových podpůrných dokumentů. Myslím, že na tom bude Komise velmi tvrdě pracovat, a to organizacím pomůže se porovnávat s podobnými organizacemi. Budou také zavedeny hlavní ukazatele. Ty jsou velmi důležité pro zlepšení programu a k tomu, aby se lidé mohli zvenčí podívat na organizace a na to, jak si vedou.

Opravdu doufám, že podnikají lidi, aby se do programu EMAS zapojili; ne proto, že bych si chtěla hrát s čísly nebo protože bych chtěla, aby program EMAS soupeřil s normami ISO, ale protože si myslím, že je tento program dobrý a mohl by nám pomoci splnit kritéria udržitelnosti.

Dnes mnozí upírají své zraky k Londýnu, kde se sešli světoví lídři, aby hovořili o finančním poklesu a celosvětové krizi bankovníctví. Někteří se nepochybně budou divit, proč zde sedíme a hovoříme o auditech z hlediska životního prostředí v době, kdy organizace a podniky pociťují finanční tíseň. Budou vnímat tuto

iniciativu Komise jako rozptylování. Ale myslím, že je to špatně. Pro mě a mé socialistické kolegy je zelený program významnou součástí řešení, jak se dostat z finanční krize, ve které se nacházíme. Musíme investovat do energií a obnovitelných zdrojů a musíme snižovat naši ekologickou stopu. Ačkoliv je EMAS v rámci velkého systému zaměřeného na boj s klimatickými změnami, na němž Komisař tak tvrdě pracoval, velmi skromným programem, myslím, že významně pomáhá Evropské unii i ostatním částem světa snížit naši ekologickou stopu.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedající, rád bych v úvodu poděkoval a pogratoval zpravodajům, paní McAvanové a panu Tatarellovi, k jejich vynikajícím zprávám o navrženém přezkumu ekoznačky Společenství a programu pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí.

Jedná se o dvě velmi důležitá opatření v oblasti politik zaměřených na životní prostředí, která tvoří nedílnou součást akčního plánu udržitelné spotřeby a výroby. Je pozitivní, že lze dosáhnout shody již v prvním čtení. Poslanci Evropského parlamentu k tomu přispěli rozhodujícím způsobem a my jsme dokázali zcela zachovat ekologický cíl návrhu Komise a zároveň u mnoha důležitých bodů stanovit ambicióznější cíle.

Skutečnost, že bylo dosaženo shody v prvním čtení, potvrzuje vůli institucí přímo řešit problémy způsobené neudržitelnou spotřebou a výrobou. Revize programu pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) umožňuje organizacím a podnikům ve světě řídit dopad svých aktivit na životní prostředí daleko účinněji. EMAS přispívá ke stálému zlepšování v oblasti environmentálního působení organizací a podniků a samozřejmě také k souladu s příslušnými právními předpisy zaměřenými na životní prostředí. Nabízí také organizacím a podnikům další výhody, a to nejen přímou úsporou peněz, ale také omezením byrokratických postupů při předkládání zpráv a tím, že příslušným úřadům v členských státech umožní poskytovat pobídky.

Když zrevidujeme systém, měli bychom být schopni zabývat se narůstajícími požadavky ze strany spotřebitelů na objektivní, nestranné a důvěryhodné informace o dopadu výrobků, které si kupují, na životní prostředí. Revidovaný systém nám umožní zvětšit rozmanitost výrobků na trhu, které nesou ekoznačku, a podpořit podniky, aby zlepšily své působení na životní prostředí. Navíc jim logo ekoznačky poskytne řadu konkurenčních výhod, jako jsou nižší poplatky, přísnější ekologické normy, vyloučení nebezpečných látek a jednodušší kritéria spojená s veřejnými zakázkami a dalšími politikami Evropské unie.

Také byl rozšířen rozsah revidovaného nařízení o ekoznačce. Nařízení je pružnější a schopné se vyrovnat s novými ekologickými výzvami a prioritami. Vzhledem k tomu, že se jedná o rámcový právní předpis, nařízení o ekoznačce nestanoví konkrétní kritéria pro výrobky. Namísto toho vytváří nařízení týkající se ekologických kritérií pro vybrané kategorie výrobků, aby bylo možné nejlepšímu výrobku v každé kategorii udělit logo.

Dnes proniká na trh velmi široká škála ekologických značek, obrázky a texty mohou být pro spotřebitele matoucí, od obrázků lesů na plechovkách obsahujících nebezpečné látky po tvrzení, že potraviny nezanechávají uhlíkovou stopu, a že dokonce existují ekologická auta. Spotřebitelé proto vůbec nevědí, komu věřit. Kompromisní návrh na nařízení o ekoznačce pomůže tyto pochybnosti odstranit.

Než určíme kritéria a kategorie výrobků potravin a nápojů, provedeme studii o přidané hodnotě, kterou značka může poskytnout. V momentě, kdy bude tato studie provedena a Komise vydá rozhodnutí prostřednictvím postupu spolurozhodování, může být ekoznačka udělena výrobkům, které na životní prostředí působí nejlépe.

Věřím, že Parlament tento pozitivní balík návrhů plně podpoří. Ekoznačka je jedním z mála kanálů skutečné a přímé komunikace mezi občany a Evropskou unií o ekologických otázkách. Díky ekoznačce budou občané lépe volit výrobky a potažmo se budou přímo a aktivně podílet na boji proti neudržitelné spotřebě.

Evropská komise je připravena přijmout kompletní kompromisní balíček návrhů, aby dosáhla dohody o obou nařízeních v prvním čtení.

Ještě jednou děkuji zpravodajům za jejich vynikající práci.

Nikolaos Vakalis, navrhovatel stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. – (EL) Pane předsedající, rád bych na úvod pogratoval zpravodaji a každému, kdo se podílel na vyjednáváních s Radou. Považuji text dohodnutý mezi Parlamentem a Radou za velmi vyrovnaný, posilující naši výzbroj v boji proti klimatickým změnám.

Nebudu před vámi skrývat, že jsem byl trochu zklamán původním textem návrhu Komise, nejen proto, že nebyl dostatečně ambiciózní, ale protože nebyl schopen se vypořádat ani se slabiny, které se objevily během dosavadního užívání ekoznačky.

Nicméně text, o němž máme hlasovat, mé počáteční obavy zmírňuje. Abych byl přesný, jsem spokojen, že tak citlivé výrobní odvětví, jakým je potravinářství a výživa, nebude do plánu zahrnuto, dokud nebude dokončena studie o proveditelnosti stanovení spolehlivých kritérií, kritérií, která budou zahrnovat dopad výrobku na životní prostředí v průběhu jeho celého životního cyklu.

Ke svému uspokojení jsem si všiml, že Komise má nyní povinnost zavést opatření pro určení konkrétních kritérií pro udělení ekoznačky každé kategorii výrobků, a to do devíti měsíců od zahájení konzultací o ekoznačce s Radou.

Tato lhůta je životně důležitá, protože jsme v této fázi v minulosti zaznamenali závažné průtahy. Podporuji, aby byly ze systému ekoznačky vyňaty výrobky, které jsou karcinogenní, jedovaté nebo škodlivé pro životní prostředí, a aby bylo zmíněno omezení testů na zvířatech.

Skutečnost, že se odpovídající postup stal pružnější, než aby se od něj upustilo, také svědčí o pozitivním vývoji. Těší mě také časté odkazy na malé a střední podniky, které, jak všichni víme, tvoří páteř evropské ekonomiky, a to zejména dnes, kdy čelíme největší ekonomické krizi posledních let.

A závěrem před vámi nebudu skrývat skutečnost, že co se týká veřejných zakázek, doufal jsem v troufalejší a odvážnější postoj. Obávám se, že dosažený kompromis není za daných okolností dostatečný. Nicméně bych ještě jednou rád zdůraznil, že jsme dosáhli uspokojivého výsledku.

Anders Wijkman, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, na plán Komise udržitelné výroby a spotřeby jsme čekali dost dlouho. Návrh jsme obdrželi před několika měsíci. I když je obsáhlý, musím bohužel říci, že je celkový obsah poněkud omezený a ubohý. Vzhledem k tomu, že jsem četl některé dřívější návrhy Komise, vím, že zejména v GR pro životní prostředí existovaly pro začátek daleko ambicióznější plány. Je tedy zřejmé, že práce na těchto problémech musí pokračovat a musí jít v budoucnu více do hloubky.

Dnes diskutujeme o systému ekoznačky. Přezkum nabízí dobrou příležitost k tomu, aby se tato značka posunula dále z okrajové oblasti trhu, došla na něm daleko větší podíl a pomohla podnitit poptávku po výrobcích šetrných k životnímu prostředí. Nová pravidla představují významné zlepšení. Jsou dynamičtější, využívají hledisko životního cyklu a měla by být schopna přitáhnout daleko větší pozornost a zájem jak ze strany podniků, tak ze strany spotřebitelů. Jak řekl pan Dimas, budou schopni přispět ke sjednocení udělování ekoznaček a odstraní řadu nepovinných programů, které jsou pro spotřebitele velmi často matoucí.

Máme ale stále problém s tím, jak o značce informovat spotřebitele a trhy. Marketingová podpora této značky byla v minulosti velmi omezená. Přidělené zdroje byly v porovnání se zdroji, které značky na trhu obecně využívají, nepatrné. Doufám, že se to změní, zejména až v budoucnu podniky spatří v ekoznačce důležitý nástroj. Také doufám, jak řekl pan Vakalis, že se veřejné zakázky v budoucnu rozšíří do ekologických oblastí a budou ekoznačku používat jako platformu.

Také doufám, že Komise bude program podporovat aktivněji. Děkuji všem, kdo se na práci podíleli. Myslím, že jsme během pár týdnů odvedli docela dobrou práci. V posledních hodinách jsme dokázali vyjasnit některé zmatky ohledně potravinových výrobků, a zejména produktů rybolovu.

A nakonec bych se ještě rád vrátil k paní McAvanové, která zmínila finanční krizi a dnešní schůzi v Londýně. Myslím, že je ta zmínka velmi relevantní. Dnes čelíme alespoň třem souběžným krizím – finanční krizi, klimatické krizi a tomu, co bych mohl nazvat krizí ekosystému, nebo nadměrným využíváním přírodních zdrojů. Vybudovat lepší budoucnost budeme moci jen tehdy, budeme-li se zabývat kořeny všech příčin, tedy neudržitelným využíváním zdrojů, a to prostřednictvím investic do výroby a výrobků s nízkým podílem uhlíku a šetrným vůči životnímu prostředí. Myslím, že tento systém ekoznačky je jedním z mnoha nástrojů, které nám v tom mohou pomoci.

Gyula Hegyi, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, v našich společnostech existují různé nástroje na uzákonění ekologicky uvědomělého chování. Existují nařízení, směrnice, usnesení. Můžeme zakázat určité materiály a činnosti. Můžeme zakázat nebezpečné látky a dotovat ekologické technologie.

V tržní ekonomice jsou ale i jiné nástroje. Můžeme směřovat spotřebitele prostřednictvím výrobků, které kupují, a doporučovat výrobky šetrné vůči životnímu prostředí a odpovídající požadavku na udržitelný rozvoj.

Tato směrnice dělá důležitý krok správným směrem tím, že zjednodušuje cestu ke získání ekoznačky. Skupina sociálních demokratů zprávu podporuje. Spolu s kolegy jsme k ní předložili mnoho pozměňovacích návrhů, jimž je buď nakloněn Výbor pro životní prostředí nebo je jejich hlavní význam zabudován do kompromisního balíku. Naše skupina tedy bude při dnešním závěrečném hlasování hlasovat pro zprávu.

Myslíme si, že vliv výrobků na životní prostředí musí být v EU velmi důležitým tématem a myšlenka ekoznačky poskytuje spotřebitelům velmi užitečnou orientaci.

Samozřejmě by ekoznačka měla být udělena jen výrobkům, které jsou vůči životnímu prostředí nejšetrnější, a její informace by měly být jasné a správné. V tomto obtížném období ekonomické krize bychom také měli respektovat zájmy výrobců a jsem si jist, že tato zpráva vyvažuje zájmy spotřebitelů a průmyslu.

Je velmi důležité zapojit do procesu ekoznačky malé a střední podniky, a proto náklady na vydání oprávnění nemohou být příliš vysoké. Jako stínový zpravodaj skupiny sociálních demokratů jsem usiloval o to, aby zpráva počítala s ještě nižšími náklady, a děkuji zpravodaji za to, že naše argumenty přijal.

Pro MSP, které jsem zmínil, musíme pochopitelně zjednodušit byrokratické postupy, které vydání oprávnění provázejí. Musíme proces nutný ke získání ekoznačky zjednodušit, protože je postup schvalování je ve své současné podobě velmi pomalý a byrokratický.

Na zdoluhavý proces získávání ekoznačky většinou nemají menší podniky dost peněz, času ani energie. Je velmi důležité analyzovat celý životní cyklus výrobku, od výroby až po jeho zničení. Nestačí jen posuzovat vlastnosti hotového výrobku, které mají dopad na životní prostředí, ale před udělením ekoznačky by měly být zkoumány také látky v daném výrobku, proces výroby, přeprava zboží a způsob likvidace nebo rozložení.

Je zřejmé, alespoň nám socialistům, že výrobky, které získaly ekoznačku, nesmějí obsahovat nebezpečné látky. V průběhu našich rozprav se jednalo o velmi obtížnou otázku, ale nakonec jsme v otázce nebezpečných látek byli schopni dosáhnout velmi dobrého kompromisu.

Hlavním pravidlem je, že výrobky opatřené ekoznačkou nesmějí obsahovat nebezpečné látky, ale může existovat několik málo výjimek. Určité zboží, které nemá odpovídající alternativu a které má ve srovnání s jiným zbožím ve stejné kategorii lepší dopad na životní prostředí, může získat výjimku. Nejlepším a nejznámějším příkladem je úsporná žárovka, která má mnoho ekologických výhod, ale obsahuje rtuť.

Také se široce diskutovalo o potravinách. V tomto případě by se kritéria měla dále zdokonalovat. Ekoznačka má pro životní prostředí skutečnou přidanou hodnotu. Posuzuje celý životní cyklus výrobku a používání ekoznačky by u spotřebitelů nemělo při porovnání s jinými značkami používanými u potravin vyvolávat zmatek. Komise by měla přijmout opatření k zavedení konkrétních kritérií pro ekoznačku, a to pro každou skupinu výrobků včetně potravin. Nejpozději do tří měsíců po závěrečné zprávě a návrhu kritérií bude Komise dotyčný návrh konzultovat s Výborem Evropské unie pro ekoznačku.

Jak jsem již řekl, ekoznačka má být založena na působení nejlepších výrobků na vnitřním trhu na životní prostředí v průběhu jejich životního cyklu. Proto zpráva umožňuje stanovit nároky na kritéria ekoznačky případ od případu, a to mezi 10 % a 20 % výrobků s nejlepším působením na trhu, čímž zajistí, že systém odměňuje jen výrobky nej přátelštější k přírodě a zároveň spotřebitelům nabízí dostatečný výběr.

Johannes Lebech, jménem skupiny ALDE. – (DA) Pane předsedající, nejdříve bych rád poděkoval zpravodaji a stínovému zpravodaji za jejich konstruktivní spolupráci. Myslím, že jsme dosáhli velmi dobrého výsledku. Loni na podzim Světový fond na ochranu přírody vydal zprávu, která odkrývá skutečnost, že pokud budeme i nadále využívat zdroje země jako dosud, do poloviny 30. let 21. století budeme potřebovat dvě planety. Prostou pravdou je, že planetu využíváme příliš mnoho. Zdroje využíváme rychleji, než jsou schopny se opět doplnit. Pokud chceme předejít environmentální krizi, musíme to změnit. Musí se změnit způsob využívání zdrojů, přičemž v tomto směru mají odpovědnost nejen politici, ale také výrobci a spotřebitelé.

Ekoznačka, která je v současnosti revidována, je nástrojem sloužícím k podpoře výroby a prodeje zboží, které je vyrobeno udržitelným způsobem. Jednou ze slabin značky je, že ji spotřebitelé příliš neznají – a v tomto ohledu souhlasím s panem Wijkmanem – a proto není příliš atraktivní ani pro výrobce. Pokud výrobci nemohou značku použít pro zavedení dobrého výrobku na trh, proč by se měli snažit vyrobit v rámci určité skupiny zboží co nejvíce udržitelný výrobek? To je také jedním z problémů, které jsme se dnes snažili svými novými myšlenkami napravit. Na členských státech a Komisi se nyní jasně požaduje, aby vytvořily akční plán pro zvyšování povědomí o ekoznačce prostřednictvím různých kampaní.

Dlouho jsme diskutovali o potravinách a myslím, že jsme došli k rozumnému řešení. Návrhem Komise zohledňovat pouze zpracované potraviny a přepravu, balení a zpracování, to nekončí. Namísto toho jsme si vyžádali podrobné šetření toho, jak nejlépe do systému ekoznačky zahrnout i potraviny, abychom zajistili, že jsme od počátku udělali vše správně a že nezpůsobujeme zmatek v jiných typech ekologických značek.

A konečně bych rád zdůraznil, že značka nyní také přináší prospěch výrobkům s dlouhou životností a zboží, které je možné opakovaně používat. Jinými slovy, chceme-li, aby naše ekonomiky byly udržitelné, musíme změnit způsob, jakým vyrábíme a spotřebováváme zboží. To vyžaduje, abychom se podívali na celý životní cyklus výrobku a mohli tak zlepšit způsob, jakým je nakládáno se surovinami v průběhu výroby, a zejména způsob, jakým výrobek po použití likvidujeme. Doufám, že nástroj, který jsme zde zlepšili, bude dobrý pro podporu udržitelnější planety.

Liam Aylward, jménem skupiny UEN. – Pane předsedající, také bych rád pogratoval zpravodaji a stínovému zpravodaji. Klimatické změny jsou pro Evropu i ostatní části světa jednou z nejvyšších priorit. Někdy se jako jednotlivci cítíme vůči této obrovské globální výzvě bezmocní, ale nakonec je nutné lidi povzbudit, aby přispěli svou troškou, protože malé příspěvky, jako je „moc jednotlivce“, se sčítají. A moc jednotlivce jsme dosud nejspíš dostatečně nepropagovali.

Dnes hlasujeme o dobrovolném systému, jenž opravňuje společnosti označit jejich výrobky jako šetrné vůči životnímu prostředí. To lidem umožňuje pomoci životnímu prostředí přímo a snížit emise v každodenním životě při nakupování. Opatřování značkami je jednoznačným a jednoduchým opatřením pro podporu energetické účinnosti, etické výroby a rozvoje ekologičtějších technologií. Ze zdravotního hlediska tento systém ochrání lidi před potenciálně rakovinotvornými, mutagenními, reprotoxickými nebo biokumulativními produkty, které lze někdy nalézt v textiliích.

Systém třídí výrobky a služby od hedvábného papíru přes obuv až po kempy. Poskytuje také prostředky pro omezení testování na zvířatech a dětské práce. Zdůrazňuji dětskou práci, protože jsem byl nedávno zapojen do vytváření zprávy týkající se této oblasti a jsem si problému velmi vědom.

Irsko a Evropa mohou mít z další propagace a využívání tohoto systému prospěch. V Irsku je již 13 společností, většinou z ubytovacího sektoru, které již ekoznačku mají, ale musíme podpořit účast dalších subjektů. A také potřebujeme seriózní informační kampaň sponzorovanou Evropskou unií.

Satu Hassi, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, oběma zpravodajům patří za jejich vynikající práci mé poděkování. Velmi mě těší, že konečné rozhodnutí o právním předpisu, jenž se týká obou těchto témat, přijmeme ještě před volbami.

Co se týče ekoznačky, považuji za velmi důležité dva principy. Zaprvé by značka měla být dynamická, jinými slovy by se její kritéria měla zpříšňovat s ohledem na vývoj našich znalostí, dovedností a technologií a na stále větší počet výrobků přicházejících na trh, které jsou šetrné vůči životnímu prostředí. Dalším důležitým faktorem je to, že by značka měla být určena jen pro špičkové výrobky šetrné vůči životnímu prostředí. Zejména chemický průmysl podporuje politiku, podle níž by ekoznačka měla být používána pro výrobky, které pouze vyhovují stávajícím zákonům. Například se před nějakou dobou snažil propagovat ekoznačku pro textilie, v nichž byly ohnivzdorné chemikálie, které v té době již byly zakázané u elektrických spotřebičů. Naštěstí byl tehdy tento pokus zmařen a nyní budeme mít legislativu, která v tomto ohledu mluví jasně.

Musíme mít právní předpisy, které spotřebitele ujistí, že výrobek neobsahuje žádné rakovinotvorné chemikálie nebo chemikálie, které by mohly negativně ovlivnit jejich plodnost. Výjimka může být udělena jen při uplatnění přísných kritérií v případě, kdy v dané skupině výrobků neexistuje žádná jiná alternativa a pokud je látka škodlivá zdraví nezbytná pro výrobek, jehož celkový dopad na životní prostředí je výrazněji menší než u jiných výrobků v té samé skupině. To je pro důvěryhodnost ekoznačky důležité. Je také důležité, aby kritéria značky byla dynamická a zpříšňovala se podle toho, jak budeme schopni vyrábět více výrobků šetrných vůči životnímu prostředí.

Dalším důležitým tématem v rozpravě bylo, zda může být ekoznačka rozšířena na potraviny. Jsem ráda, že nyní padlo rozhodnutí provést studii použitelnosti a proveditelnosti ještě předtím, než bude ekoznačka uplatněna u potravin, aby se u spotřebitelů předešlo směšování ekoznačky se značkami pro organicky vyráběné potraviny. Pokud a až bude v budoucnu ekoznačka rozšířena na potraviny, například na ryby, bude důležité, aby kritéria nezahrnovala jen způsob, jakým byly potraviny vyrobeny, ale také jejich další vliv na životní prostředí, například ve spojení s jejich přepravou.

Dámy a pánové, víceméně stejný typ rozpravy o dynamické povaze kritérií, jaký jsme vedli v případě ekoznačky, probíhal také v oblasti udělování energetických značek. Podle mého názoru je velmi důležité, aby se ekoznačka i energetická značka držely téhož principu, to jest, že se kritéria budou zpříšňovat podle toho, jak se budou zlepšovat naše znalosti, naše dovednosti a naše technologie.

Roberto Musacchio, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, také bych rád zpravodajům poděkoval. Značka, která je ekologická i udržitelná, to je výzva nového rámcového nařízení o ekoznačce. Nařízení je prvním krokem. Evropský parlament a Rada vedly užitečné a konstruktivní vyjednávání, alespoň co se týče chemických látek. Nyní je řada na Komisi, aby rozvinula stanovená kritéria, realizovala pracovní plán a do roka sestavila první seznam výrobků. Jednotlivé členské státy musí dát instrukce příslušným národním orgánům, navázat styk s evropskou institucí a přijmout kritéria udržitelnosti za závazná.

Co ale znamená environmentální udržitelnost pro ekoznačku? Znamená to uplatňování inovativních výrobních kritérií v průběhu výrobního cyklu: od snižování emisí při výrobních metodách po snižování energetické spotřeby primárních zdrojů, jako je voda, a umísťování výrobních středisek v blízkosti koncových uživatelů. To vše není nic menšího než revoluce. Je to výzva, již musí čelit věrohodná snaha bojovat proti klimatickým změnám, ale jedná se také o opravdovou revoluci ve výrobních postupech. Aby bylo možné tato kritéria vytvořit, jsou Komise a nová instituce Společenství vyzváni k tomu, aby zajistily aktivní zapojení předních provozovatelů a využití nejlepších zkušeností, aby mohly využít inovací vyzkoušených těmito operátory v průběhu výrobních cyklů, a tím je učinily přístupné a transparentní.

Nedílnou součástí těchto kritérií je respekt vůči sociálním pracovním normám, ačkoliv nařízení stále obsahuje právně nepřijatelný termín, a to kvůli nepochopitelnému tlaku ze strany Rady v průběhu závěrečných vyjednávání. Tím termínem je „pokud je to vhodné“: v udržitelném rozvoji, v sociálních doložkách a řádné práci nemůže být uplatněna možnost jen „pokud je to vhodné“. Vyloučení, které se vztahuje na značku ekologické kvality pro výrobky, jež stále obsahují jedovaté chemické látky, které jsou škodlivé pro životní prostředí, které jsou rakovinotvorné nebo které mají škodlivý vliv na plodnost, je nicméně jasné a účinné. Ale ještě varování: kontrola ze strany Evropského parlamentu bude obzvláště přísná.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, zpráva pana Tatarrelly o systému ekoznačky Společenství je zásadním dokumentem. Gratuluji zpravodaji a výboru a věřím, že výrobní postupy a původ musí být jasně a jednoznačně stanoveny. Týká se to samozřejmě spotřebitelské produkce, ale jedná se také o požadavek, aby, pokud se má s podniky zacházet férově a pokud se má předejít nepoctivě a nečisté konkurenci těch, kteří nerespektují parametry společenské a ekologické výroby, se zabránilo dalšímu poškozování trhu, jako je tomu v současnosti.

Jinými slovy, jedná se o respektování pravidel ochrany životního prostředí a samozřejmě sociálních práv pracovníků, přičemž naše orgány by měly mít odpovědnost za to, že se to dodržuje. Ještě jednou gratuluji zpravodaji za jeho vynikající zprávu.

Martin Bursík, úřadující předseda Rady. – Pane prezidente, vážený pane komisaři, vážené poslankyně, vážení poslanci a hosté, předně dovoluji, abych se omluvil za to, že jsem se nedostavil včas a poděkoval za příležitost, že mohu hovořit hned po prvním kole příspěvků frakcí.

Velmi si vážím diskuze, protože se ukazuje, že příspěvky, které zatím zazněly, oceňují práci zpravodajů, Komise a Rady. Zdá se, že je zde v principu nad těmito dvěma návrhy, které předpokládáme v prvním čtení, konsenzus, a to mě velmi těší. Tyto návrhy jsou součástí šestého akčního programu Společenství a balíčku k němu, které zveřejnila Komise v červenci roku 2008, a z toho návrhu akčního programu zcela jednoznačně vyplývá, že je potřebné změnit vzorce chování, vzorce spotřeby a vzorce výroby, že způsob, kterým vyrábíme a spotřebováváme, je neudržitelný. Poškozujeme klima, poškozujeme životní prostředí, poškozujeme zdraví obyvatel a neudržitelně vyčerpáváme přírodní zdroje.

Tato problematika je jednou z priorit českého předsednictví a já věřím, že schválením a revizí stávajících nařízení k ekoznačení a k EMAS se podaří z velké části tuto prioritu předsednictví naplnit. Rád bych poděkoval za práci na těchto předpisech Evropské komisi a členským státům, velkým dílem také Evropskému parlamentu, zpravodajce Lindě McAvan za EMAS a zpravodaji Salvatore Tatarellovi za ekoznačku a všem dalším, kteří jste se podíleli na této práci.

Co se týče ekoznačení, tak byl díky společné práci Rady a Parlamentu společně s Komisí vytvořen kompromisní text, který vylepšuje dobrovolný systém značení produktů především tím, že zjednodušuje systém k udělování ekoznačky. Co je velmi důležité, že pro spotřebitele by ekoznačka měla být více atraktivní. Umožňuje se

rozšíření na další výrobky, podařilo se vyřešit i problém, který se týká možného označování potravinových produktů, a tím pádem spotřebitel bude mít možnost při spotřebitelské volbě zvážit a vzít v úvahu dopady výrobků a služeb na životní prostředí a tohle je velmi důležité.

Pokud jde o kompromisní text, který se týká EMAS, ten zase umožní větší zviditelnění organizací, které se dobrovolně tohoto systému zúčastňují, tím zvýší i atraktivitu. Myslím, že je velmi důležité, že se snižuje administrativní zátěž pro velké, malé a střední podniky. Byla velká debata o nákladech na tento systém a myslím, že jsme našli rozumný kompromis minimálních nákladů, které ale pokryjí transakční náklady na zavedení této značky.

Myslím, že je důležité zdůraznit, že revidovaný systém EMAS se rovněž otevře organizacím, které jsou mimo Evropskou unii, čímž by se měla také zvýšit autorita tohoto systému, což je dáno tím, že se bude směřovat k většímu, globálnějšímu využití tohoto systému.

Jsem přesvědčen, že schválení těchto předpisů bude skutečně přínosem pro evropské podniky, že vytvoří nové příležitosti, které souvisí se současnou krizí i současně s řešením největšího globálního ekologického problému, kterým jsou globální klimatické změny.

Ještě jednou bych rád poděkoval Evropskému parlamentu, zpravodajům, poslancům za plodnou spolupráci na kompromisu a těším se na pokračování této rozpravy.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, věřím, že v dnešní ranní diskusi již byla zdůrazněna skutečnost, že bylo odvedeno hodně práce a že je v této záležitosti dosaženo široké shody. Jde o to, že i po konzultacích s Radou může dojít o programu EMAS ke shodě již v prvním čtení a po jediném trialogu. Co tedy ještě můžeme říci a dodat k tomu, co již bylo řečeno? EMAS a ekoznačka jsou jistě nástroji, které mohou podpořit informovanou volbu podniků, sdružení a institucí na jedné straně a spotřebitelů na straně druhé. Musíme ale zlepšit komunikaci. Poukázalo na to mnoho poslanců, kteří hovořili přede mnou, a já bych to také zopakovala, protože si myslím, že se jedná o zásadní krok.

Máme mezinárodní systém ISO, který všichni znají. O tom svědčí počet registrací. Jako Evropská unie musíme podniky přimět, aby pochopily, proč mají zvolit evropský systém místo mezinárodního. Mít za cíl zvýšení povědomí o životním prostředí všech lidí. a zapojit přitom jen 4 000-5 000 podniků v Evropské unii, což jsme dosud učinili, není zrovna dobrý výsledek. Musíme jej zlepšit a zlepšení znamená především informovat, informovat a ještě více informovat.

Například radnice nevědí, že by mohly získat potvrzení EMAS, a jít tak dobrým příkladem. Úřady patrně obdržely příslušná oznámení, ale ta se ještě do myslí a povědomí úředníků nedostala. EMAS proto vyžaduje větší zapojení. Všichni zaměstnanci organizace s osvědčením EMAS se podílejí na zlepšování působení výrobku na životní prostředí: spotřebovávají méně vody, méně energie, třídí odpad. To by se mělo stát cílem, kterého je třeba dosáhnout, a to především těmi, kdo mohou ostatním jít příkladem, a zadruhé těmi, kdo věří, že z toho mohou mít zisk, podniky, společnosti a naši spotřebitelé, kteří cítí, že jsou jim tímto způsobem nabídnuty lepší záruky.

Richard Howitt (PSE). – Pane předsedající, mohu podpořit kolegyni Lindu McAvanovou a pográtulovat členům Výboru pro životní prostředí k předložení této zprávy? Jako zpravodaj Parlamentu pro sociální odpovědnost podniků bych rád k této rozpravě přispěl tím, že rozpravu o udělování ekoznaček a programu EMAS, pokud jde o předkládání zpráv podniky, uvedu do širších souvislostí toho, o co se snažíme v oblasti sociální odpovědnosti a zodpovědnosti firem, a zejména bych se rád zabýval tím, zda je dobrovolný systém oproti povinným systémům tou správnou cestou vpřed a zda bychom měli mít systémy zaměřené na Evropu a nebo systémy globální.

Problémem z pohledu sociální odpovědnosti firem je to, že rozšiřování dobrovolných systémů může být dražší a méně průhledné a může nakonec způsobit konkurenci, která je pro podniky a spotřebitele i pro všechny aktéry nevhodná. Pro některé podniky může být samozřejmě lákavé použít ten nejméně obtížný a nejlevnější – ale také nejméně účinný – nástroj.

Problém dobrovolnosti také tkívá v tom, že s ohledem na klimatické změny nebude dostačující. Když prošel zákon o klimatických změnách národním parlamentem v mém vlastním členském státě, Velké Británii, zaujalo mě, jak britská Federace zaměstnavatelů CBI, řekla, že chce, aby podniky povinně předkládaly zprávy o klimatických změnách. Vzhledem k tomu, co v Evropské unii tvrdíme o tom, co vše je zapotřebí v souvislosti s klimatickými změnami udělat, je otázkou, zda je dobrovolnost dostatečná, a to při provedení změn, na nichž jsme se ve zprávě shodli.

A nakonec, otázka globálního oproti evropskému přístupu. V systému EMAS je 4 000 společností a v systému ISO 14001 je 35 000 společností. Je to proto, že získat osvědčení ISO méně obtížné anebo proto, že naše společnosti fungují na globálních – nejen evropských – trzích a chtějí mít přístup globální trhy?

Vyzývám Komisi, aby nejen propagovala a uplatňovala systém EMAS, jehož úspěch si přeji, ale aby se také dívala za hranice Evropské unie a zavedla a posílila globální iniciativy zaměřené na podávání zpráv společností o emisích uhlíku a na další aspekty odpovědnosti firem, abychom získali silné globální mechanismy, a to takové, které můžeme zavést a podporovat na našem vlastním kontinentě. Pokusme se o obě cesty.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – Pane předsedající, evropské právní předpisy byly nastaveny tak, aby podnítily podniky ke zlepšení výrobků a k získání vyšších norem energetické účinnosti a souladu v oblasti životního prostředí.

Nástrojem k tomu je ekoznačka jako součást akčního plánu EU o udržitelné výrobě, spotřebě a průmyslové politice, stejně jako EMAS, systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí. Jedná se o vytvoření rovnováhy mezi regulativními a tržními nástroji s cílem rozvíjet dobrovolné normy pro různé výrobky a služby nebo pomoci optimalizovat výrobní procesy a zefektivnit využívání zdrojů.

Problémem je, jak mohou být moderní technologie využity k ochraně životního prostředí a jak by se mělo pomoci průmyslu nebo službám při propagaci ekologické hodnoty výroby. Cílem ekologických osvědčení je zaručit synergii s dalšími právními předpisy, které se zabývají ekologickými aspekty výrobků. EMAS šetří zdroje, mezi nimi i vodu.

Z předchozí zkušenosti víme, že osvědčení nebyla na různé úrovni dostatečně zkoordinována. Současné dobrovolné a regulativní nástroje nebyly za účelem synergie propojeny. První přezkum systému EMAS nebyl povzbudivý. Původně se čekalo, že společnosti registrované v rámci EMAS budou mít lepší výsledky, protože ekologické požadavky EMAS jsou ve srovnání se staršími a známějšími osvědčeními typu ISO 14001 přísnější. Ale společnosti registrované v rámci EMAS si nevedly lépe a tento systém pro vynikající ekologické působení byl ve srovnání s ISO 14001 slabší.

Komise našla důvody nedostatečné úspěšnosti – systém je příliš přísný, příliš drahý a příliš složitý – a navrhla přijatelná zjednodušení.

Zpravodajka paní McAvanová provedla cenné dodatečné úpravy. Mezi nimi je instrukce pro definování systému EMAS, kterou považuji za obzvláště důležitou. Měla by organizacím pomoci přejít snáze z norem ISO na normy EMAS.

Jsem si jistá, že naše doplňující návrhy návrh nařízení Komise zlepšily a že jsme ho přiblížili uživatelům. Předpokládáme, že objektivní systém vydávání osvědčení ocení i spotřebitelé.

Doufám, že to pomůže organizacím si vybrat nejrozsáhlejší systémový přístup, který zajistí provázanost různých oblastí ochrany životního prostředí.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, především bych ráda pogratulovala zpravodaji k vynikající práci, kterou odvedl. Jedním jsem si jista: toto poskytne dodatečný impuls k rozšíření výrobků s ekoznačkou v Evropě. V době, kdy je životní prostředí palčivým tématem a požadavky na ekologické výrobky rostou, dokonce i v neevropských zemích, jako jsou Spojené státy a Čína, ekoznačka bude jedním z nástrojů, která zvýší konkurenceschopnost evropských výrobků na mezinárodním trhu. Ekoznačka je vlastně něčím víc, než jen značkou ekologické kvality: prostřednictvím průběžného vylepšování a připůsobování výrobku a požadavků na jeho vynikající ekologické působení se ekoznačka stane stimulem neustálého zlepšování a inovace.

Tato zpráva umožní větší rozšíření výrobků s ekoznačkou, podpoří jejich znalost, aniž by jakkoliv snížila záruky ochrany zdraví spotřebitelů. Na závěr ještě dodávám, že moje země, Itálie, se počtem udělených licencí řadí mezi přední země v Evropě a velký počet z nich tvoří licence v odvětví turistiky, které tak může těžit ze značky evropské ekologické kvality, která je evropskou veřejností ceněna i zaručena.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Pane předsedající, EMAS, systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí, v principu znamená, že podnik nebo organizace provádí ekologický přezkum, zkoumá svůj vlastní dopad na životní prostředí, navrhuje si politiku ochrany životního prostředí, klade si cíle a přichází s akčním plánem. Bohužel, EMAS k dnešnímu dni nezaznamenal větší úspěch, neboť od roku 1993, kdy byl systém zaveden, se do něj zaregistrovalo pouze 4 200 organizací, což je chabý výsledek

v porovnání s 35 000 organizací v EU, které získaly osvědčení ISO 14001. Proto je přezkum EMAS oprávněný, prostě je třeba, aby se stal přitažlivější, a také je nutné omezit byrokratickou zátěž pro podniky a organizace.

V průběhu vyjednávání mezi Radou a Parlamentem byla řada aspektů EMAS potlačena. Například se nyní od Komise požaduje, aby navrhla vyčerpávající referenční dokument pro co největší množství odvětví, a to na základě prioritního programu. Text také jasně udává, že logo EMAS nesmí být za žádných okolností zaměnitelné s jinou ekologickou značkou výrobků. Jedná se o skutečné vylepšení.

Před chvílí se kolega Jens Holm dotázal Komise, zda se generální ředitelství Komise v EMAS zaregistrovalo, podobně jako to učinil Parlament. Člověk by si myslel, že orgány EU by měly povinně jít příkladem, ale odpověď zněla, že Komise neplní žádné vnitřní cíle v oblasti emisí a že se v systému EMAS zaregistrovalo pouze pět z generálních ředitelství Komise. Podle mého názoru je to zavrženíhodné a ráda bych využila této příležitosti a položila Komisi otázku znovu: kdy Komise hodlá zajistit, aby všechna její generální ředitelství vstoupila do systému EMAS?

Roberto Fiore (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, naprosto rozumím dobrým úmyslům pana zpravodaje, ale věřím, že tato ekoznačka bojuje s vážnými problémy, které v současnosti sužují zemědělství a výrobu, zejména v době krize. Především ale věřím, že je zásadní chránit národní produkci proti nekalé konkurenci. Mám na mysli země, jako je Čína, kde se některé zboží vyrábí v otrockých podmínkách; mám na mysli *laogai*, koncentrační tábory, kde se provádí zemědělská a průmyslová výroba; a mám také na mysli některé dobře známé nápoje, jejichž konzumace je ve světě široce rozšířena bez ohledu na skutečnost, že nevíme, co obsahují. Jinými slovy, ochraňovat výrobu proti nekalé konkurenci a potom učinit kroky k tomu, aby výroba splňovala národní potřeby. Jsme si vědomi toho, že v současnosti je evropská produkce obilí a dalších zemědělských produktů obecně nízká, zejména v této době krize. Obávám se, že to může vést ke zvyšování nákladů našich výrobců, ale nemá to žádný dopad na obrovský problém, který spočívá v základech krize, a dokonce evropské národní ekonomiky, a tím je nekalá konkurence.

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, na začátku bych ráda pogratulovala oběma zpravodajům, paní McAvanové a panu Tatarellovi, za zprávy o EMAS a ekoznačce. Zabývají se velmi důležitými oblastmi řízení podniků z hlediska životního prostředí a ekoznačky, celou oblastí snižování odpadů, snižováním spotřeby vody a doufejme i snížením plýtvání s potravinami.

Pokud mohu, ráda bych zmínila něco, co mě velmi dráždí: v EU se ve skutečnosti mrhá 30 % veškerých potravin. Takzvané „datum doporučené spotřeby“ je velmi často příliš konzervativní a má za následek lehkomyšlné plýtvání, neboť se vyhazují jinak velmi dobře požitelné produkty. To je i součástí značení; vypořádáme se s tím a uvidíme, k čemu to povede.

Mám také stále větší výhrady k tomu, jak spěcháme s lepší informovaností spotřebitele při výběru, můžeme se totiž dočkat přesně opačného výsledku, než k jakému má vést směrnice o údajích týkajících se potravin z hlediska jejich vlivu na zdraví, označování GM, informace o potravinách určené spotřebitelům – tento problém ještě nebyl vyřešen. A k tomu tu ještě máme celý příběh obklopující ekoznačku. Když se každý žene na přední pozici – ale i kdyby za zadní pozici – jak se všechny ty informace, všechny svým způsobem chválné, vejdou na etiketu výrobku v čitelném písmu tak, aby v konečném důsledku pomohly konkrétnímu občanovi v informovaném výběru? Pochybují o tom.

Mohu-li na chvíli vystoupit v roli místopředsedkyně Výboru pro rybářství, ráda bych zaznamenala dva patrné souběžné procesy pro ekoznačení produktů rybolovu. V roce 2005 přijala Komise sdělení, aby zahájila rozpravu o přístupu Společenství k programům ekoznačení produktů rybolovu. Následně v roce 2006 přijal Evropský parlament zprávu kolegyně Carmen Fraga Estévezové, která Komisi vyzývala, aby představila návrh systému ekoznaček pro rybí produkty Společenství. V roce 2008 Generální ředitelství pro námořní záležitosti a rybolov oznámilo návrh nařízení o ekoznačce Společenství pro produkty rybolovu, jehož přijetí se předpokládalo v březnu 2009. Na tomto návrhu se však stále pracuje a mám pocit, že je nám slibován do konce roku.

Mezitím Generální ředitelství pro životní prostředí zaslalo Evropskému parlamentu horizontální návrh o systému ekoznačky Společenství, který zahrnuje všechny výrobky včetně rybích a výrobků akvakultury, stejně jako upravených zemědělských produktů. Bez ohledu na písemné protesty předsedů obou výborů, Výboru pro rybářství a Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, nebyly tyto výbory zapojeny.

Těší mě, že mohu dnes oficiálně potvrdit, že Rada, Parlament a Komise se teprve nedávno shodly na prohlášení o dalším postupu, které nezávisle na přijetí nařízení o ekoznačce říká, že Komise potvrzuje svůj úmysl navrhnout nařízení o ekoznačce pro produkty rybolovu, a to před koncem roku. Dále pak to, že studie

předpokládána v čl. 6 odst. 5 písm. a) nařízení o ekoznačce, jenž se zabývá dalšími hledisky, jako je úprava, předbalování, balení a doprava, která bude zkoumat proveditelnost rozšíření oblasti působnosti nařízení o ekoznačce na potraviny, včetně rybích a akvakulturních výrobků, neovlivní nebo nebude předem posuzovat přijetí tohoto nařízení. Toto prohlášení také upřesňuje, že se ekoznačka bude doplňovat s nařízením o zvláštních produktech rybolovu.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Snížení spotřeby energie a účinné řízení zdrojů jsou v současnosti základními principy mnoha socioekonomických aktérů. Od zavedení systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí Společenství v roce 1993, se do tohoto programu zaregistrovalo přibližně 4 200 organizací. Myslím, že je zapotřebí tento systém upevnit tím, že rozšíříme počet organizací, které jej uplatňují a tím, že jej budeme považovat za vzor pro systém řízení podniků z hlediska ochrany životního prostředí.

Palác rumunského parlamentu spotřebovává tolik elektřiny jako město o 20 000 obyvatelích. Vedení této instituce jsem již navrhla, aby se k tomuto systému připojila co nejdříve. Zaměření zvláštní pozornosti na malé organizace, jako jsou MSP a místní úřady, je podle mého názoru důležitým krokem k rozšíření působení na životní prostředí v nejširším možném měřítku.

Komisi a členské státy bych vyzvala k tomu, aby se všemožně snažily o propagaci EMAS, zejména tím, že budou oplátkou za účast poskytovat pobídky. Co se týče sledování pokroku, jehož EMAS dosáhl, povede to k přijetí systému a vytvoření podmínek pro kladný vývoj v této oblasti.

Myslím, že návrh zpravodaje, aby byl představen manuál pro uživatele, lze vítat v momentě, kdy jazyk a stanovené požadavky budou prostřednictvím tohoto dokumentu přístupnější. Momentálně je využíván roční cyklus předkládání zpráv, jenž shledávám odpovídající a nechápu, proč je zapotřebí zavést nový tříletý cyklus, který bude jen matoucí. Ačkoliv EMAS musí ještě dokázat svou životaschopnost a účinnost, podporuji jeho pokračování na tak dlouho, jak je nutné, s tím, že je jeho hlavním cílem zachovat neporušenost životního prostředí. Děkuji vám.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: DIANA WALLIS

Místopředsedkyně

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, zásadně vítám evropskou ekoznačku. Je správné, abychom učinili nový pokus o další rozšíření ekoznačky Společenství. Myslím si také, že je správné ponechat do budoucna dobrovolnou povahu tohoto systému.

V budoucnu bude tento systém značky uplatněn tam, kde se platí jasná kritéria a měřítka, což musí být splněno ještě předtím, že bude možné ekoznačku použít. V tomto ohledu vyzývám Komisi, aby navrhla rozumná, jasná a srozumitelná kritéria. Jejich jádrem musí být myšlenka na přilákání lidí k systému. Byla by velká škoda, kdyby zavedení ekoznačky mělo selhat kvůli byrokratickým překážkám.

Na konec to bude spotřebitel, kdo rozhodne o tom, zda ekoznačka uspěje nebo selže, protože ekoznačka musí být přijata právě spotřebiteli. Sám jsem spojen s ekoznačkou Modrý anděl, kterou máme v Německu, nakonec to ale nesmí být otázkou osobní preference, ale spíše by se mělo jednat o to, předat spotřebiteli informaci o konkrétních kvalitách výrobku hned na první pohled. Pro spotřebitele bude přidanou hodnotou to, když členské státy nebudou používat vlastní symboly a když bude na evropské úrovni existovat jednotný symbol. Zmatek symbolů spotřebitele spíše odrazuje, než aby je informoval. Jeden symbol, jeden závěr – to je to, na čem bychom měli všichni společně pracovat.

Antonio De Blasio (PPE-DE). – (HU) Dobrovolný systém ekoznačky je vysoce důležitý, protože má za cíl podporovat šíření výrobků šetrných k životnímu prostředí po celé Evropě, a to během jejich výroby i spotřeby. Rád bych upozornil na důležitost reformovat systém ekoznačky a na nutnost zjednodušit systém tím, že se zmenší administrativní zátěže pro používání značky a rozšiřování kategorie produktů, které jsou do systému zapojeny. Jsem ale toho názoru, že tohle všechno samo o sobě úspěch reformy nezaručí.

Pokud v důsledku těchto opatření výrobky nesoucí květinovou značku spadnou do vyšší cenové kategorie, jako je tomu v případě organických produktů, pak snahy o podporu spotřeby těchto výrobků selžou.

Věřím, že musíme zabránit tomu, aby přidaná hodnota používání ekoznačky na evropské úrovni vedla k vyšší ceně těchto výrobků. V dlouhodobém horizontu zajištění a podpora široké distribuce těchto výrobků bude možná, jen pokud bude doprovázena opatřeními omezujícími cenu a daňovými nebo jinými výhodami.

Kromě udržování stabilních cen nesmíme zapomenout na potřebu šíření informací mezi spotřebiteli a výrobci, a proto musí orgány EU a vlády členských států poskytovat informace o výhodách zaručených značkou a o katalogu produktů, které jsou do systému zapojeny. Aby spotřebitelé změnili své nákupní návyky, jsou nezbytné rozmanité propagační a informační kampaně.

Rád bych také zdůraznil důležitost navržení podrobného pracovního programu pro dosažení nových cílů, což by mělo zajistit, aby měly všechny zúčastněné strany možnost se zapojit do jeho zpracování. V důsledku neustále se měnícího prostředí v oblasti poskytování služeb se tyto cíle musí každoročně přezkoumávat.

Musíme pochopit, že naším společným úkolem, bez ohledu na naši národnost nebo národní závazky, je chránit naše životní prostředí, čímž vytváříme příležitosti pro šíření těchto cílů a hodnot, které Evropská unie prohlašuje za vlastní a o nichž jsem přesvědčen, že jsou zásadním předpokladem pro plnohodnotný život. Tato povinnost na naší straně také znamená, že musíme mít možnost vybrat si z různých výrobků v téže cenové kategorii ty, které byly vyrobeny procesem šetrným vůči životnímu prostředí.

Děkuji zpravodajům za spolupráci, co se týče mnou navržených pozměňovacích návrhů. Děkuji mu za přípravu zprávy a vám děkuji za to, že jste mě poslouchali.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Rád bych pogratuloval zpravodajům za jejich skvělou práci. Myslím, že kolegové poslanci, paní Linda McAvanová a pan Salvatore Tatarella zpracovali zprávy, které Evropské unii pomohou zůstat jedním z nejšetrnějších světových regionů vůči životnímu prostředí. Lidé si občas dělají legraci, stejně jako říkají naprosto vážně, že přísné a jasné normy jsou nejdůležitějším vývozním artiklem EU. Poté, co se společnosti z různých kontinentů přísnějším evropským požadavkům přizpůsobí, často je pak dodržují i na dalších světových trzích.

V současnosti jsou vnitrostátní ekoznačky rozšířenější a známější než ekoznačky EU. Proto souhlasím se zpravodajem, že je zapotřebí se více snažit o to, aby byla tato značka pro všechny spotřebitele v Evropě i mimo ni snadněji poznatelná. Zde by měly instituce EU, národní vlády i jednotlivé podniky předvést více iniciativy. Spolu s hlubší integrací trhů zemí EU je tvorba evropské ekoznačky a harmonizace požadavků nevyhnutelným procesem, jenž je prospěšný všem účastníkům na trhu.

Obnovení systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) je rovněž vítáno. Zatím jeho popularita pokulhává za mezinárodní normou ISO 14001. Souhlasím s názorem, že jakmile budou sladěny požadavky na certifikaci EMAS a ISO, bude možné přilákat více organizací a dané požadavky se stanou normami, které se budou doplňovat a ne si konkurovat.

Jsem si jist, že v budoucnu bude ochraně životního prostředí a omezení bezmezného spotřeby věnováno více pozornosti. Podle mého názoru obě zprávy k takovému vývoji přispívají.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Paní předsedající, jsem zavázána paní McAvanové a panu Tatarellovi za jejich vynikající práci v oblasti ekoznaček a systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS). Ekologicky uvědomělý spotřebitel si může vybrat mezi různými ekoznačkami, z nichž mnohé souvisejí s organickými výrobky. Evropská ekoznačka se vztahuje ke všem výrobkům a je velmi cenným doplňkem.

Evropská ekoznačka ale už mnoho let slábne. Kytíčku v kruhu hvězd jsem viděl jenom na značkovém toaletním papíru. Proto vítám nová pravidla, která zlepší ekoznačku a učiní je známější. Členské státy musí zajistit, aby ekoznačka získala uznání široké veřejnosti.

Evropská ekoznačka potřebuje jasná kritéria a mohla by zabránit šíření všech možných dobře míněných ochranných značek. Široce podporovaná a okamžitě rozpoznatelná ekoznačka by mohla podnítit výrobce, aby zlepšili své výrobky, aby snížily spotřebu materiálů a energie a aby více recyklovali. To samozřejmě vyžaduje jednoznačná kritéria. Výrobci budou muset vyhovět novým a přísnějším kritériím, aby si ekoznačku zasloužili, a to je správné. Kritéria budou založena na vědecké analýze celého životního cyklu produktů, což je skvělé. Nakonec jen nejlepší 10 % až 20 % výrobků v každé kategorii získá ekoznačku.

Zpravodaj a stínový zpravodajové také navrhuji prozkoumat, zda by se do pole působnosti ekoznačky mohly zahrnout potraviny a nápoje. Připadá mi, že je podstatný je čas, nejen pro rybářský průmysl, ale také v mnoha dalších odvětvích. Konečně, potraviny a potravinářství představují pro životní prostředí začnou zátěž a ekoznačka by v tomto ohledu mohla přinést řešení.

Také souhlasím s tím, co řekli na začátku této rozpravy paní McAvanová a pan Wijkman, a sice že je důležité, zejména nyní, zapojit pobídky pro výrobu šetrnou vůči životnímu prostředí a pro úsporné využívání energií, přičemž tyto právní předpisy na tom budou mít svůj podíl.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Paní předsedající, podpora udržitelné výroby je výhodná v tom, že prospívá konkurenceschopnosti podniků a zájmům spotřebitelů, co se týče kvality života a individuálních závazků k životnímu prostředí.

V tomto ohledu je ekoznačka dobrým nástrojem a podpora opatření, o nichž dnes vedeme rozpravu, by nás proto měla těšit. Ekoznačka se i nadále týká jen velmi omezeného počtu výrobků; spotřebitelé ji stále málo znají, ale přesto se často bez oprávnění kopíruje. Proto věřím, že přezkum, který v evropských orgánech realizujeme, pomůže dostat tyto problémy pod kontrolu.

Měli bychom si být vědomi další základní skutečnosti: ekoznačka by neměla odrážet standardní praxi v rámci udržitelné výroby; ekoznačka by měla odrážet vynikající praxi v rámci udržitelné výroby, což by mělo stále více převládat. Naší výzvou je, aby naše ekonomika byla šetrná vůči životnímu prostředí; ekoznačka by proto měla vyjadřovat nejvyšší míru dobrých postupů uvedených na trh, v nichž se odráží úcta vůči životnímu prostředí.

Tento týden proběhla ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů počáteční výměna názorů týkající se zprávy, jejímž jsem zpravodajem, která se zabývá názvy textilních výrobků a příslušného označení značkami. Podle mého názoru je textilní odvětví dobrým příkladem toho, že bychom měli nejen učinit schvalovací procesy nových produktů – v tomto případě nových vláken – pružnější, ale také usilovat o posílení ekoznačky spolu s učiněním dalekosáhlejších opatření tak, aby se odvětví jako celek posunulo směrem k udržitelnosti. Pouze takto budeme schopni konkurovat jiným trhům, které ve výrobě tolik nerozlišují mezi jednotlivými výrobky, a jen takto budeme schopni uspokojit spotřebitelskou poptávku, která je naštěstí stále vybiravější.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, současná potřeba právních předpisů EU volá po takovém zjednodušení, aby byly zákony jasné a srozumitelné každému občanovi. Ekoznačka znamená informování spotřebitele o ekologických otázkách včetně informací o produktu, což mu umožní se rozhodnout, zda si jej koupí nebo ne. Zavedení systému přispěje ke zlepšení stavu životního prostředí a bude působit proti klimatickým změnám. Přispěje také ke snížení spotřeby vody.

Značka výrobku šetrného k životnímu prostředí by měla obsahovat informace o množství a dalších záležitostech a měla by být jasná a čitelná. Vyšší spotřeba organických a přírodních potravin a regionálních produktů přispěje ke zlepšení zdravotního stavu naší společnosti.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, protože mám dnes nahoře na galerii skupinu návštěvníků ze Štýrska, pokusím se začít rakouskou variantou němčiny.

Pokud je výrobek odpovídající, musí se to dát najevo a to, co je na něm napsáno, musí být správné. To je pro nás všechny důležité, nejen v této rozpravě. Měli bychom ukázat, že Evropa vynakládá úsilí v konkrétních oblastech a velmi dobře si v nich vede. Měli bychom také zajistit, abychom na každém výrobku neměli nesčíslné značky a je čas – a nejen teď před evropskými volbami – ukázat lidem doma i jinde, že Evropská unie pracuje na užitečných věcech, které se dotýkají samotných občanů, a že mnoho nesmyslných věcí, které denně slyšíte nebo čtete, není pravdivých.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Racku. Vaši hosté se dozví, že je zastupujete dobře.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Informace o ekoznačce výrobku musí být srozumitelná, zatímco samotná značka musí být umístěna tak, aby byla jasně vidět a určovala daný produkt. Informace ekoznačky musí odkazovat k energetickému výkonu výrobku, musí být snadné na porozumění a měly by být založeny na vědeckých důkazech.

Komise a členské státy musí zajistit, že jsou pro zvyšování povědomí o ekoznačce a propagační kampaně vyčleněny nezbytné fondy. Vyzývám Evropskou komisi, aby vytvořila oficiální webovou stránku Evropské unie, která bude obsahovat všechny informace a praktické aspekty týkající se ekoznačky v Evropské unii.

Při přezkoumávání kritérií ekoznačky pro různé výrobky během 18 měsíců se setkáváme s množstvím byrokracie. Pokud chceme, aby byl systém účinný, nesmí být doprovázen narůstající byrokracií. Věřím ale, že pracovní plán Společenství je zapotřebí alespoň na tři roky, aby vytyčil společné cíle a navrhl předběžný seznam skupin výrobků, které budou považovány za prioritní.

Při vytváření kritérií ekoznačky nesmíme přijmout ustanovení, jejichž plnění by vyžadovalo po MSP nepřiměřená administrativní a ekonomická opatření. Děkuji.

Martin Bursík, úřadující předseda Rady. – Děkuji za mimořádně pozitivní a zajímavou debatu na toto téma. Já myslím, že základní charakteristikou konzumu a konzumní společnosti je spotřeba. Já jsem měl příležitost projít společností, která 40 let žila v totalitě a měla nedostatek zboží a ten konzumní potenciál byl ohromný. Prošli jsme si vývojem a myslím, že je to zajímavá zkušenost i pro další rozšiřování Evropy a modernizaci rozvojových zemí. Prošli jsme si obdobím ohromné vůle po konzumu, po spotřebě. Přesto se ukazuje, že když se najednou objeví ta možnost, ta široká škála produktů a zboží, že se rozšiřuje podíl lidí ve společnosti, kteří jsou citliví ke kvalitě potravin, kvalitě produktů, kvalitě vody, kvalitě ovzduší, a že je velmi podstatné, jestli dokáže Evropa poskytnout těmto spotřebitelům informaci o tom, jaké dopady na životní prostředí, zdraví, klima, na udržitelný vývoj v dalších oblastech, např. kromě Evropské unie, má spotřeba těch kterých produktů, toho kterého zboží.

A proto si myslím a věřím, že jestli Evropský parlament schválí tato dvě nařízení, tak to bude velmi hezký dárek pro občany Evropské unie, protože budou mít možnost z daleko širšího výběru. Věřím, že se rychle podaří zařadit i výrobky a potraviny tolik diskutované v debatě, a věřím, že vlastně tohle umožní občanům Evropské unie, aby vlastní spotřebitelskou volbou přispěli aktivně k ochraně životního prostředí, a že tím dáme občanům možnost cítit se lépe a mít lepší pocit z toho, že se také aktivně sami, každý jeden z nich, podílí na ochraně životního prostředí. Velmi rád bych všem – znovu opakuji zpravodajům, Radě, Parlamentu, Komisi – poděkoval za tento návrh a také za velmi dobrou spolupráci s českým předsednictvím a za to, že se nám podařilo, věřím, dovést tuto materii v prvním čtení k úspěšnému finále.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Paní předsedající, rád bych na úvod poděkoval všem řečníkům v dnešní rozpravě za jejich velmi konstruktivní a pozitivní projevy.

Na základě textu dohodnutého pro EMAS budou mít organizace a podniky, zejména malé a střední podniky po celém světě, přístup k jednoduchému a účinnému systému řízení podniků z hlediska ochrany životního prostředí.

S revidovaným systémem EMAS získají zúčastněné podniky čistou výhodu, a to s ohledem na skutečnost, že budou moci použít své ekologické zprávy k propagaci svého ekologického působení u spotřebitelů a dalších podniků, kontrolorů a auditorů.

Díky doplňujícím návrhům Parlamentu, byl text nařízení o ekoznačce z hlediska životního prostředí ještě více vylepšen a nyní je pro podniky přístupnější. Pozměňovací návrhy Parlamentu také hrají nesmírně důležitou roli v garantování důvěryhodnosti značky mezi spotřebiteli a ekologickými organizacemi.

Revidovaná ekoznačka je pružnější a umožní stanovení kritérií pro zařazení většího množství zboží a služeb v pozdější fázi, zejména v kategoriích zboží s důležitým dopadem na životní prostředí, a proto má i obrovský prostor pro zlepšení.

Schválení tohoto textu v prvním čtení zvýší množství výrobků s ekoznačkou a poskytne spotřebitelům při nakupování daleko větší výběr. Naším cílem samozřejmě je, aby systém evropské značky získal široké uznání a aby byl platný a důvěryhodný na mezinárodní úrovni.

Mezitím je ale nutné, aby ekoznačka byla nejdříve uznána spotřebiteli a podniky v Evropské unii.

Proto bych rád zdůraznil, že pan Wijkman měl pravdu, když poznamenal, že potřebujeme posílit komerční podporu, dostat ekoznačku dále na trh. To je přesně ten důvod, proč Komise vyčlenila na posílení vstupu ekoznačky na trh daleko více zdrojů a prostředků než kdy jindy.

Také plně podporujeme názor vyjádřený panem Howitem na možný vývoj systému EMAS na mezinárodní úrovni. Abych byl konkrétní, mezinárodní normy ISO byly do systému EMAS začleněny. EMAS bude nyní otevřený pro využití mezinárodními společnostmi mimo Evropskou unii.

Chceme omezit byrokracii a zajistit, aby různé texty, které odkazují na příslušná kritéria, byly jednoduché a vyhovující a aby ekoznačka byla co nejvíce sladěná s dalšími mezinárodními a národními značkami.

Text našeho návrhu poskytuje tuto možnost v tom, že obsahuje odkaz na návrh zvláštních vysvětlujících dokumentů a přijetí zvláštních pravidel pro propagaci sladování s národními značkami.

Předkládám tři stanoviska Komise sekretariátu Parlamentu k zařazení do zápisu z dnešního zasedání:

– První se týká způsobu, jakým se bude nakládat se zavádějícími tvrzeními o produktech rybolovu. Komise má v úmyslu navrhnout nařízení, které zakáže označování značkami, které budou obsahovat zavádějící tvrzení a které jsou neslučitelné s udržitelným rybolovem.

– Druhé stanovisko se týká úmyslu Komise zajistit, aby revidované nařízení o ekoznačce neporušovalo nařízení vztahující se k chemickým produktům, jako je například nařízení REACH.

– Třetí stanovisko se týká plánu Komise znovu prozkoumat úroveň poplatků u produktů s ekoznačkou.

Na závěr bych rád řekl, že systém EMAS i ekoznačka jsou výjimečnými iniciativami. Dosud nebyl plně využit potenciál ani jedné z nich a souhlasím s paní Svenssonovou, že by měl být využit nejen ve všech pěti generálních ředitelstvích a výborech, ale také v ostatních generálních ředitelstvích, o což usilujeme prostřednictvím rozhodnutí, které nyní připravujeme. Evropský parlament se rozhodl systém EMAS využívat a totéž očekáváme od Rady.

Dnes navržený přezkum umožní systému EMAS a ekoznačce stát se referenčními body pro zdravé řízení podniků z hlediska ochrany životního prostředí a nejlepšího působení produktů na životní prostředí.

Rád bych proto ještě jednou zdůraznil důležitost dosažení shody v prvním čtení. V textu byla učiněna řada užitečných změn a výsledky jsou velmi vyrovnané. Proto vás vyzývám, abyste tento text podpořili jako celek bez dalších změn.

Ještě než skončím, bych rád znovu poděkoval zpravodajům za jejich nesmírně užitečný příspěvek. Skutečně věřím, že díky jejich tvrdé práci a ve spolupráci s českým předsednictvím jsme v pozici jej schválit v prvním čtení, což je velmi důležité.

1) Pokud se týče nařízení o ekoznačce a vztahu k nastávajícím právním předpisům pro rybolov

Nezávisle na přijetí nařízení o ekoznačce Komise potvrzuje, že má v úmyslu navrhnout nařízení o ekoznačce produktů rybolovu do konce tohoto roku, které bude hlavně založeno na kritériích pro udržitelný rybolov.

Studie předpokládaná v čl. 6 odst. 5 písm. a) nařízení o ekoznačce, která se zabývá dalšími hledisky, jako je úprava, předbalování, balení a doprava, a která bude zkoumat proveditelnost rozšíření rozsahu působnosti nařízení o ekoznačce na potraviny včetně produktů rybolovu a akvakultury, neovlivní ani předem neodsoudí přijetí tohoto nařízení.

2) Pokud se týče spojitosti s právními předpisy o chemikáliích

Komise zajistí, aby realizace nařízení o ekoznačce byla v souladu s ostatními příslušnými právními předpisy Společenství, které se zabývají látkami, přípravky a směsmi.

3) Pokud se týče přezkumu poplatků

Komise potvrzuje, že má v úmyslu přezkoumat úroveň poplatků pro ekoznačku, a to do 18 měsíců od doby, kdy nařízení vstoupí v platnost, přičemž vezme v potaz administrativní náklady členských států při zavádění systému a navrhne přezkum úrovně poplatků tak, jak to bude vhodné.

Salvatore Tatarella, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, pane ministře, pane komisaři, dámy a pánové, také vítám příležitost poděkovat všem, kdo se zúčastnili rozpravy, která odhalila široký souhlas s prací, která byla odvedena ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Rozprava také nabídla více vhledů, další podněty a návrhy, o nichž doufám, že budou pro Komisi a členské státy cenné během plnění jejich povinností.

Tím, že Parlament vedl tuto rozpravu a dnes i hlasoval, naplnil fakticky svůj závazek vůči těmto dvěma důležitým záležitostem. Nyní je řada na Komisi, aby k tomu řekla své: s potěšením jsem vyslechl tři stanoviska oficiálně přednesená komisařem. Očekáváme od Komise, že vypracujestudii zvláště se zaměřením na potraviny, takže se zabráni případnému nedorozumění mezi touto značkou a organickými produkty. Těšíme se na nařízení o rybích výrobcích – a Výbor pro rybolov jej očekává obzvláště dychtivě. Děkuji Výboru pro rybolov za to, že nám v této obtížné době pomohl.

Upozorňuji Komisi na výjimky pro toxické produkty: postupujte velmi opatrně a obezřetně. Co se týče propagační kampaně, doufáme, že kampaně Komise jsou účinné a cílené tak, aby se dostaly k široké veřejnosti a zejména mladým lidem. Doufáme, že budou respektovány pevně stanovené lhůty, které jsme se snažili zavést, i omezení testování na zvířatech. Zbývá mi podělit se už jen o jednu malou obavu a lítost: možná jsme mohli udělat něco víc pro smlouvy. Je to tedy práce na přístě.

Linda McAvan, zpravodajka. – Paní předsedající, ráda bych navázala na to, o čem hovořila Avril Doyleová, když řekla, že máme přemíru iniciativ a značek, které jsou etické a udržitelné. Myslím si, že se na to Komise musí podívat a zajistit, aby lidé nebyli uváděni v omyl. Komisař zrovna hovořil o značkách produktů rybolovu a o tom, že je nutné zajistit, aby lidé věděli, co kupují. V jiné roli jsem se podílela na spravedlivém obchodu a na ochraně značky spravedlivého obchodu a v posledních letech jsme svědky rozvoje alternativních značek. Některé jsou OK, ale některé se vydávají za etické značky, jiné za značky spravedlivého obchodu, ale snaží se získat produkty spravedlivého obchodu levně, aniž by měly nezávislé potvrzení, které pro řádný systém udělování značek potřebujete. Takže doufám, že Komise zajistí, aby všechny tyto systémy značek a etických značek měly i nadále určitou integritu a nebyly poškozovány tím, že se prostě stanou marketingovými nástroji organizací, které chtějí, aby veřejnost věřila, že jsou šetrné vůči životnímu prostředí a etické, ačkoli je skutečnost jiná.

Takže doufám, že se na to Komise podívá, přičemž je třeba, aby se do toho zapojila různá oddělení Komise. Kdykoliv o tomto hovořím, je mi sděleno, „to nejsme my, to je jiné oddělení“ a zdá se, že každé oddělení se snaží přenést odpovědnost na jiné.

A nakonec bych jen ráda každému znovu poděkovala za příspěvky. Těším se na hlasování a doufám, že bude velmi jednoduché a přímočaré.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes v 11:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), písemně. – (RO) Plně podporuji zprávu paní Văleanové o aplikaci směrnice 2004/38/ES, a to tím více, že nedávné události v některých členských státech zdůraznily nehorázné porušení jedné ze čtyř základních svobod, a to práva občanů svobodně se pohybovat a usazovat se na území členských států.

Navíc neúčinné začlenění, nebo dokonce chybějící začlenění této směrnice do vnitrostátních právních předpisů členských států má za následek řadu zneužití včetně administrativních formalit a restriktivní interpretaci právních ustanovení týkajících se „pobytu bez povolení“, což vyvrcholilo nespravedlivým zadržením a vyhoštěním evropských občanů. Řešením ale není uzavření hranic, ale hledání konkrétních opatření umožňujících integraci občanů do různých evropských společností.

Doufám, že projednávaná zpráva významně přispěje ke sledování začleňování nařízení stanovených touto směrnicí, pokud členské státy a Komise budou v tomto ohledu úspěšně spolupracovat.

V současnosti je přáním každého evropského občana žít v takové Evropské unii, kde jsou respektovány základní hodnoty, jako je svoboda pohybu osob. Nesmíme ale zapomenout, že abychom tohoto cíle dosáhli, musíme k němu každý přispět.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Ekoznačka je dobrovolným opatřením, jehož cílem je propagovat na evropské úrovni distribuci výrobků s vysokou mírou výkonnosti a nízkou mírou dopadu na životní prostředí v průběhu jejich celého životního cyklu.

Získaná zkušenost, která je výsledkem téměř 10leté praxe provádění systému certifikace, jenž zahrnuje 26 kategorií výrobků, 622 licencí a více než 3 000 výrobků a služeb (čisticích prostředků, papíru, oděvů, obuvi, textilu, turistického a kempingového vybavení), stěží o potřebě výraznější intervence, aby bylo možné se zabývat určitými klíčovými aspekty systému.

Vzhledem k tomu, že je mnoho ekonomických subjektů nespokojeno se zdoluhavým procesem schvalování kritérií a s tím, jak rychle po schválení zastarávají, byly připraveny pozměňovací návrhy týkající se způsobu, jakým jsou schvalovány (maximální lhůta 180 dní mezi dokončením hodnocení a schválením, se zjednodušeným, zkráceným procesem přezkumu nepodstatných změn kritérií), spolu s novým systémem udělení značek.

Zachování důvěryhodnosti systému udělování osvědčení ekoznačky vyžaduje:

– uplatňování obecné zásady ochrany zdraví spotřebitelů a životního prostředí, a to i v případě výrobků, které již značku mají

– propagační aktivity: zlepšení způsobu informování spotřebitelů, zahájení informačních kampaní na zachování důvěry v ekoznačky, a to při využití evropských fondů

– zvláštní pozornost má být zaměřena na MSP.

Zprávu podporuji zprávu a gratuluji zpravodaji.

Esko Seppänen (GUE/NGL), písemně. – (FI) Rád bych zdůraznil, že ekoznačka Společenství položí společný základ pro její využívání, ale nemělo by být dovoleno bránit udělování jiných druhů značek. Myslím, že je důležité, abychom byli schopni přiřadit značku výrobku, u něhož se prokáže, že byl vyroben v zemi, ve které je i prodáván, a nesouhlasím se stanoviskem Komise, které to v kampaních financovaných Společenstvím zakazuje. Například oznámení o zemi původu v místní produkci potravin je nejlepším druhem ekoznačky.

(Zasedání bylo přerušeno v 10:35 a pokračovalo v 11:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

7. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

*
* *

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Vážený pane předsedo, předsednictvo tohoto parlamentu nás oficiálně informovalo o skutečnosti, že účast poslanců Evropského parlamentu na zasedáních výboru a na plenárních zasedáních musí být zveřejněna na internetové stránce Evropského parlamentu. Mimochodem, byl to krok reagující na konkrétní hlasování, které se uskutečnilo v tomto parlamentu v průběhu jeho lednového zasedání, kdy jsme hlasovali pro návrh v tomto smyslu, to jest, aby tyto informace byly zveřejňovány.

Pane předsedo, chtěl bych vás o něco požádat: vzhledem k tomu, že předsednictvo postupem času pravděpodobně uskuteční nanejvýš ještě jedno nebo dvě zasedání, abychom zajistili, že vůle tohoto parlamentu bude respektována, chtěl bych vás oficiálně požádat, abyste se zavázal k tomu, že vůle i hlasování této sněmovny budou respektovány. Byl bych nerad, kdybych musel připustit, že tento požadavek na transparentnost nebyl splněn z čistě byrokratických důvodů, protože jsme tento závazek přijali vůči evropským voličům a také vůči veřejnosti.

Předseda. – Moc vám děkuji. Vůle Parlamentu je vždy rozhodující. Záležitost, kterou jste musel zmínit, posoudíme na příštím zasedání předsednictva.

Anna Záborská (PPE-DE). – (FR) Vážený pane předsedo, prezident Hamid Karzai podepsal zákon o právech žen, který je podle afghánského senátora Humeiry Namatiho horší než ten, který byl v platnosti v době vlády hnutí Taliban.

Tento text legalizuje znásilnění manželky jejím manželem a zakazuje ženám chodit do společnosti, pracovat nebo navštívit lékaře bez svolení manžela. Zákon kromě toho svěřuje děti do péče výhradně otci nebo dědečkovi.

Vyzývám vás, pane předsedo, abyste okamžitě přijal veškerá nezbytná opatření, abychom vyjádřili absolutní nesouhlas našeho parlamentu s tímto zákonem a abychom tento bod zařadili jako naléhavý na pořad jednání našeho příštího zasedání.

(Potlesk)

Předseda. – Děkuji vám, paní Záborská. O tuto věc se postaráme.

8. Přivítání

Předseda. – V Evropském parlamentu vítám delegaci ze Rwandy vedenou ministryní pro vnější vztahy a spolupráci paní Rosemary Museminaliovou.

Paní Museminaliová je doprovázena předsedou senátního výboru pro vnější vztahy panem Valence Muniyabagishou, zástupcem předsedy poslanecké sněmovny panem Jeanem Damascéne Ntawukurirayou a vrchním ředitelem odboru Ministerstva zahraničí pro region Evropy, Spojených států, pro Organizaci spojených národů a mezinárodní organizace panem Balthazarem Rutsingou.

Jménem celého Parlamentu delegaci co nejsrdečněji vítám!

(Potlesk)

9. Hlasování

Předseda. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

9.1. Informace ve veterinární a zootechnické oblasti (A6-0141/2009, Neil Parish) (hlasování)

9.2. Statistika Společenství o informační společnosti (A6-0128/2009, Angelika Niebler) (hlasování)

9.3. Dohoda ES – Švýcarsko o obchodu se zemědělskými produkty (A6-0122/2009, Béla Glattfelder) (hlasování)

9.4. Vzájemné uznávání rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby (A6-0147/2009, Ioannis Varvitsiotis) (hlasování)

– Před hlasováním:

Ioannis Varvitsiotis, zpravodaj. – (EL) Vážený pane předsedo, považuji za svou povinnost poděkovat stínovým zpravodajům a každému, kdo pomáhal formulovat text, o kterém dnes hlasujeme. Jedná se o text, jehož základním kritériem je ochrana práv jednotlivce. Je to ale také – řekl bych pozitivní – krok v dalším rozvoji vzájemné důvěry mezi členskými státy v průběhu jejich spolupráce v trestních záležitostech. Je to krok směrem k unifikaci trestního práva a zároveň je to nový krok směřující k rovnosti před zákonem mezi občany členských států, ať jsou kdekoli na území Evropské unie.

Rád bych požádal kolegy poslance, aby této směrnici důvěřovali.

9.5. Nové typy nákladů způsobilé pro příspěvek z ESF (A6-0116/2009, Karin Jöns) (hlasování)

9.6. EFRR, ESF a Fond soudržnosti: ustanovení týkající se finančního řízení (A6-0127/2009, Iratxe García Pérez) (hlasování)

9.7. Vzdělávání dětí migrantů (A6-0125/2009, Hannu Takkula) (hlasování)

– Před hlasováním:

Christa Prets (PSE). – (DE) Vážený pane předsedo, ráda bych předložila ústní pozměňovací návrh v tom smyslu, aby v bodech 5, 8 a 16 bylo slovo 'legální' vypuštěno, protože navozuje dojem, že děti, které nejsou registrovány, jinými slovy nejsou účastníky aktuálního azylového řízení, by mohly být ze vzdělávacích programů vyloučeny. Chtěli bychom proti tomu protestovat. Navrhuji, aby slovo 'legální' bylo vypuštěno, protože každé dítě má právo na vzdělání, pokud je registrováno v určité zemi.

Předseda. – Pokud proti návrhu paní Pretsové nejsou žádné námitky, samozřejmě, že text z tohoto hlediska ještě jednou pečlivě přezkoumáme.

Stavros Lambrinidis (PSE). - Vážený pane předsedo, nejsem si jistý, zda výklad tento aspekt nepominul. Zaslých jsem, že byl zmiňován odstavec 5 a 16; v odstavci 8 se také uvádí, že vzdělání získají pouze děti 'legálních' migrantů. Chci, aby bylo vypuštěno i toto slovo.

(Parlament nesouhlasil s přijetím ústních pozměňovacích návrhů)

9.8. Provádění směrnice 2004/38/ES o právu občanů EU a jejich rodinných příslušníků volně se pohybovat a pobývat na území členských států (A6-0186/2009, Adina-Ioana Vălean) (hlasování)

– Před hlasováním:

Adina-Ioana Vălean, zpravodaj. – Vážený pane předsedo, abych předešla jakémukoli nedorozumění a vyhověla požadavkům vzneseným italskými kolegy poslanci z nové *Partito della Libertà*, která patří do skupiny PPE-DE a UEN, předkládám ústní pozměňovací návrh k poznámce pod čarou 1 bodu odůvodnění S, první odrážka, a požaduji vypustit poslední dvě věty a doplnit slovo 'IT' (Itálie) do sledu vět na začátku odstavce. Tento požadavek máte ve vašem seznamu hlasování.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – *(IT)* Vážený pane předsedo, oceňuji návrh zpravodaje, ale toto usnesení obsahuje příliš mnoho odkazů – nejenom v tomto bodě a v této poznámce pod čarou, jíž se týká předložený ústní pozměňovací návrh, ale i v mnohých jiných částech usnesení. Z různých důvodů odkazuje na všechny členské státy a také právě na samotné téma, které jste požadovala vypustit z poznámky pod čarou, týkající se právě oněch témat, jež figurují v jiných částech usnesení. Jsem proto přesvědčen, pane předsedo, a navrhuji, aby kolega poslanec požádal, aby toto usnesení bylo dále pozměněno a poté vráceno do výboru zpět k opětovnému přezkoumání.

(Parlament zamítl návrh vrátit zprávu zpátky do výboru)

Roberta Angelilli (UEN). – *(IT)* Vážený pane předsedo, pokud jde o přijatelnost pozměňovacího návrhu paní Văleanuové, paní Văleanuová měla naprostou pravdu, jestliže se chtěla vrátit zpět, text opravit a odstranit mlhavý a zavádějící odkaz na třetí a čtvrté manželky, který vyvolal pochybnosti ohledně legitimity polygamie.

Měli bychom ovšem objasnit, že dotazník zasláný členským státům tuto nesprávnou terminologii bohužel obsahoval. Jinými slovy, členské státy byly požádány, aby vyjádřily svůj názor na právo volného pohybu druhé, třetí a čtvrté ženy.

(Předseda řečníci přerušil)

Předseda. – Paní Angelillová, rozprava je ukončena. Každý, kdo nechce podpořit návrh paní Văleanuové, může povstat. Počet poslanců, kteří by museli povstat, aby návrh zablokovali, je čtyřicet a v takovém případě nebude třeba podávat vysvětlení.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

9.9. Problémy a perspektivy občanství Unie (A6-0182/2009, Urszula Gacek) (hlasování)

9.10. Statistiky Společenství o zahraničním obchodu (A6-0126/2009, Helmuth Markov) (hlasování)

9.11. Stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu (A6-0048/2009, Avril Doyle)

9.12. Investice do energetické účinnosti a obnovitelné energie v oblasti bydlení (změna nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj) (A6-0134/2009, Emmanouil Angelakas) (hlasování)

9.13. Kodex Společenství o vízech (A6-0161/2008, Henrik Lax) (hlasování)

9.14. Systém ekoznačky Společenství (A6-0105/2009, Salvatore Tatarella) (hlasování)

– Před konečným hlasováním:

Miroslav Ouzký (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, rád bych vás požádal, abyste zahrnul do zápisu následující prohlášení Komise s textem ve schváleném a přijatém znění.

‘Nezávisle na přijetí nařízení o systému pro udělování ekoznačky Komise potvrzuje, že má v úmyslu navrhnout do konce roku nařízení o systému pro udělování ekoznačky pro produkty rybolovu, které bude založeno především na kritériích pro udržitelný rybolov. Studií předpokládanou v čl. 6 odst. 5 písm. a) nařízení o systému pro udělování ekoznačky, zabývající se dalšími aspekty, jako je zpracování, hotové balení, balení a doprava, která přezkoumá prostor pro rozšíření oblasti působnosti nařízení o systému pro udělování ekoznačky na potraviny, včetně produktů rybolovu a akvakultury, nebude ovlivněno nebo dotčeno přijetí tohoto nařízení’.

Stavros Dimas, člen Komise. – Vážený pane předsedo, plně s vámi souhlasím.

(Potlesk)

(Parlament usnesení schválil)

9.15. Dobrovolná účast organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) (A6-0084/2009, Linda McAvan) (hlasování)

9.16. Rovné zacházení s osobami bez ohledu na náboženské vyznání nebo víru, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci (A6-0149/2009, Kathalijne Maria Buitenweg) (hlasování)

9.17. Prozatímní dohoda o obchodu s Turkmenistánem (hlasování)

– Před hlasováním:

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, žádám o odročení až do plenárního zasedání 2. dubna podle čl. 170 odst. 4. Včera během jednání skupiny jsme obdrželi dokumenty od Komise a Rady, ve kterých se Komise a Rada sbližují s našim postojem. Neměli jsme ovšem čas tyto dokumenty náležitě projednat. Odročení bych proto velmi uvítal.

Chtěl bych ale ještě jednou požádat všechny poslance ze všech skupin, aby si tuto prozatímní dohodu s Turkmenistánem nebrali jako rukojmí, jehož prostřednictvím by získali pro Parlament ve srovnání s Radou a Komisí větší práva. Byla by velká škoda, kdyby měl tento dokument kvůli zmíněnému problému utrpět.

Stavros Dimas, člen Komise. – Proti odročení nemáme námitky.

(Parlament rozhodl o odročení hlasování)

9.18. Prozatímní dohoda o obchodu s Turkmenistánem (hlasování)

(Parlament rozhodl o vrácení zprávy zpět do výboru)

9.19. Pololetní hodnocení dialogu EU–Bělorusko (hlasování)

– Před hlasováním:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, rád bych navrhl, aby bylo zmíněno, že jakékoli plány vybudovat novou jadernou elektrárnu ne-západního modelu na hranici s EU nebudou předmětem těchto jednání – pozitivních jednání o tom, jak podporovat Bělorusko, ne však v tomto případě.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

– Před hlasováním o odstavci 4:

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, toto bude velice stručný ústní pozměňovací návrh, jenž byl předložen na žádost Alexandra Milinkeviče a zástupců Amnesty International, kteří se zúčastnili konference o Bělorusku, jež se před dvěma dny konala v tomto parlamentu. Žádali o rozšíření požadavku na propuštění politických vězňů, kteří byli v nedávné době uvězněni, také na občany, kteří jsou vystaveni jiným typům omezování a pronásledování. Proto navrhuji – a konzultoval jsem tuto záležitost i s jinými politickými skupinami – doplnit do odstavce 4 tuto formulaci: ‘a také přezkoumání rozsudků omezení svobody, které byly uvaleny na jedenáct účastníků demonstrací v lednu roku 2008;’.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

– Před hlasováním o odstavci 7:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, jestliže jsou zmiňováni tři mladí aktivisté, kteří byli proti své vůli odvedeni do armády, přinejmenším jeden z nich je synem opozičního vůdce Viačorky. Stojí proto za zmínku, že tento postup je obdobný brání rukojmí státem: ‘Podívej, ve své situaci se drž pěkně zpátky, protože tvého syna máme v naší armádě a mohlo by se mu něco přihodit.’ Působilo by to jako drobné varování, které by možná těm mladým mužům, kteří byli proti své vůli odvedeni do armády, zajistilo větší bezpečnost.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

– Před hlasováním o odstavci 13:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, jestliže byl předložen návrh, aby se Evropská univerzita humanitních věd vrátila do Běloruska, je třeba se zmínit o tom, že by to mělo být na základě skutečných záruk, že bude moci působit svobodně a že nebude opět ovládána režimem.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Vážený pane předsedo, rád bych se k jednotlivým ústním návrhům vyjádřil, chtěl bych ale pana Landsbergise požádat, aby nás informoval předem, abychom měli možnost tato témata projednat i v případě, že zde není přítomen. Ústní návrhy nelze vždy předkládat bez patřičných informací.

Předseda. – Vidím, že pan Landsbergis naznačuje, že pokud bude opět v budoucnu předkládat ústní návrhy, udělá to přesně tak, jak jste ho právě požádal.

9.20. Svědomí Evropy a totalita (hlasování)

Předseda. – Rád bych vás upozornil na skutečnost, že pan Nassauer a pan Szájer podepsali společný návrh usnesení jménem skupiny Evropské strany lidové (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů.

– Před hlasováním o odstavci 3:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, dovoluji mi, abych připomněl naše významné usnesení z roku 2005 o konci druhé světové války v Evropě, ve kterém se uvádělo, že ‘bez pravdy a vzpomínky na minulost nelze dosáhnout usmíření’.

Nechtěl bych, aby slovo pravda bylo nyní vypuštěno. Odsouhlasme prosím doplnění slova ‘pravda’: usmíření za předpokladu pravdy a vzpomínky na minulost. Hlasujte prosím pro doplnění slova pravda.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

– Před hlasováním o odstavci 4:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, text poukazuje na zločiny proti lidskosti, ke kterým stále docházelo 'dokonce ještě v červenci 1995'. Bylo by lepší říci 'ke kterým stále docházelo v červenci 1995', protože si nikdo nemůže být jist, že v roce 1996 k žádným takovým zločinům nedocházelo.

(Námitka z pléna)

Ano, skutečně – to by bylo jemnější; formulace 'ke kterým stále docházelo dokonce ještě v červenci' by měla být nahrazena textem ve znění 'ke kterým stále docházelo v červenci 1995'.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

– Před hlasováním o odstavci 20:

Tunne Kelam (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, toto je drobná úprava. Text nyní zní 'zatímco země střední Evropy měly navíc zkušenost s komunismem'. Rád bych změnil formulaci 'země střední Evropy' na formulaci 'země střední a východní Evropy', protože text je všude v tomto znění a rád bych také nahradil formulaci 'zažily navíc komunismus' formulací 'zažily komunismus i nacismus', protože pro národy v zemích východní Evropy neznamenal komunismus žádnou zkušenost navíc: většina z nich zažila nejprve komunismus, potom nacismus a potom opět komunismus.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Vážený pane předsedo, chtěl bych jenom dodat, že jsem usnesení také podepsal.

(FR) Vážený pane předsedo, usnesení jsem podepsal, ale své jméno na návrhu usnesení nevidím. Rád bych vás proto požádal, abyste tam mé jméno doplnil.

9.21. Úloha kultury v rozvoji evropských regionů (hlasování)

9.22. Nová dohoda mezi EU a Ruskem (A6-0140/2009, Janusz Onyszkiewicz) (hlasování)

9.23. Mezinárodní smlouva na ochranu Arktidy (hlasování)

– Před hlasováním:

Avril Doyle (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, povstala jsem, abych požádala kolegy, aby zvážili vrácení tohoto návrhu usnesení zpátky do výboru. Činím tak v návaznosti na to, co včera večer v rozpravě zmínila členka Komise paní Ferrero-Waldnerová. Není to pro mě jednoduché, protože sdílím obavy všech kolegů, kteří v této rozpravě promluvili, a jak je vyjádřeno v tomto usnesení.

Ráda bych ale řekla, abych byla otevřená vůči člence Komise, že není naším záměrem působit jí jakékoli problémy v rozhodující fázi jednání, která v tomto okamžiku vede s Arktickou radou. Konkrétně uvedla, že 'takový návrh by v této fázi' – a nyní cituji ze zápisu jejího projevu při plenárním zasedání – 'by byl nejenom neúčinný, ale mohl by se ukázat jako škodlivý roli a hodnověrnosti EU ve spolupráci v Arktidě jako celku'.

Ve svém závěru se konkrétně zmínila o načasování našeho návrhu. Komise předložila norskému předsednictví Arktické rady žádost o prodloužení platnosti mezinárodní Úmluvy Organizace Spojených národů o mořském právu. Ta musí být přijata jednomyslně a hlasování se uskuteční dne 29. dubna – během tří nebo čtyř týdnů. Takže zcela jednoznačně požádala o prodloužení úmluvy, přestože plně sdílí náš pohled na věc. Myslíte si, že bych v tomto kontextu mohla navrhopvat, abychom uvažovali o vrácení zprávy do výboru?

Diana Wallis (ALDE). – Vážený pane předsedo, mohla bych jménem skupiny ALDE říci, že bychom návrh paní Doyleové podporovali? Myslím, že je nanejvýš opodstatněný. Sněmovna přijala usnesení k této otázce loni v říjnu. Do jisté míry dnes opakujeme to, co jsme vyjádřili již tehdy, ale říkáme také některé věci, které jsou poněkud důraznější a jak uvedla paní Doyleová, přicházejí v rozhodujícím okamžiku, kdy by si většina z nás v této sněmovně přála, aby EU získala křeslo v Arktické radě a tuto perspektivu nechceme ohrozit.

Bylo by mnohem lepším řešením vrátit tuto věc výboru a v novém funkčním období Parlamentu mít k dispozici kompletní a dobře promyšlenou zprávu.

Předseda. – Dámy a pánové, jenom abych objasnil, o čem v tuto chvíli hlasujeme, tento návrh nemůžeme vrátit výboru, protože nepochází z výboru, ale můžeme odložit hlasování. Tak nám to nařizuje jednací řád.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Vážený pane předsedo, promiňte, ale nedal jste slovo straně, která zastává opačné stanovisko.

Připadá mi zvláštní, že jsme o tomto usnesení měli vést rozpravu včera a že, naopak, v okamžiku, kdy předložíme jeho návrh a požadujeme moratorium po dobu 50 let na využívání ropných zdrojů, v okamžiku, kdy požadujeme závaznou chartu a ve chvíli, kdy víme, že určité země mají do konce dubna požadovat na půdě OSN suverenitu v oblasti mořského dna a tudíž fakticky prosazovat tuto myšlenku suverenity společně s rozmístěním vojenských sil, vše by mělo záviset na tom, co uděláme právě teď.

Pokud neupozorníme na příslušný rozdíl a nevyjádříme se dostatečně důrazně, bude to krok směrem zpátky a já jsem naprosto proti tomu.

(Potlesk)

(Parlament rozhodl o odložení hlasování)

9.24. Zdravotní rizika spojená s elektromagnetickými poli (A6-0089/2009, Frédérique Ries) (hlasování)

9.25. K lepšímu školství: agenda pro evropskou spolupráci (A6-0124/2009, Pál Schmitt) (hlasování)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

10. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: Hannu Takkula (A6-0125/2009)

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Vážený pane předsedo, přítomnost výrazného počtu migrujících žáků má významné důsledky pro vzdělávací systém. Existují jasné a jednoznačné důkazy, že mnoho dětí z rodin migrantů má slabší vzdělanostní úroveň než jejich vrstevníci. Školy se musí jejich přítomnosti přizpůsobit a systematicky ji zahrnout do svého tradičního programu zaměřeného na poskytování vysoce kvalitního vzdělání. Vzdělání je klíčem k zajištění toho, aby se z těchto žáků mohli stát plně začlenění, úspěšní a produktivní občané hostitelské země, tedy k tomu, aby se migrace stala přínosem jak pro migranty, tak pro hostitelskou zemi. Vítám zprávu kolegy Takkuly, a proto jsem jí také podpořil.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Vážený pane předsedající, výuka ve více jazycích, polyglotičtí učitelé oslovující každé dítě v jeho mateřském jazyce, zahraniční učitelé přijímaní speciálně pro určité děti, úcta vůči kulturám země původu či dokonce jejich propagace ze strany škol, minimální znalost jazyka hostitelské země, aniž by existovala skutečná povinnost v tomto směru: tento typ řešení nevede k začlenění přistěhovalců. Místo toho by paradoxně přinesl vytváření ghett v našich společnostech, stírání identity a akulturaci všech, ať už se jedná o přistěhovalce nebo původní obyvatele hostitelské země.

Doporučuji zpravodaji, aby se seznámil s francouzskými ZEP – oblastmi přednostního vzdělání – na předměstích francouzských měst a aby se osobně přesvědčil, kam tyto úctyhodné záměry vedou. Ve skutečnosti nejsou ničím více než rezignací, v našich vlastních zemích, na myšlenku požadování úcty k našim kulturám, našim zvykům a našim mravům od těch, kteří se ucházejí o naši pohostinnost.

Naše vzdělávací systémy by neměly být přizpůsobovány kulturám jiných národů. Je na populaci přistěhovalců, aby se přizpůsobila našim kulturám, pokud chtějí zůstat v našich zemích.

– Zpráva: Adina-Ioana Vălean (A6-0186/2009)

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Vážený pane předsedající, chtěl bych pouze zdůraznit potřebu vyjádřit důraznou podporu výzvě, která byla dnes dopoledne podpořena vhodným rozhodnutím. Je nepochopitelné,

že byla v dokumentu Evropské unie, a navíc v dokumentu, o kterém hlasoval Evropský parlament, zmíněna možnost uznání polygamního manželského svazku.

S kulturou Evropské unie to nemá nic společného. V právním prostoru Evropské unie by postoj tohoto typu neměly mít žádné místo – popírají naši tradici, která je tradicí křesťanské Evropy, a jsou, kromě jiného, projevem pošlapávání práv žen. Rozhodnutí přijaté dnes dopoledne proto mělo velký význam, ale povážlivě nezodpovědný akt začlenění poznámky tohoto typu do dokumentu Evropského parlamentu je velice znepokojivý.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Vážený pane předsedající, zprávu paní Văleanuové jsem nemohla podpořit. Umožňuje situaci, ve které právo popírá samo sebe, porušuje zásadu subsidiarity, podporuje sloučení rodin ze třetích zemí, které mají odlišnou kulturu a umožňuje také polygamii. Vytváří právní chaos. Jak všichni víme, v jednotlivých zemích EU se používají odlišné definice pojmu 'rodina' a 'člen rodiny'. Odlišná jsou také práva, dědické právo, rodinné právo je odlišné a také právo pobírat sociální dávky. Přiznání práva na sociální dávky bez souhlasu hostitelské země a bez zřetele k hospodářské situaci může vést k závažným sociálním konfliktům. Protestuji proti neustálému porušování zásady subsidiarity v této sněmovně.

– Zpráva: Urszula Gacek (A6-0182/2009)

David Sumberg (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, jsem velice poctěn, že mohu dnes dopoledne sedět vedle pana Daniela Hannana, mého velice dobrého kolegy, jehož projev před několika týdny revolucionizoval přenos informací a politické myšlení a v budoucnu je změni. Moc Internetu je nanejvýš důležitá, ale působení prostřednictvím běžných médií je ještě důležitější.

Hlasoval jsem proti této zprávě z jednoho prostého důvodu, který spočívá v tom, že nepodporuji prosazování evropského občanství. Jsem britským občanem a jsem na to hrdý a my bychom se měli soustředit na prosazování individuálního občanství našich jednotlivých zemí a konstatovat, ano jsme členy Evropské unie jako jednotlivé země, ale nejsme evropskými občany. Jsme občany zemí, ve kterých jsme se narodili a byli od prvních krůčků vychováni, které nás chrání, a které byly pro mnohé z nás řadu let útočištěm. Jsem na svou zemi pyšný a ani v budoucnu tomu nebude jinak.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Vážený pane předsedající, o otázkách, kterými se zabýváme, diskutovali již staří Řekové. Ve svazcích městských států diskutovali o příslušných přednostech *isopoliteia*, či rovného občanství, které dávalo každé osobě stejná práva v jednom městě jako v jiném a *sympoliteia*, neboli společného občanství.

Asi vás nepřekvapí, že jsem rozhodným zastáncem prvního z těchto řešení. Evropské občanství je svou povahou ve skutečnosti do značné míry umělé. Zpravodaj lituje především faktu, že si občané neuvědomují, jaká práva by tím získali. Chtěl bych ale poznamenat, že kdykoli se občanů ptáme na jejich názor, například na evropskou ústavu nebo na její neproniknutelné vtělení, Lisabonskou smlouvu a jejich odpověď zní ne, je jejich názor úmyslně ignorován.

To je také důvod proč mi tyto údajně velkorysé konstrukce společného občanství připadají do značné míry pokrytecké a raději bych je nahradil vzájemným uznáváním práv mezi národy vázanými svazky spojení, ale i nadále suverénními.

Jim Allister (NI). – Vážený pane předsedající, občanství definuje, kým jsme. Je základem naší identity. Jsem britský občan a jsem na to hrdý, a nemá to nic společného se zlovolnou kampaní IRA, která se pokouší přinutit mě a mé voliče, abychom se tohoto občanství zrekli – což jsem jim naštěstí nepodařilo.

Občanství spočívá v členských státech. Neměli bychom se od něj odklonit a nemělo by také být čímsi sdíleným. Odmítám proto tento umělý koncept evropského občanství, které je pochopitelně doplňkem pokračujícího úsilí prosazovaného Lisabonskou smlouvou, které směřuje k vybudování státnosti EU a tudíž k představě, že my všichni musíme být, ať se nám to líbí nebo ne, v první řadě občany EU. Tuto filozofii odmítám stejně jako Lisabonskou smlouvu.

Martin Callanan (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, stává se z toho už tak trochu ohraná písnička, ale nezbývá mi než souhlasit s mými kolegy.

Hlasoval jsem proti této zprávě, protože samozřejmě naprosto odmítám koncept evropského občanství jako celek. Jsem přesvědčen, že občanství je čímsi jedinečným pro národní státy a že celé toto úsilí vytvořit evropské občanství souvisí s touž snahou nastolit evropský superstát.

Mnozí z mých voličů i já sám jsme také nespokojeni s tím, že jsme nuceni proti své vůli stát se fakticky evropskými občany. Mí voliči občanství chápou jako cosi, co má být přijato nebo odmítnuto na základě společného souboru hodnot a ideálů utvářených po staletí. Nikomu z nás nebyla dána možnost jakýmkoli způsobem se vyjádřit, hlasovat v referendu nebo být konzultován v souvislosti s otázkou, zda si přejeme nebo nepřejeme stát se evropskými občany.

Samozřejmě, že o Lisabonské smlouvě by se mělo hlasovat v referendu. Měli bychom být ale také dotázáni, zda si vedle toho, že máme naše národní občanství, přejeme být také evropskými občany. Nemáme právo vzdát se nároku na evropské občanství, a to ani v případě, že naprosto odmítáme – jak je tomu v mém případě – koncepci té věci jako celek.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, nejsem v prvé řadě občanem Evropské unie. Jsem irským občanem a jako doplněk k tomu jsem také evropským občanem.

Dnešní rozprava pro mě byla hodně poučná. Nikdy mě nenapadlo, že naši britští kolegové jsou občané. Myslel jsem, že jsou státními příslušníky. Nemám ale žádný problém se slovy 'státní příslušník' nebo 'občan'. Můžete být Skot, Velšan nebo Angličan nebo jeden z těch lidí v Irsku, kteří si vezmou britské občanství, abyste byli Brity. Nic takového jako britský občan neexistuje, pokud nejste Irem ze Severního Irska, Skotem, Velšanem nebo Angličanem.

Opravdu nerozumím argumentům, které v této sněmovně dnes zazněly. Jedná se o doplňky k našim národním občanstvím a rozhodně s tím nemám žádný problém. Lidé dělají z komára velblouda, protože jsme právě v předvolebním období a používají tuto neustálou protievropskou rétoriku, aby prosazovali své vlastní zájmy, nikoli zájmy země, kterým by měli sloužit.

Richard Corbett (PSE). – Vážený pane předsedající, dovolu mi, abych vyjádřil souhlas s mým předřečníkem. Zdá se, že někteří z našich kolegů mají velice úzký, zjednodušený pohled na občanství, ba co víc, na identitu. Ale každý z nás má mnoho různých stránek: Podporuji Anglii ve fotbale, protože jsem Angličan a je to součástí mé identity; podporuji Británii na olympijských hrách v atletice, protože to je širší rozměr mé identity; a podporuji evropský golfový tým v Ryder Cupu proti Spojeným státům – a nemohu se ubránit pocitu, že i ctihodný kolega poslanec, který je autorem předchozích poznámek to prožívá stejně.

To jsou různé rozměry naší identity a našeho občanství. Nejsou ve vzájemném rozporu, ale navzájem se doplňují. Samozřejmě, že žádné občanství tohoto typu nebylo přiznáno referendem. Nikdy se nekonalo žádné referendum, abych se stal Angličanem nebo abych získal britské občanství – které se změnilo z původního statutu státního příslušníka – a neproběhlo ani žádné referendum o smlouvách, které téměř před dvěma desetiletími vytvořily koncept evropského občanství a vážou jej na určitá práva, která máme a jichž požíváme, nic více a nic méně.

– Zpráva: Emmanouil Angelakas (A6-0134/2009)

Neena Gill (PSE). – Vážený pane předsedající, tuto zprávu jsem podpořila, protože jsem přesvědčena, že pokračuje v nesmírně důležité práci, kterou tato sněmovna vykonala tím, že spojila náš závazek vůči životnímu prostředí s naší potřebou vyvést členské státy ze současné finanční krize. Ovšem vzhledem k tomu, že tato krize má dopad na veškeré aspekty naší ekonomiky a společnosti, musíme zaujmout holistický přístup k hospodářské obnově a obnově životního prostředí.

Působím v oblasti bydlení po dobu 18 let a jsem znepokojena tím, že není věnována dostatečná pozornost bytové výstavbě a energetice, zejména ve fázi výstavby jako takové, vzhledem k tomu, že bytová výstavba významně přispívá k emisím CO a CO₂. Zaměření na politiku soudržnosti je pro nás racionálním způsobem, jak splnit naše povinnosti vůči veřejnosti a jednotlivým ekonomikám. U změn, stejně jako u řady jiných věcí, by se mělo začít nejprve na domácí půdě. Možnost využít finanční prostředky z Evropského rozvojového fondu jako doplňkový způsob financování k programům regionálních a místních orgánů týkajícím se dvojitého zasklení, izolace a solárních panelů nebo výměny starých kotlů za nové, energeticky mnohem účinnější, to jsou výtečné příklady, jak může Evropská unie pomoci členským státům splnit vytyčené cíle a zároveň přinést užitek všem evropským občanům.

Syed Kamall (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, když jsem viděl název zprávy, 'Způsobilst investic podle EFRR do energetické účinnosti a obnovitelné energie v oblasti bydlení', udělalo to na mě velký dojem. V kontextu obav z klimatických změn s tím jistě nikdo nemohl nesouhlasit, ať už si o věci samé myslí cokoli. Všichni se shodneme na tom, že by úroveň energetické účinnosti i úspor energie měla být zlepšena.

Evropský parlament by ovšem měl v této věci bezesporu jít příkladem. Jak můžeme mluvit o energetické účinnosti, jak můžeme mluvit o úsporách energie, když máme i nadále tři budovy Evropského parlamentu? Držíme si budovu ve Štrasburku, kterou využíváme pouze 12 týdnů v roce, a která i nadále produkuje emise CO₂ a plýtvá energií, v době, kdy tam nejsme přítomni, administrativní budovu v Lucemburku, kterou poslanci nikdy nenavštěvují (a teď stavíme další budovu v Lucemburku) a dále pak máme tuto sněmovnu zde v Bruselu. Je nejvyšší čas ukončit pokrytecké mentorování o energetické účinnosti, jít příkladem a ponechat si jenom jednu budovu Parlamentu.

– **Zpráva: Henrik Lax (A6-0161/2009)**

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Vážený pane předsedající, vzhledem ke komplikacím, které provázejí postupy pro udělování víz, je nezbytně nutné, aby byly zjednodušeny, včetně snížení nákladů, jež nesou osoby žádající o jejich udělení. Přispěje to k lepší kulturní výměně a spolupráci mezi EU a třetími zeměmi. Myslím si, že je nezbytně nutné, aby byly zjednodušeny postupy pro udělování víz pro lidi, kteří mají v některém z členských států rodinu. Jako příklad uvedu Polsko. Po staletí byla historie Polska nerozlučně spjata se zeměmi jako je Ukrajina a Bělorusko, ve kterých žije významná polská menšina. Tito lidé nemají polské občanství, ale často překračují hranice, aby navštívili své příbuzné.

Je proto nezbytné zajistit maximální možné zjednodušení postupů pro udělování víz pro osoby, které získaly důvěru úřadu pro víza tím, že neporušili žádný z vízových předpisů. Myslím si, že je důležité, že zavedení biometrických identifikátorů usnadní výměnu údajů a přispěje k budoucí integraci vízového systému, usnadní vízový proces jako takový a zlepší také bezpečnost v celé EU. Tato zpráva je důležitá pro rozvoj kontaktů mezi EU a třetími zeměmi.

– **Zpráva: Salvatore Tatarella (A6-0105/2009)**

Neena Gill (PSE). – Vážený pane předsedající, ještě jednou bych chtěla poznamenat, že jsem hlasovala pro přijetí této zprávy protože jsem přesvědčena, že pokud chceme v boji proti změnám klimatu dosáhnout pokroku, musíme přispět k tomu, aby pro spotřebitele bylo snazší zvolit výrobek šetrnější k životnímu prostředí.

Přestože můj region – West Midlands – je jednou z ojedinelých oblastí Spojeného království bez přístupu k moři, jsme samozřejmě spotřebiteli ryb a produktů rybolovu, jimiž se zabývá tato zpráva.

Zavedením dobrovolného systému, jakým je ekoznačka, můžeme podpořit trh se zbožím, které bude energeticky účinnější a přívětivější k životnímu prostředí. To bude v souladu s jinými tržně orientovanými řešeními změn klimatu, jako například snížení daní u zboží šetrného k životnímu prostředí.

Mí voliči mi říkají, že rádi zvolí jiné možnosti, pokud jim koupě výrobků s ekoznačkou či koupě výrobků šetrných k životnímu prostředí tuto volbu usnadní. Celému systému budeme muset zajistit větší propagaci, má-li mít žádoucí účinek a bude vyžadovat také lepší marketing, ale rovněž i standardizaci a harmonizaci zveřejňovaných informací, jestliže má být pro spotřebitele skutečně užitečný.

Jako dobrý vzor v tomto směru může sloužit zpráva o energetické účinnosti pneumatik, na které jsem pracovala a která podává informace na obdobné úrovni podrobnosti jasným a pregnantním způsobem.

– **Zpráva: Kathalijne Buitenweg (A6-0149/2009)**

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Vážený pane předsedající, my, německá konzervativní skupina (CDU/CSU), jsme hlasovali proti zprávě poslankyně Buitenwegové. Jsme proti diskriminaci jakéhokoli typu, ale nedomníváme se, že by směrnice na úrovni Společenství vytvářející komplexní rámec byla tou správnou cestou, jak chránit subjekty dotčené diskriminací. Deset členských států doposud vůbec neprovedlo stávající protidiskriminační směrnici do vnitrostátních právních předpisů. Přesto prostá většina v této sněmovně – nikoli kvalifikovaná většina – dnes hlasovala pro rozšíření oblasti působnosti směrnice. Tento krok by přispěl ke značné další byrokratické zátěži a zbytečným nákladům – tedy k situaci, pro kterou veřejnost nemá příliš pochopení.

Zlepšení lze prosadit v oblasti pojištění a opatření k realizaci stavebních úprav týkajících se vstupů pro osoby se zdravotním postižením a požadavek na právní předpisy upravující hromadné žaloby by mohl být vypuštěn, ale předpokládáme, že jednotlivým členským státům může působit vážné problémy, pokud bychom byli například nuceni začlenit pojem 'víry' do zakázaných důvodů pro diskriminaci. V důsledku toho by se extrémisté a sekty, jako například scientologické hnutí, mohli dovolávat ochrany na základě této směrnice.

Jsmé také proti tomu, aby bylo přiznáno zcela rovnocenné postavení tradičním manželským svazkům a svazkům osob stejného pohlaví. Podle názoru Komise provedení směrnice vyžaduje, aby partneři stejného pohlaví, pokud je lze v daném členském státě právoplatně uznat, získali stejná práva jako partneři v tradičním manželském svazku. Jsme proti této myšlence. Hlasovali jsme proto proti této zprávě a pro vrácení návrhu Komisi.

David Sumberg (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, v této záležitosti jsem se zdržel hlasování ze dvou důvodů. Především, každý z nás přijímá určitou diskriminaci. Ve všech našich zemích máme náboženské školy – katolické, protestantské, muslimské, židovské – a v těchto školách existuje prvek diskriminace, protože jsou do nich přednostně přijímáni lidé s příslušným náboženským přesvědčením. Tento přístup podporuji. Podporuji školy založené na náboženském vyznání.

Ale hlavní důvod, proč jsem se zdržel hlasování, spočívá v tom, že je tím stěžejní zásada právní vědy obrácena naruby, jsme nevinní dokud se neprokáže naše vina. To je klíčová zásada, alespoň v anglickém právním řádu určitě, a odvažuji se říci, že také v mnohých zemích Evropské unie. V tomto případě je orientace důkazního břemene obrácena, a to je, upřímně řečeno, nepřijatelné. Samozřejmě, že jsme všichni proti diskriminaci. My všichni jsme pro rovné zacházení, ale musíme zajistit, aby zásady práva, jimiž jsme se řídili po staletí, byly zachovány. To je důvod, proč jsem se zdržel hlasování.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Vážený pane předsedající, jsem jednou z těch členů Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, kteří hlasovali pro přijetí zprávy. Důvodem pro mé rozhodnutí bylo přesvědčení, že Parlament musí tímto hlasováním vyslat jasný signál na podporu protidiskriminačních opatření a existují určitě ještě mnohem důležitější faktory než ty, které byly právě zmíněny.

V členských státech ve skutečnosti existují situace, kdy je dětem odpíráno vzdělání v jejich mateřském jazyce a jeho užívání je zakázáno. My jsme na hony vzdáleni situaci v reálném světě. Je proto správné vyslat důrazný signál, jak to udělal Parlament s mojí podporou. Pokud jde o náš úkol být lépe informováni o situaci druhých, zbývá nám ještě odvést mnoho práce a jsme ještě hodně vzdáleni dialogu kultur, v souvislosti s nímž jsem se zavázal v roce 2008 k dosažení pokroku. Mrzí mě všechny spory, které tuto zprávu provázely.

Richard Corbett (PSE). – Vážený pane předsedající, v 27 zemích Evropské unie sdílíme tradici, na kterou můžeme být hrdí, a kterou jsme rozvíjeli v průběhu uplynulých desetiletí, a sice společný boj proti diskriminaci, postavení diskriminace mimo zákon a její označení za nežádoucí jev.

Účelem této zprávy je napravit určitou nenormálnost. Máme právní předpisy tvořící náš zákoník, který správně zakazuje diskriminaci na základě rasy a pohlaví na pracovišti i jinde, ale diskriminace na základě zdravotního postižení nebo věku či sexuální orientace je zakázána pouze na pracovišti, ale nikde jinde – nikoli v oblasti ochrany spotřebitele a nikoli v jiných situacích, ve kterých se občané mohou ocitnout a v nichž mohou být diskriminováni.

Je správné, že se tuto nenormálnost snažíme napravit. Velká většina dnes vysílá důrazný signál Radě a já se těším, že v budoucnu bude tato iniciativa přijata.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Vážený pane předsedající, ve včerejší rozpravě jsem vyjmenoval řadu argumentů, proč jsou pro mě pozměňovací návrhy a návrhy ve zprávě poslankyně Buitenwegové nepřijatelné, a sice možná dokonce více než původní návrh protidiskriminační směrnice předložený Komisí jako takový. I s pozměňovacími návrhy, o kterých jsme dnes hlasovali, se přesto jedná o nepřijatelné porušení zásady subsidiarity. Důsledkem je nesmírná administrativní zátěž, která je velice nákladná a členským státům výrazně komplikuje život. A co je nejdůležitější, je projevem mimořádné míry nedůvěry ve vztahu k členským státům jako takovým.

Problém s texty tohoto typu, které se zabývají různorodými tématy, spočívá v tom, že pochopitelně obsahují také několik pozitivních postřehů. Rád bych využil tohoto vysvětlení hlasování, v té míře, v níž je to potřebné, abych potvrdil, že samozřejmě bezvýhradně podporuji významné iniciativy, které Společenství jako celek vyvíjí například ve prospěch zdravotně postižených. Ale i v tomto případě jsem přesvědčen, že je nejlepší ponechat organizaci těchto záležitostí na členských státech.

Daniel Hannan (NI). – Vážený pane předsedající, tato zpráva je založena na neporozumění významu některých pojmů. Mimo půdu této sněmovny se rovností rozumí právo lidí na rovné zacházení. Zde v této sněmovně tento termín používáme k označení práva lidí na odlišné zacházení.

Je to nesmírně závažný aspekt. Protidiskriminační právní předpisy tohoto typu nejsou zdokonalením zásady rovnosti podle práva. Mají zcela opačný účinek. Jestliže přijímáme zprávy, jako je tato, odnímáme pravomoc lidem, pro které lze hlasovat – či proti kterým lze hlasovat – a dáváme ji svévolně právníkům. Pokud by tato zpráva měla být uplatňována doslova, zakazovala by operní společnosti, aby odmítla přijmout pěvce pro party sopranistů, zakazovala by labouristickému politikovi, aby odmítl přijmout konzervativce jako tiskového mluvčího a zakazovala by katolické škole nebo nemocnici, aby při přijímání nových zaměstnanců dala přesnost svým souvěrcům.

Když jsem uvedl tyto argumenty, odpověď od kolegů poslanců podporujících tuto zprávu byla ta, že by zpráva neměla být vykládána tímto způsobem a že každý ví, co ve skutečnosti znamená. Musím říci, že na mě působí jako velice špatné uplatňování zásad právní vědy, pokud je teoreticky všechno kriminalizováno a následně se odvoláváme na soudy, které budou příslušná práva uplatňovat podle vlastní libovůle.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Vážený pane předsedající, velký katolický filozof Chesterton řekl, že moderní svět je plný křesťanských idejí, které se vymykly rozumu.

Jsem přesvědčen, že tato zpráva poslankyně Buitenwegové je toho dokonalým příkladem. Je to text, který začíná chvályhodnými názory na potřebu zamezit projevům diskriminačního jednání, jimiž by mohli trpět například zdravotně postižení a vzápětí ovšem získává až doslova totalitní rysy tím, že se dopouští zásadní chyby v pojmech, jinými slovy nerozlišuje mezi legitimními rozdíly a nespravedlivým diskriminačním jednáním.

Je například přirozeným právem dítěte mít otce i matku, a to i v případě, že je adoptované. Toto právo musí mít přednost před právem osob stejného pohlaví adoptovat dítě. Je přirozené činit rozdíly na základě národnosti. Je přirozené, aby Francouzi, Britové, Češi a Litevci měli přednost před cizinci ve vlastní zemi, stejně tak, jako je přirozené, aby tito cizinci měli přednost před evropskými cizinci ve svých zemích.

Jsou to zcela legitimní rozdíly, které tento text ignoruje a navíc odstraňuje presumpci nevin. Je to krok, který reálně směřuje k jemnější formě totality, již tato nová doktrína politické korektnosti fakticky představuje.

Martin Kastler (PPE-DE). – (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, zatímco 10 z 27 členských států je zataženo do probíhajícího soudního sporu vzhledem k tomu, že doposud neprovedly do svých vnitrostátních předpisů první směrnici, byli jsme dnes svědky toho, jak prostá většina v této sněmovně k první směrnici přidala další.

Já osobně – a stejně tak i většina poslanců mé skupiny – jsem hlasoval proti. Jaké mě k tomu vedly důvody? Uvedu dva příklady. Ze zkušenosti z mé francké vlasti vím o snahách politických extremistů, neonacistů a levicových radikálů, kteří se pokoušeli získat nemovitosti a tím si zajistit širokou publicitu ve svůj prospěch. Pokud bude směrnice o rovném zacházení provedena, bude to znamenat, že vlastníci a majitelé nemovitostí budou v budoucnosti v některých případech muset uzavírat obchody, které doposud měli možnost odmítnout.

To je také důvod, proč jsem dnes hlasoval proti zprávě poslankyně Buitenwegové. Jiným důvodem je skutečnost, že jsme v dnešním pozměňovacím návrhu změnil orientaci důkazního břemene a s tím i základní prvek naší státnosti v právním státu. Považuji to za zcela legitimní. Moje třetí poznámka se týká novin a vydavatelů, jejichž svoboda odmítnout zveřejnění příspěvků extremistů by byla touto směrnicí omezena. To je podle mého názoru jasné zasahování do svobody tisku, což odmítám.

Neena Gill (PSE). – Vážený pane předsedající, bylo mi potěšením podpořit tuto zprávu, protože jsem vždy bojovala proti všem typům diskriminace. Myslím si, že je nesmírně důležité, abychom měli rámec, který by bránil vykořisťování lidí na základě jejich náboženského vyznání, věku, zdravotního postižení, vzdělání nebo rodinného stavu. Bez ochrany před diskriminací z těchto důvodů by naše ambice sociální Evropy pozbyla významu. V době současné hospodářské krize to platí dvojnásob. V takových těžkých dobách se vždy projevují tendence využívat ty, kdo mají sníženou schopnost se bránit, a „ošidit“ právní úpravu, která má sloužit právě k ochraně před takovým vykořisťováním.

V mém volebním obvodu West Midlands jsme ohroženi nárůstem vlivu politických představitelů krajní pravice. Jsem přesvědčena, že Evropa musí hrát klíčovou roli v zajištění toho, aby lidé věděli, že jsou chráněni vůči agresi a vykořisťování.

Martin Callanan (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, hlasoval jsem proti této zprávě, a to ze zásadního důvodu, protože jsem přesvědčen, že tato témata nemají s Evropskou unií nic společného. Nemyslím si, že je třeba, aby vznikaly jakékoli evropské právní předpisy upravující tyto záležitosti. Myslím si, že velmi citlivé, tradiční záležitosti, jako jsou tyto, lze mnohem lépe řešit na úrovni členských států, kde mohou jednotlivé

národní parlamenty vzít v úvahu základní kulturu, tradice a právní systémy, které existují v jejich vlastních zemích.

Řada jiných poslanců nastolila otázky týkající se konkrétních problémů, které budou provedením směrnice vyvolány – problémy pro náboženské skupiny, které budou nuceny zaměstnat někoho s odlišným náboženským přesvědčením, problém na náboženských školách a problém různých politických stran, které budou chtít zaměstnat lidi sdílející jejich vlastní přesvědčení a hodnoty. Zásadní problém tkví v zásadě v tom, že nám jako zvoleným politikům nebo politikům na vnitrostátní scéně odnímá rozhodovací pravomoc a vkládá ji do rukou soudců, kteří zvoleni nebyli a dává jim tím možnost, aby právní předpisy vykládali nebo přehodnocovali způsobem, který si ani zdaleka nepředstavovali někteří z autorů této zprávy vedení dobře míněnými úmysly. Jsem ale přesvědčen, že v postatě otevíráme ohromnou nádobu plnou červů.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Vážený pane předsedající, hlasovala jsem proti zprávě o návrhu směrnice o provádění zásady rovného zacházení s osobami, bez ohledu na to či právě proto, že jsem proti diskriminaci. Přijetí tohoto dokumentu by v konkrétní rovině znamenalo například souhlas s právně zakotveným, rovným přístupem pedofilů k pracovním místům, ve kterých by měli přímý kontakt s dětmi, jenž by představoval pro děti hrozbu. Přijetí dokumentu by znamenalo také vyslovení souhlasu s publikacemi a veřejnými vystoupeními fašistických skupin a náboženských kultů, zákaz činnosti vzdělávacích a charitativních středisek organizovaných církvemi v jejich společenstvích, což by závažným způsobem bránilo společenským činnostem těchto subjektů a otevřelo širší prostor diskriminaci křesťanů. Dokument porušuje zásadu subsidiarity, což se již stává v Evropském parlamentu běžnou praxí.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Vážený pane předsedající, ráda bych zde tlumočila velké překvapení a zklamání zdravotně postižených osob a osob se zvláštními potřebami, které předpokládaly, že jim nabídneme rámcovou směrnici v současném funkčním období Parlamentu tak, aby členské státy přizpůsobily své právní předpisy ustanovením této směrnice a aby se zamezilo diskriminačnímu zacházení s touto skupinou osob, jejichž zájmy sice případně zastupuje významný evropský odborový svaz, ale které nemohou osobně vyjádřit svůj záměr získat příslušnou právní ochranu.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, měl jsem určité pochybnosti ohledně formulace návrhu Komise – ale žádné právní předpisy nejsou dokonalé. Hlasoval jsem pro přijetí obou částí bodu odůvodnění 17, pozměňovacího návrhu 28. Mým záměrem bylo hlasovat pro původní text, ale nechtěl jsem hlasovat proti formulaci pozměňovacího návrhu, která, přestože ve vztahu k právům členských států není tak důrazná jako formulace původního textu, řeší dostatečně zřetel, které v této souvislosti prosazují, a bylo rovněž jasné, že bude převážnou většinou přijata. Býval bych tedy neměl možnost hlasovat pro původní text, který by za těchto okolností neprošel, a situace se tedy mohla jevit tak, že hlasuji proti svým zásadám, což jsem nechtěl.

Po podrobném vyhodnocení textu jsem spokojen s tím, že návrh bude sloužit ke zlepšení přístupu zdravotně postižených lidí ke zboží a ke službám, aniž by obsahoval zbytečné odkazy na text, který by mohl být vykládán jako upuštění od tohoto programu.

Jsem pevně přesvědčen, že je absolutně nutné zavést mechanismy, které by umožnily zdravotně postiženým cestovat v Evropské unii za stejných podmínek jako každému jinému občanovi. Evropa má více než 50 milionů zdravotně postižených občanů a je proto naprosto nezbytné, aby přijala veškerá potřebná opatření ke zlepšení podmínek přispívajících k jejich pohodě. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro přijetí zprávy.

– Návrh usnesení: B6-0177/2009 (Dialog mezi EU a Běloruskem)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, podporovala jsem usnesení o hodnocení dialogu mezi EU a Běloruskem. Hlasovala jsem pro přijetí usnesení, protože vítám posílení dialogu na vysoké úrovni mezi EU a Běloruskem, včetně dvojstranných kontaktů a intenzivnější technické spolupráce zahájené z podnětu Komise.

Zároveň bych chtěla zdůraznit, že politický dialog mezi EU a Běloruskem musí být podmíněný ukončením omezování svobody a násilností páchaných na účastnících nenásilných demonstrací a na ochráncích lidských práv, a zároveň musí být na tyto podmínky přímo vázaný.

Opětovně zdůrazňuji, že do dialogu mezi EU a Běloruskem musí být plně zapojena běloruská demokratická opozice a občanská společnost.

V neposlední řadě doufám, že běloruská vláda využije následujících devět měsíců k dosažení významného pokroku v řadě oblastí, včetně svobody shromažďování a zaručení politických práv a svobod.

Toomas Savi (ALDE). – Vážený pane předsedající, hlasoval jsem pro přijetí tohoto usnesení, protože představuje vyváženou a realistickou přehlednou zprávu o vztazích mezi Evropskou unií a Běloruskem.

Zdá se, že prezident Lukašenko usiluje o zlepšení vztahů s Evropskou unií i s Ruskou federací. Propuštění politických vězňů, k němuž došlo před rokem, bylo prvním projevem ochoty Lukašenkova režimu splnit požadavky EU a navázat seriózní dialog.

Přestože zmírnění útlaku ze strany režimu lze považovat za zlepšení, skutečná změna režimu doposud zahájena nebyla. Jsem přesvědčen, že účast běloruské demokratické opozice a občanské společnosti na tomto procesu je nezbytným předpokladem smysluplného dialogu mezi Evropskou unií a Běloruskem a v konečném důsledku klíčem k úspěšnému demokratizačnímu procesu.

– Návrh usnesení: RC-B6-0165/2009 (Svědomy Evropy a totalita)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Vážený pane předsedající, společný návrh usnesení, který jsme dnes přijali, obsahuje mnoho aspektů, které stojí za to, aby byly prosazovány. Souhlasím například s konstatováním, že oběti, které přineslo nesmírné množství lidí v boji proti totalitním režimům ve 21. století v Evropě, by neměly být zapomenuty.

Rád bych ale k této věci měl několik připomínek. Je politováníhodné, že není uváděna žádná zmínka o spojencích těchto totalitních režimů, které do nedávna, držely téměř celou východní Evropu ve svém područí. Je pravda, že takzvaní pravicoví politici podnikli několik vzácných, ojedinělých pokusů a požadovali demokratizaci ve východní Evropě, ale o nic méně pravdivá je skutečnost, že mnozí levicoví politici tyto komunistické režimy aktivně podporovali, přestože se dnes tváří jako svatá prostota, dokonce i v tomto parlamentu.

Za druhé, měli bychom mít opravdu odvahu zaujmout v této zprávě pevný postoj proti tzv. „náhubkovým“ zákonům. Historický výzkum, jakkoli je komplikovaný, by měl být uskutečňován citlivě, s náležitou úctou vůči obětem, ale zcela svobodně. Je politováníhodné, že jsme si nechali obě tyto příležitosti proklouznout pod rukama.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Podporuji přijetí tohoto usnesení, které se zrodilo ze spolupráce čtyř politických skupin. Dokument je vyvážený a lze jej zhodnotit takto: lépe pozdě než nikdy. Ve skutečnosti je to maximum, čeho můžeme v této sněmovně společně dosáhnout ve jménu spravedlnosti.

Naším rodičům a prarodičům dlužíme rozhodný signál Parlamentu v těchto záležitostech a ten jsme dnes příslušným usnesením vyslali. Je ovšem také naší povinností, abychom za použití prostředků, které máme k dispozici, zabránili opakování neblahých jevů, o kterých jsme diskutovali. Důležitou roli v této souvislosti hraje pravda a historická paměť. Naší povinností je zajistit dodržování zásad právního řádu.

Daniel Hannan (NI). – Vážený pane předsedající, toto usnesení připomíná hrůzy fašismu a sovětského komunismu. Žádný Evropan, žádný syn či dcera západní civilizace, žádná civilizovaná lidská bytost by s ním nemohla nesouhlasit. Usnesení však jde ještě dále a jeho záměrem je postulovat Evropskou unii jako alternativu k totalitě či jako „protilátku“ proti ní. Dovolte mi citovat z usnesení: ‘Evropská unie nese zvláštní díl odpovědnosti za podporu a zachování demokracie, a to nejen uvnitř Evropské unie, ale i mimo ni.

Jenže právě v této věci, milí přátelé, jste udělali hrubou chybu. Evropská unie nepodporuje demokracii, ani uvnitř Evropské unie, ani mimo ni. V zahraničí obchoduje s Castrovou Kubou, s ajatolláhy v Teheránu; domáhá se práva prodávat zbraně komunistické Číně. Ve vnitřní politice nerespektuje výsledky referenda, pokud vyznějí v neprospekch těsnější integrace.

Samozřejmě, že tyhle paralely je třeba vést opatrně. Nikdo nechce tvrdit, že Evropská unie je stejná jako sovětský systém, který zabavoval lidem pasy, zřizoval gulagy či organizoval zinscenované politické procesy. Měli bychom ale být hluboce znepokojeni v okamžiku, kdy jakýkoli systém tvrdí, že oficiální ideologie je příliš důležitá na to, aby o ní hlasovali voliči.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Vážený pane předsedající, je potěšující být svědky toho, že je staven naroveň národní socialismus a komunismus a že se na ně vztahuje obecné odsouzení totalitních režimů, které utopily celé 20. století v krvi, nicméně i přesto našly významnou podporu u mnohých intelektuálů, kteří za to nikdy

nebyli pohnáni k odpovědnosti a z nichž mnozí si i nadále zachovávají postavení významných osobností veřejného života.

Je potěšující, že řada pozměňovacích návrhů, které měly tendenci tento text poškodit, bylo staženo. Jsem ovšem přesvědčen, že není možné například učinit oficiální dějiny tohoto temného období naší minulosti čímsi nedotknutelným nebo odsuzovat případné odlišné pohledy na ně.

Je naprosto zarážející, že ve Francii by měl i nadále Guessotův zákon inspirovaný komunisty regulovat veřejnou diskusi o historii pod hrozbou přísných trestních sankcí. Náš kolega poslanec Jacques Toubon zákon v okamžiku jeho přijetí nazval stalinistickým. Na druhou stranu jeho přítel pan Barrot, komisař pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost, navrhuje, aby byla působnost tohoto zákona rozšířena na všechny země Unie, které ho doposud nezavedly a aby příslušné sankce a tresty odnětí svobody byly dokonce ztrojnásobeny. Totalitu nelze potírat totalitními metodami.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Cítím, že bych měla vysvětlit, proč jsem přijetí tohoto usnesení podpořila, na rozdíl od mnohých jiných poslanců z mé politické frakce, a zejména proč jsem podpořila znění, které má frakce nepodpořila. Nemohu souhlasit s planými tvrzeními, že se jedná o pokus o přepisování historie. Velká část historie východní Evropy není zdokumentována písemně nebo si jí přinejmenším je vědom pouze málokdo, a to právě té její části, která se týká zločinů souvisejících s komunismem.

Nemohu podpořit ani přístup poslanců, kteří nás nabádají, že bychom měli nechat rozhodnout historiky o tom, co se v minulosti stalo. Jsem přesvědčena, že hodnocení minulosti je naší morální povinností a jsem ráda, že toto usnesení bylo dnes přijato.

Syed Kamall (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, děkuji, že jste mi dal dnes příležitost vysvětlit, jak jsem v této věci hlasoval.

Ve zprávě jsou dvě zajímavé věty, které si zaslouží další pozornost. První uznala, že komunismus a nacismus mají společné dědictví a vyzvala k vedení otevřené a důkladné diskuse o všech totalitních zločinech v minulém století.

Druhá věta, kterou je třeba vypíchnout, zní: 'vyzývá k celoevropské veřejné a odborné debatě o povaze, historii a dědictví totalitních režimů na základě mezinárodního právního rámce'.

Opravdu by mě zajímalo, zda vůbec potřebujeme diskusi tohoto typu. Je zcela evidentní co je oním pojítkem mezi sovětským socialismem a národním socialismem. Klíč je třeba hledat v příslušném slovním spojení a odpověď zní: 'socialismus'.

Jestliže se socialističtí poslanci pokoušejí zakázat jistému poslanci Evropského parlamentu, aby předsedal prvním zasedání příštího Parlamentu, bez ohledu na to jak ohavné jsou jeho názory, je to útok na svobodu projevu. Jestliže britská socialistická vláda odmítne dodržet svůj závazek z volebního programu uspořádat referendum o Lisabonské smlouvě, je to projev intolerance. Měli bychom být na pozoru, zda to není první krok směrem k totalitě.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Vážený pane předsedající, sovětská totalita nezavírala jenom lidi. Bohužel držela pod zámek také historii a její dokumenty. Miliony stránek historie byly drženy ve skrytu v tajných archivech, které doposud existují v Moskvě. Celé vlaky přepravovaly miliony historických dokumentů, z nichž některé byly ukradeny Němcům, ale většina byla přímo ukradena nebo, jako tomu bylo v Itálii, získána od komunistických partyzánů.

Chtěli bychom, aby naše historie byla přístupná. Evropa musí tento požadavek prosazovat a musí jej dosáhnout. Chtěli bychom mít přístup k dokumentům, do kterých v současnosti nemůžeme nahlížet: například o genocidě páchané na italských válečných zajatcích, kteří byli vystaveni pokusům o vymývání mozků, byli zadržováni bez jídla, mnozí v horších podmínkách než v nacistických zajateckých táborech, kteří zahynuli na následky nesčetných forem strádání a mučení včetně psychického mučení prováděného sovětskou propagandistickou mašinerií, ale bohužel také italskými komunisty.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Vážený pane předsedající, skupina Nea demokratia (Nová demokracie) poslanců Evropského parlamentu, která patří do skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, kategoricky odsuzuje jakoukoli formu totality a zároveň klade důraz na význam připomínání si minulosti. Je to důležitá součást naší historie. Jsme však přesvědčeni, že většinovým rozhodnutím Parlamentu nepřísluší vykládat historické skutečnosti. Hodnocení historických skutečností je výhradně věcí historiků a nikoho jiného. To je také důvod, proč jsme se rozhodli zdržet se hlasování o

společném návrhu usnesení předloženého čtyřmi politickými skupinami, včetně skupiny PPE-DE o svědomí Evropy a totalitě.

– Návrh usnesení: RC-B6-0166/2009 (Role kultury)

Daniel Hannan (NI). – Vážený pane předsedající, cožpak tato sněmovna postrádá jakýkoli smysl pro sebereflexi? Schválíme usnesení odsuzující totalitu a hned vzápětí, o několik vteřin později, schvalujeme další usnesení, ve kterém vyzýváme Brusel, aby financoval kulturní politiku v regionech.

Milí přátelé, kulturu nelze vytvářet byrokratickým zásahem shora. Její růst je organický; rozvíjí se přirozeně uvnitř člověka a tato zpráva svým způsobem jasně ukazuje systémovou vadu v samotné podstatě evropského projektu. Bruselské instituce nejsou zakotveny v žádném národě, v žádném společenství, v žádném kulturním celku. Místo toho, abychom tuto skutečnost přijali a pokusili se, aby naše instituce byly přizpůsobeny veřejnému mínění, pokoušíme se přizpůsobit veřejné mínění institucím, jejichž tradice se za naší současnosti opožďuje.

Jestliže chceme opravdu získat veřejnost na naši stranu, nedocílíme toho přidělováním dotací na lidové tance. Docílit toho můžeme tím, že budeme přistupovat k názorům občanů s úctou a to znamená – jak vidíte, tuhle proklamaci jste ještě dnes ode mě neslyšeli – dát hlasovat o Lisabonské smlouvě. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

– Zpráva: Janusz Onyszkiewicz (A6-0140/2009)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, hlasovala jsem pro přijetí usnesení a v tomto dokumentu jsou přinejmenším dvě důležité otázky, ke kterým bych chtěla vysvětlit svůj postoj.

Na začátku svého funkčního období se prezident Medveděv veřejně zavázal, že v Rusku posílí právní stát a upozornil na problematickou nezávislost ruské justice a právního systému. Na to poukazuje naše usnesení a já tento postoj podporuji. Je čas jednat. Je čas prokázat, že prezidentova slova nebyla pouhou rétorikou, kterou chtělo slyšet mezinárodní společenství.

V našem usnesení jsme také vyjádřili obavy ohledně rozhodnutí ruské vlády uznat Abcházii a Jižní Osetii jako svrchované státy, podepsat dohody o vojenské pomoci a spolupráci s orgány *de facto* těchto dvou gruzínských provincií a vytvořit v těchto oblastech vojenské základny. Tyto kroky podkopávají územní celistvost Gruzie, jak ji zdůrazňují příslušné rezoluce Organizace Spojených národů. Měli bychom tedy opětovně vyzvat Rusko, aby zvrátilo své rozhodnutí a bránil názor, že Rusko nemůže být považováno za nestranného zprostředkovatele mírového procesu.

David Sumberg (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, opravdu vám velice děkuji, že jste mi dal slovo a omlouvám se, že jsem zde chyběl při vaší předchozí výzvě. Je od vás laskavé, že mi dáváte nyní slovo.

Chtěl bych jenom využít příležitosti, kterou nabízí toto hlasování, ve kterém jsem podpořil přijetí příslušného usnesení, abych vyjádřil varování ohledně nárůstu moci bývalého Sovětského svazu a atmosféry v této zemi.

My všichni jsme vkládali velké naděje do situace po pádu komunismu, ale v některých částech bývalého Sovětského svazu, a zejména v Rusku, nyní panuje atmosféra strachu, atmosféra nacionalismu – atmosféra, která, jak se obávám, je nepřijatelná. Přestože Evropská unie musí udržovat vztahy s ruskou vládou, musíme tuto vládu neustále upozorňovat na skutečnost, že naším požadavkem je, aby byl vždy zaručen demokratický stát a demokratický étos a že pokusy cenzurovat názory, které nejsou pro vládu přijatelné nebo vystavovat politiky nepřiměřenému tlaku nebudou pro Evropskou unii přijatelné. Tyto skutečnosti bychom měli vždy jednoznačně dávat najevo.

– Zpráva: Frédérique Ries (A6-0089/2009)

Brigitte Fouré (PPE-DE). – (FR) Vážený pane předsedající, hlasovala jsem pro přijetí zprávy poslankyně Riesové o obavách týkajících se účinků elektromagnetického pole na zdraví.

Je pravda, že elektromagnetická pole jsou součástí přirozeného prostředí, avšak poptávka po elektrické energii a zejména rozvoj bezdrátových technologií vedl k rychlému zvyšování množství elektromagnetických vln, jimž jsou lidé vystaveni. Musíme proto být ostražití a Evropský parlament to plně zohlednit.

Jako poslankyně za francouzský volební obvod Nord- Ouest (Severozápad), mohu potvrdit hrozbu, kterou představují některá vysokonapěťová vedení instalovaná v mém volebním obvodu, v blízkosti škol a

zdravotnických institucí, zejména těch, které jsou umístěny v departmentu La Manche, kde jsou místní dělníci a občané vystaveni vysoké intenzitě vyzařovaných vln.

Vzhledem k tomu, že vědci se neshodují na důsledcích elektromagnetických polí pro zdraví našich spoluobčanů, měli bychom být odpovědní a uplatňovat zásadu prevence. Limitní hodnoty by proto měly být pravidelně aktualizovány, aby zaručily veřejnosti přiměřenou úroveň ochrany.

Evropský parlament zde projevil přání upozornit Evropskou komisi na toto téma, které veřejnost oprávněně znepokojuje. Evropská unie má povinnost udělat více v otázce formulování jednoznačné politiky v oblasti elektromagnetických vln tím, že poskytne veřejnosti více informací o této otázce a tím, že přijme závazné právní předpisy Společenství upravující tuto oblast.

– Zpráva: Pál Schmitt (A6-0124/2009)

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Jedním z cílů, které jsme si v roce 2000 vytyčili v Lisabonu, byla i společnost založená na znalostech. Ačkoliv již nyní víme, že z našich cílů budeme muset ustoupit, či spíše, že je dosáhneme později, nesmíme v aktivitách k nim vedoucím polevit. Proto jsem také podpořil zprávu kolegy Schmitta, která se snaží nastínit možné problémy v oblasti vzdělávání, kterými je zapotřebí se zabývat. Právě vzdělání je totiž nejčastěji tím základním kamenem, kterého je potřeba k dosažení záměrů. Úroveň dosaženého vzdělání má přímý vliv na možnost zaměstnání mladých lidí, tudíž také na jejich zapojení do společnosti a my si i navzdory nynější hospodářské krizi nemůžeme dovolit plynout tímto potenciálem.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hlasoval jsem také pro přijetí této zprávy, protože tato otázka je velice důležitá. V této oblasti existuje mnoho problémů. Nemůžeme stát nečinně stranou a pozorovat, jak nejméně šest milionů studentů je nuceno každý rok předčasně ukončit školní docházku na evropských školách. Co to pro ně znamená? Znamená to zmaření jejich budoucích životních vyhlídek.

Toto je oblast, ve které může pomoci škola 21. století – pro takovou školu by byla charakteristická příznivá společenská atmosféra, používání různých pedagogických metod, otevřenost a pružnost a také podporování postupů celoživotního učení.

Obyvatelstvo Evropy stárne. Nejsme dost bohatí, abychom mohli řešení tohoto tématu odkládat. Všechny děti musejí získat vzdělání, které jim poskytne rovné příležitosti ve světě, ve kterém dnes žijeme. Naši mladí lidé musí být schopni soutěžit, ale samotné soutěžení nestačí, vzdělávací politika musí přispívat k rozvoji identity jednotlivce.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Vážený pane předsedající, rád bych poděkoval tlumočnickům za to, že pracují přesčas. Chci dodat pouze to, že jsem hlasoval důrazně proti zprávě poslance Schmitta, zvláště proto, že vzdělání je podle mého názoru pravomocí, která by měla zůstat v rukou členských států, protože není skutečně věcí Evropy. To je zásadní otázka.

Vůči zprávě poslance Schmitta mám ovšem ještě další námitky. Jde například o to, že zpráva je založena na myšlence, že vzdělávací systémy v různých evropských zemích by měly být jednoduše přizpůsobeny přítomnosti přistěhovalců ze třetích zemí a nikoli naopak. Je nad mé chápání, jak by tento postoj mohl být slučitelný se začleňováním, nemluvě o prosazování asimilace, protože výsledkem by byl pravý opak. Tato zpráva, jako vždy, obsahuje taky povinný odstavec o Romech, samozřejmě opět bez toho, aby si kladla otázku, kdo je ve skutečnosti za co odpovědný. Ve zprávě se také uvádí, že pro děti přistěhovalců by měla být zajištěna výuka v jejich mateřském jazyce a že výuka učitelů by měla konkrétně odrážet hodnoty multikulturní společnosti. Promiňte mi to vyjádření, ale toto je politicky korektní zpráva, která vytváří více problémů než jich řeší.

Písemná vysvětlení hlasování

– Zpráva: Neil Parish (A6-0141/2009)

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy poslance Parisha o návrhu rozhodnutí Rady, kterým se opravuje směrnice 2008/73/ES, kterou se zjednodušují postupy tvorby seznamů a zveřejňování informací ve veterinární a zootechnické oblasti.

– Zpráva: Angelika Niebler (A6-0128/2009)

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy o statistice Společenství o informační společnosti, protože informační a komunikační technologie významně přispívají k produktivitě Evropské unie a k růstu HDP.

Účelem tohoto nařízení je zajistit kontinuitu stávajícího společného rámce s cílem sestavovat systematicky statistiky Společenství o informační společnosti, které budou spolehlivé, harmonizované, dodané včas a ve vysoké kvalitě, a zároveň dodávat roční statistiky o využívání informačních a komunikačních technologií v podnicích a v domácnostech.

Podporuji ustanovení, jejichž cílem je zjednodušit administrativní postupy, které jsou uloženy orgánům veřejné správy (na úrovni Společenství i na vnitrostátní úrovni) i soukromým osobám.

Jsem přesvědčen, že existuje trvalá potřeba na úrovni Společenství dodávat každý rok konzistentní statistiky o informační společnosti.

Podporuji provádění strategie i2010. Prosazuje otevřené a konkurenceschopné digitální hospodářství a klade důraz na informační a komunikační technologie jako na hnací sílu podněcující začleňování a kvalitu života.

Tato strategie je považována za klíčový faktor obnoveného lisabonského partnerství pro růst a zaměstnanost.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy poslankyně Nieblerové o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 808/2004 o statistice Společenství o informační společnosti.

Jsem přesvědčen, že předložené pozměňovací návrhy jsou nezbytně nutné, protože jsou užitečné pro sestavování harmonizovaných, spolehlivých, včasných a kvalitních statistik Společenství o informační společnosti.

– Zpráva: Béla Glattfelder (A6-0122/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací, kterou se mění příloha 11 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty.

Souhlasím s poznámkami zpravodaje týkajícími se dalšího sbližování obou trhů. Dohoda by pomohla zlepšit produktivitu zemědělského sektoru obou partnerů a zajistit občanům spravedlivé a relativně stabilní cenové hladiny.

Souhlasím však s názorem, že při jednání o úplné liberalizaci obchodu by obě strany měly postupovat opatrně. Objem obchodních výměn mezi EU a Švýcarskem je velmi významný a odstranění těchto překážek by mohlo mít dalekosáhlé důsledky, zejména pro zemědělství zemí EU, které sousedí se Švýcarskem.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy poslance Glattfeldera o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací, kterou se mění příloha 11 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty;

– Zpráva: Ioannis Varvitsiotis (A6-0147/2009)

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy poslance Varvitsiotise o vzájemném uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu. Jsem přesvědčen, že ve skutečnosti by opatření dohledu měla být považována za výjimečné opatření, které je třeba důkladně zvážit s ohledem na právo na svobodu a presumpci nevinu.

Bohužel musím souhlasit se zpravodajem, který uvádí, že alternativní opatření nahrazující opatření dohledu však doposud nejsou přeshraničně uznávána, protože doposud nebyl přijat žádný specifický nástroj vzájemného uznávání. Tato situace vedla k oslabení soudní ochrany práv jednotlivce.

– Zpráva: Karin Jöns (A6-0116/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy poslankyně Karin Jönsové, protože podporuji rozšíření druhů nákladů způsobilých pro příspěvek z Evropského sociálního fondu.

Myslím si, že změny navrhované ve zprávě umožní urychlit využívání tohoto fondu a zjednoduší řízení, správu a kontrolu operací spolufinancovaných z ESF.

Chtěl bych zdůraznit, že je nutné zjednodušit postupy týkající se přidělování finančních prostředků ze strukturálních fondů.

Bylo konstatováno, že zpoždění, k němuž došlo při provádění (strukturální) politiky regionálního rozvoje, bylo způsobeno mimo jiné příliš omezujícími postupy. A konečně, je nezbytně nutné tyto postupy zjednodušit.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Podporuji toto nařízení, které umožní rychlejší a efektivnější přístup k evropským fondům za účelem předcházení nezaměstnanosti a boje proti společenskému vyloučení v době krize.

Cílem návrhu je poskytnout další jednodušší metodu pro využívání prostředků z Evropského sociálního fondu, díky níž bude moci rychleji a účinněji přispívat k řešení hospodářských a sociálních problémů, jimž Evropa čelí. Návrh se omezuje na to, že zavádí zjednodušení operací Evropského sociálního fondu s cílem podpořit efektivní, účinné a rychlé využívání dostupných prostředků bez porušení zásad řádného finančního řízení.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy poslankyně Jönsové o rozšíření druhů nákladů způsobilých pro příspěvek z ESF. Souhlasím s návrhem Komise, jehož cílem je poskytnout další jednodušší metodu pro využívání prostředků z Evropského sociálního fondu s cílem zajistit, aby mohl reagovat rychleji a účinněji na hospodářské a sociální problémy, jimž Evropa čelí. Jsme také potěšeni, že Evropský sociální fond bude i v budoucnu podporovat činnosti na rozšíření a zlepšení investic do lidského kapitálu, a to zejména zlepšováním systémů vzdělávání a odborné přípravy, a činnosti zaměřené na rozvoj institucionální kapacity a efektivnost veřejné správy na celostátní, regionální a místní úrovni.

– Zpráva: Iratxe García Pérez (A6-0127/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – Evropský parlament vítá rychlá opatření, která Komise přijala při navrhování těchto legislativních změn, jež jistě pomohou řešit negativní vlivy této neočekávané finanční krize, ale lituje, že nebyly navrženy další důležité změny.

Revidovaný balíček byl vytvořen jako odpověď na dočasnou, i když mimořádně vážnou situaci, nicméně plně reaguje na požadavek většího zjednodušení postupů a větší flexibility při uplatňování existujících pravidel podle předpisů upravujících strukturální fondy, jenž byl Evropským parlamentem opakovaně v posledních letech předkládán.

Zejména flexibilita umožňující přidělování finančních podílů Společenství a jednotlivých států v průběhu celého programovacího období poskytne národním ekonomikám okamžitou hotovost nezbytnou k řešení jejich stávajících rozpočtových omezení.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Po pečlivém seznámení se s doporučením poslankyně García Perézové k ERDF, ESF a Fondu soudržnosti se nedomnívám, že by evropská ekonomika mohla být vážně posílena díky vydání sdělení Evropské komise nazvaného 'Plán evropské hospodářské obnovy', které obsahuje soubor konkrétních opatření, jejichž cílem je podpořit investice a poskytnout národním ekonomikám za přísných rozpočtových omezení další veřejné finance.

– Zpráva: Hannu Takkula (A6-0125/2009)

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Zpráva poslance Takkuly nastoluje závažný společenský problém. Myslím, že bychom měli dětem ze třetích zemí usnadnit možnost vzdělání v jazyce země, ve které pobývají, s cílem zajistit, aby měly rovnou příležitost získat kvalifikaci v terciární sféře vzdělávání. To je první a zásadní krok směrem k jejich plnému začlenění do společnosti.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Poskytování větší podpory jazykovým kurzům má zásadní význam pro začleňování migrantů; začlenění je dvousměrný proces, který zahrnuje migranty a hostitelskou zemi.

Ochota migrantů naučit se jazyk hostitelské země a organizovat svůj život neznamená, že se musí vzdát svého jazyka a kultury.

Výuka jazyků (mateřského jazyka a jazyka hostitelské země) musí být podporována ve velmi raném stádiu, ve fázi předškolního vzdělávání, zejména s cílem podpořit zapojení migrantů a etnických menšin, např. Romů, do evropských společností.

Celoživotní učení má pro migranty, příslušníky etnických menšin a skupin, které jsou znevýhodněné ze sociálně ekonomického hlediska velký význam, vzhledem k tomu, že představuje integrační proces. Účast na vzdělávacích programech a celoživotním učení je příležitostí pro nově příchozí přistěhovalce.

Zvláštní pozornost je třeba věnovat celkově slabším výkonům migrantů, příslušníků etnických menšin a skupin, které jsou znevýhodněné ze sociálně ekonomického hlediska. Čím lépe a rychleji se začlení do škol, tím lepších výsledků dosáhnou ve škole, při dalším vzdělávání a na pracovním trhu.

Catherine Boursier (PSE), písemně. – (FR) Každé dítě má právo na vzdělání. Začlenění migrantů, ať již v zemi pobývají legálně nebo ilegálně, je pro nás socialisty prioritou. Odmítáme hierarchii, kterou se parlamentní pravice pokouší vytvořit mezi migranty. Proto jsem se zdržela hlasování o vynikající zprávě poslance Takkuly o vzdělávání dětí migrantů. Důvodem k mému rozhodnutí byla skutečnost, že vzhledem k tomu, že se jedná o zprávu z vlastního podnětu, neměli jsme možnost hlasovat samostatně o výzvě k odstranění odstavců 5, 8 a 16, které považuji za naprosto nepřijatelné.

Vzděláváním dětí migrantů přispějeme významně k začlenění všech, bez ohledu na jejich status. Nastolením příznivých společensko-ekonomických podmínek získáme možnost poskytnout migrantům větší rozsah pomoci, ať už v Evropě pobývají legálně nebo jim má být uděleno legální povolení k pobytu či jsou nakonec vráceni do vlastní země. Pro tyto děti bychom neměli vytvářet status, kvůli němuž jim nebude poskytováno vzdělání a budou sociálně vyloučeni jenom proto, že jejich rodiče v příslušném státě pobývají ilegálně. To je jednoduše v rozporu s mezinárodními úmluvami.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) 'Obsahová a organizační stránka vzdělávání a odborné přípravy spadá do vnitrostátních kompetencí.' Toto stanoví jeden z prvních odstavců zprávy z vlastního podnětu poslance Takkuly. Ale velmi záhy budeme diskutovat o tom, co má být součástí osnov, jakou odbornou přípravu učitelů bychom měli mít a co by členské státy měly dělat, aby 'zapojily mladé migranty do široké škály mimoškolních aktivit'. Přestože je důležité zajistit, aby všechny děti, včetně dětí migrantů, získaly nejlepší možné vzdělání, zajímalo by mě, zda bude tato otázka skutečně řešena na úrovni Společenství. Myslím si, že odpověď lze najít ve výše citovaném odstavci. Hlasuji pro štihlejší, ale rozhodnější EU. To je důvod, proč jsem hlasovala proti této zprávě z vlastního podnětu, přestože si myslím, že se zabývá velice důležitou otázkou, kterou se budeme muset zabývat podrobněji na vnitrostátní úrovni.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Zdržel jsem se hlasování o této zprávě v reakci na naše kolegy ze strany Křesťanských demokratů a konzervativců, kteří zablokovali ústní pozměňovací návrh, jenž by jednoznačně postuloval, že právo na vzdělání se vztahuje na všechny děti migrantů, ať už jsou jejich rodiče v Unii legálně či ne.

Názor, že bychom měli trestat děti za hříchy jejich rodičů je něčím, proti čemu se plným právem stavíme v celém světě, ale v Evropě je to v dnešní době zřejmě v pořádku.

Nezbývá mi než obdivovat oportunistické pokrytectví mých konzervativních kolegů.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Chtěli bychom ještě jednou poukázat na skutečnost, že v dnešní EU mají výhradní odpovědnost za organizaci výuky členské státy.

Návrh prohlášení obsahuje řadu cenných myšlenek, ale při vši úctě k tématu, o které zde jde, zastáváme názor, že tato zpráva překračuje pravomoci Evropské unie. Zásada subsidiarity vyžaduje, aby tuto otázku řešily samy členské státy.

Z této zásady vyplývá, že parlamentní Výbor pro kulturu a vzdělávání by měl být zrušen, protože řeší otázky, které nespadají do pravomoci EU. Z těchto důvodů jsem hlasovali proti této zprávě.

Malcolm Harbour (PPE-DE), písemně. – Já a moji britští konzervativní kolegové podporujeme řadu návrhů v této zprávě, včetně odborné přípravy učitelů a žáků, kteří se učí jazyky hostitelské země.

Jsmo ovšem přesvědčeni, že vzdělávací politika je a měla by zůstat v pravomoci členských států a jakákoli zlepšení a opatření týkající se vzdělávání dětí migrantů by měly vypracovat členské státy samy. Z těchto důvodů jsme se zdrželi hlasování o této zprávě.

Jens Holm, Søren Bo Sndergaard a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Plně podporujeme koncept boje proti diskriminaci a rovnosti přístupu a pevně věříme ve vytvoření systémů vzdělávání přístupného pro všechny a škol přístupných pro všechny. Jsme přesvědčeni, že je třeba přijmout opatření, která by pomohla všem zranitelným žákům. Věříme ale také, že členské státy mají nejlepší předpoklady k zajištění dostupného vzdělání, přístupného pro všechny, jak pro své občany, tak pro osoby pobývající na jejich území. Jsme přesvědčeni, že demokratickou kontrolu vzdělávacího systému ze strany lidí, kterým slouží, lze zajistit pouze v případě, že členské státy formulují a budou provádět vzdělávací politiku.

Anne E. Jensen a Karin Riis-Jørgensen (ALDE), písemně. – (DA) Hlasovali jsme pro přijetí zprávy o vzdělávání dětí migrantů, protože zpráva řeší současný a důležitý problém. Oba jsme ovšem přesvědčeni, že o rozsahu výuky v mateřském jazyce by měly rozhodovat členské státy. V Dánsku je toto rozhodnutí ponecháno na obcích a jsme přesvědčeni, že by to mělo být respektováno.

Zastáváme názor, že pro děti je nesmírně důležité, aby si v prvé řadě osvojily jazyk hostitelské země, aby jim případná neznalost jazyka později nebránila v získávání dalšího vzdělání a „uchycení se“ na trhu práce.

Andreas Mølzer (NI), písemně. – (DE) Již řadu let, nacionalistické a patriotické síly v EU varují před důsledky nekontrolované hromadné imigrace. Koncentrace cizinců ve výši 20, 50 či dokonce 90 % ukazuje, že multikulturní vize skončila neúspěchem. Experimenty škol s třídami tvořenými výhradně cizinci nepřinesly žádné pozitivní výsledky a dokonce i intenzivní jazykové kurzy mají svá omezení, pokud rodiče své děti nepodporují. V Rakousku byly jazykové kurzy nabízeny rodičům po řadu let, ale i zde výsledky zůstaly daleko za očekáváním. Zájem o vzdělání je cosi, co je předáváno z generace na generaci, a pokud rodiče vnímají vzdělání jako cosi zbytečného, pak jdeme hlavou proti zdi, jak se ukázalo ve Francii.

Jediným řešením je nulová imigrace nebo negativní imigrace, zamezení situacím, kdy se rodinní příslušníci připojí k imigrantům již na místě a ochota k začlenění musí být konečně čímsi, co je vyžadováno. Řešení navrhané EU – získat více učitelů z prostředí imigrantů do škol – neodpovídá skutečnosti a z tohoto důvodu jsem hlasoval proti této zprávě.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Tato zpráva bude velmi cenným přínosem k řešení závažného problému týkajícího se dětí evropských občanů, kteří žijí a pracují v členských státech jiných než je jejich země původu. Těmto problémům čelí například mnoho dětí rumunských imigrantů. Je pro ně stejně důležité mít přístup ke vzdělání v jazyce hostitelské země, který jim usnadní společenské začlenění, jako zajištění vzdělání v jejich mateřském jazyce, zvláště na základě předpokladu, že se mohou vrátit do země původu. Například Rumunsko právě v tomto okamžiku prodělává zkušenost tohoto typu. Mnoho rumunských žáků, dětí emigrantů, kteří odešli do Španělska nebo do Itálie, se vrací domů a jsou příbuznými zapsáni do rumunských škol. Je v zájmu těchto dětí a jejich budoucnosti, aby byly znovu začleněny do společnosti bez jakýchkoli problémů souvisejících se změnou jejich školního prostředí. A Rumunsko v tomto ohledu rozhodně není výjimečným případem. Ostatní členské státy ve východní Evropě čelily a doposud čelí témuž jevu, který vytváří nutnost provést co nejdříve návrhy obsažené v této zprávě.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Řecká komunistická strana hlasovala proti této zprávě. EU, která je nositelem imperialistických intervencí, neokoloniálního vykořisťování, stíhání imigrantů, útoků na pracovní, sociální a demokratická práva svých pracovníků, nemůže uplatňovat politiku rovného sociálního začleňování imigrantů, jejíž součástí je rovné poskytování vzdělání jejich dětem.

Vzdělávání dětí migrantů nelze oddělovat od celkové imigrační politiky EU, politiky, pro kterou jsou charakteristická tvrdá opatření proti těm, jež svět velkého podnikání nepotřebuje, a zároveň politiky, která kvalifikuje jako ilegální imigraci výběrovou legalizaci imigrantů, kteří vyhovují potřebám monopolů, a jejich začleňování do pracovního procesu, pochopitelně za mnohem méně výhodných podmínek. Je zcela příznačné a nepřijatelné, že se zpráva zabývá pouze dětmi legálních imigrantů. Stejně tak jako migrující rodiče jsou prvními oběťmi třídního vykořisťování, jejich děti se zároveň stávají prvními oběťmi třídní diskriminace v oblasti vzdělávání. Statistiky o předčasně ukončené školní docházce imigrantů na vyšších úrovních vzdělávání to jasně prokazují. V akademickém roce 2004-2005 procentuální podíl imigrantů na povinné školní docházce představoval 10,3 % ze všech dětí, zatímco v oktávě na střední škole to byly pouze 4 %.

Imigranti musí bojovat proti vykořisťování a třídním překážkám vzdělání společně s místními dělníky prostřednictvím třídního dělnického hnutí.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Zdržel jsem se hlasování o zprávě poslance Takkuly o vzdělávání dětí migrantů. Nemám prakticky žádné důvody proč hlasovat pro nebo proti zprávě poslance Takkuly.

Martine Roure (PSE), písemně. – (FR) Každé dítě má právo na vzdělání. Začlenění migrantů, ať již v zemi pobývají legálně nebo ilegálně, je pro nás socialisty prioritou. Odmítáme hierarchii, kterou se parlamentní pravice pokouší vytvořit mezi migranty. Proto jsem se zdržel hlasování o vynikající zprávě poslance Takkuly o vzdělávání dětí migrantů. Důvodem k mému rozhodnutí byla skutečnost, že vzhledem k tomu, že se jedná o zprávu z vlastního podnětu, neměli jsme možnost hlasovat samostatně o výzvě k odstranění odstavců 5, 8 a 16, které považuji za naprosto nepřijatelné.

Vzděláváním dětí migrantů přispějeme významně k začlenění všech, bez ohledu na jejich status. Nastolením příznivých společensko-ekonomických podmínek získáme možnost poskytnout migrantům větší rozsah pomoci, ať už v Evropě pobývají legálně nebo jim má být uděleno legální povolení k pobytu či jsou nakonec vráceni do vlastní země. Pro tyto děti bychom neměli vytvářet status, kvůli němuž jim nebude poskytováno vzdělání a budou sociálně vyloučeni jenom proto, že jejich rodiče v příslušném státě pobývají ilegálně. To je jednoduše v rozporu s mezinárodními úmluvami.

Anna Záborská (PPE-DE), písemně. – (SK) I přesto, že se mi toto usnesení obecně jeví jako pozitivní, musím vyslovit několik vážných připomínek:

Především s politováním konstatuji, že usnesení nezmiňuje rámec mezinárodního roku lidských práv vyhlášeného OSN.

Dále v tomto usnesení vidím další nebezpečnou politickou tendenci v rámci evropských politik, kterou je vytržení dítěte z přirozeného prostředí, kterým je jeho přirozená rodina. Rodina je tím nejpřirozenějším prostředím pro vývoj dítěte a tím vždy zůstane. Matka a otec jsou pro dítě těmi nejdůležitějšími osobami. To platí stejně v těch nejchudších rodinách i v rodinách imigrantů. Místo vytrhávání dětí z jejich rodin bychom měli přemýšlet nad tím, jak podporovat rodiče a rodinu v jejich vzájemné odpovědnosti.

Na závěr vyslovuji politování, že tato zpráva úplně mlčí o úloze otce dítěte. I v rodinách imigrantů jsou matka a otec různí, ale vzájemně se doplňující. Neměli bychom podporovat matku, aniž bychom činili totéž i pro otce rodiny.

Nechci tu prosazovat nic jiného než Všeobecnou deklaraci lidských práv. Ta vysloveně předpokládá právo dítěte žít v rodině a právo rodičů vybírat si vzdělání, které uznají za vhodné pro své dítě.

Rodiny imigrantů mají právo na totéž.

– Zpráva: Adina-Ioana Vălean (A6-0186/2009)

Alfredo Antoniazzi (PPE-DE), písemně. – (IT) Přes určité kompromisy, jichž bylo dosaženo mezi různými politickými skupinami v rámci Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci k mnohým klíčovým bodům zprávy poslankyně Văleanové a bez ohledu na politické přesvědčení a postoje, který vyjadřuji jménem Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů v mé funkci stínového zpravodaje této zprávy, a sice, že volný pohyb občanů Společenství je základním právem EU, konečné znění zprávy nicméně obsahuje řadu nevhodných odkazů v některých poznámkách pod čarou k bodu odůvodnění S, které nás nutí, jako italskou delegaci PPE-DE, hlasovat proti této zprávě v této sněmovně vzhledem k hlasování v jednotném bloku pro tento typ zpráv.

Italská delegace PPE-DE považuje odkazy ve zprávě za nevhodné a zcela vytržené z kontextu: odkazují na aspekty mimo oblast působnosti směrnice, což jsou záležitosti, které spadají do pravomoci členských států, jako je veřejná bezpečnost, legálnost a rodinné právo.

Philip Claeys (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti této zprávě, protože směrnice tohoto typu podřívají možnost členských států kontrolovat vlastní území a přijímat vhodná opatření k zachování práva a pořádku. Napadá mě například Itálie, která se stala terčem ostré kritiky, protože vznikl dojem, že má v úmyslu přijmout důrazná opatření k zachování práva a pořádku. Dále mě v této souvislosti napadá rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci Metock, které účinně podřívá imigrační politiky členských států z titulu působnosti této směrnice. Na mysli mi ovšem vytane také Belgie, která pokračuje v udělování občanství imigrantům na základě těch nejmírnějších právních předpisů, takže tito imigranti mohou následně naprosto svobodně překračovat evropské hranice.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Politické uskupení *Junilistan* podporuje volný mezinárodní trh, který nám nejenom přinesl hospodářskou prosperitu, ale rozšířil také svobodu našich občanů tím, že jim umožnil volný pohyb mezi zeměmi v rámci evropských hranic. Sdílíme názor zpravodaje, že nekvalitní způsob, jakým některé členské státy provedly směrnici je celkově neuspokojivý a vyzýváme členské státy, aby provedly směrnici 2004/38/ES v její úplnosti, aby se právo na volný pohyb mohlo stát skutečností.

Jsme ale důrazně proti jakémukoli navýšení finančních prostředků nebo vytváření zvláštních rozpočtových položek pro podporu vnitrostátních a místních projektů, které mají za cíl integraci občanů Unie a jejich rodinných příslušníků v průběhu jejich pobytu v jiném členském státě. Tyto otázky jsou individuální odpovědností každého členského státu.

Nicméně jednoznačný postoj této zprávy k realizaci volného vnitřního trhu vyvážil záporné stránky zprávy a proto jsme se rozhodli hlasovat pro přijetí zprávy.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Podpořil jsem zprávu poslankyně Văleanu o právech občanů EU. Právo občanů EU a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států se týká základních svobod a je nezbytně nutné, aby všechny členské státy tento zákon uplatňovaly bez diskriminace. Hovořím jako zástupce Skotska a vím, že EU nabídla Skotům v zahraničí nesčetné možnosti, zatímco Skotsko na svém území přivítalo mnohé nově příchozí imigranty, kteří sehráli důležitou roli v hospodářském a kulturním životě země. V této době hospodářské krize je nezbytně nutné, aby byly uznány užitky volného pohybu a aby ekonomické problémy nebyly využívány jako záminka k diskriminaci.

Dan Jørgensen, Poul Rasmussen, Christel Schaldemose a Britta Thomsen (PSE), písemně. – (DA) Hlasovali jsme proti zprávě o uplatňování směrnice o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států. Přestože se zpráva zabývá uplatňováním a prováděním této směrnice, odkazuje také na rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci *Metock*, které povoluje cizincům, kteří nemají zákonný pobyt v EU, získat povolení k pobytu sňatkem a tedy cestovat na území Evropské unie se svým manželem nebo manželkou. Přestože v zásadě podporujeme zásadu volného pohybu občanů Unie, nejsme přesvědčeni, že lidé, kteří vstoupili do Evropy ilegálně, by měli mít možnost svých práv nabýt prostřednictvím sňatku.

Anne E. Jensen a Karin Riis-Jørgensen (ALDE), písemně. – (DA) Dánská Liberální strana poslanců Evropského parlamentu hlasovala proti této zprávě. Podporujeme volný pohyb pracovníků a požadavek, aby členské státy dodržovaly směrnici. Jsme ale proti možnosti legalizovat nezákonný pobyt sňatkem s migrujícím pracovníkem, která vyplynula z rozhodnutí ve věci *Metock*. Členské státy musí mít prostřednictvím svých správních orgánů reálnou možnost zajistit, aby pravidla týkající se volného pohybu nebyla zneužívána za účelem obcházení právních předpisů upravujících pobyt cizinců.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě poslankyně Văleanuové o uplatňování směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států. Nesouhlasím s bodem, ve kterém zpráva vyzývá členské státy, aby pro doklady totožnosti svých občanů i občanů Unie z jiných členských států zavedly stejný formát bez ohledu na rozdíly, které musí být v těchto dokumentech uvedeny. Toto řešení považuji za zbytečné a umělé.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) S ohledem na článek 18 Smlouvy o ES má každý občan Unie právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států. Směrnice 2004/38/ES definuje podrobně legální možnosti pohybu občanů, jejich blízkých rodinných příslušníků nebo partnerů s legálními doklady.

Volný pohyb by však měl být posuzován v kontextu předpisů týkajících se volného pohybu pracovníků a svobody poskytování služeb.

Jak všichni víme, čtyři členské státy EU doposud neotevřely své trhy práce pracovníkům ze zemí, které přistoupily k Unii v roce 2004. Celkem 11 členských států EU i nadále uplatňuje omezení na jejich trzích práce pro občany Rumunska a Bulharska.

Myslím si, že tato situace má negativní dopad, a to nejenom na proces integrace. Měli bychom usilovat o odstranění stávajících překážek co nejdříve.

Podle článku 20 Smlouvy o ES, každý občan Unie má na území třetí země, kde členský stát, jehož je občan státním příslušníkem, nemá své zastoupení, právo na diplomatickou nebo konzulární ochranu kterýmkoli členským státem za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu.

Opatření, která byla oznámena za účelem posílení konzulární ochrany ve třetích zemích, by měla být co nejdříve provedena a jednání se třetími zeměmi o zrušení vízové povinnosti by měla pokračovat.

– Zpráva: Urszula Gacek (A6-0182/2009)

Alin Lucian Antochi (PSE), písemně. – (RO) Zpráva paní Gacekové vyzdvihuje jeden důležitý aspekt: když byla rozšířena Evropská unie, bylo zaznamenáno podstatné zvýšení počtu evropských občanů, kteří žijí mimo svou zemi původu v situaci, kdy občanství Unie doplňuje občanství členského státu a každý z nich odpovídá za regulaci tohoto aspektu.

Navzdory aktivnímu zapojení občanů, kteří dávají podněty k legislativním návrhům a pokoušejí se zprůhlednit legislativní systém Společenství, jsou občané Unie stále konfrontováni s řadou problémů spojených s porušováním a nedodržováním práva na pohyb a pobyt občanů podle jejich přání na území členských států. Nesrovnalosti zaznamenané mezi členskými státy, co se týče úpravy vízové povinnosti nebo výkonu volebního práva jak v zemi původu, tak v zemi, kterou tito občané přijali za vlastní, přináší otázku, co se týče rovnosti práv všech občanů Unie.

Z tohoto důvodu mám za to, že členské státy musí přijmout veškerá nezbytná opatření pro začlenění všech norem, které mají vzájemně sladovat práva občanů Unie. V tomto konkrétním případě musíme mít na paměti, že výchozím bodem je partnerství, a to jak mezi členskými státy a EU, tak mezi regionálními, místními a občanskými orgány.

V neposlední řadě musí členské státy v době voleb zaručit volební právo všem občanům Unie pobývajícím v jiném členském státě, než je jejich země původu.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), písemně. – (SV) Delegace švédských konzervativců v Evropském parlamentu dnes hlasovala pro zprávu Urszuly Gacekové (PPE-DE, PL) (A6-0182/2009) o problémech a perspektivách občanství Unie.

Sdílíme zastřešující myšlenku zdokonaleného občanství Unie a zdokonaleného volného pohybu. Jsme však toho názoru, že řešením vzniklých problémů je vést další informační kampaně. Chtěli bychom rovněž zdůraznit skutečnost, že otázka volebního práva v místních volbách je interní záležitostí, o níž rozhodují jednotlivé členské státy.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Byly podniknuty konkrétní kroky, aby se občanství Unie stalo skutečností. To přinese prospěch především portugalským přistěhovalcům v jiných zemích Společenství, kteří budou mít v budoucnosti celou škálu práv a povinností, včetně rovného zacházení vzhledem k občanům hostitelského státu.

Nejvýznamnějším pokrokem bylo bezpochyby přijetí směrnice o občanství, která ustanovila bezpodmínečné právo stálého pobytu pro občany EU a jejich rodiny, kteří žijí v hostitelském státě po dobu pěti let.

Stále však zbývá mnoho práce, neboť stále existují překážky, které ve většině případů vyplývají z nesprávného provádění směrnice členskými státy.

Vítám iniciativu Komise zveřejnit průvodce k této směrnici, aby informace o právech, která mohou občané využívat, mohly být zpřístupněny nejen jim, ale i místním a regionálním orgánům v členských státech.

Mimořádně důležité je, aby byly nadále posilovány sociální a politické vazby mezi občany EU. K tomu musí významně přispět Lisabonská smlouva, zejména pomocí „občanské iniciativy“, která umožní občanům mít za určitých podmínek právo iniciativy.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) Musíme upevnit občanství EU, neboť to je ústřední pilíř volného pohybu. Tato zpráva uvádí řadu oblastí, v nichž by mohly být možnosti lidí dosáhnout výhod volného pohybu v EU zlepšeny. Vzhledem k tomu, že ústřední myšlenkou EU je odstranění hranic a větší mobilita, rozhodla jsem se hlasovat pro tuto zprávu navzdory některým nepříteli šťastným odkazům na podporu „evropské identity“ a zavedení „evropského rozměru“ do našich škol.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Toto usnesení Parlamentu nazvané „Problémy a vyhlídky občanství EU“ by bylo směšné, pokud by nebylo míněno tak vážně, přestože obsahuje řadu bodů, které si zaslouží náš souhlas, i řadu dalších bodů, o nichž lze alespoň říci, že jsou politicky korektní. Evropský parlament například:

- „vítá skutečnost, že Lisabonská smlouva umožňuje jednomu milionu občanů Unie z různých členských států kolektivně vyzvat Komisi, aby předložila legislativní návrhy, a věří, že toto zákonné právo výrazným způsobem zvýší povědomí o občanství Unie mezi Evropany“;

- „připomíná, že transparentnosti a demokratické účasti musí být dosahováno pomocí různých forem partnerství mezi EU a členskými státy, regionálními a místními orgány, sociálními partnery a občanskou společností“.

Nakonec jsou zde bláboly, které nás nutí uvěřit, že „občanství Unie“ je velmi dobrá věc za předpokladu, že občanům je zabráněno rozhodovat o tom, co je skutečně důležité, zejména jim není umožněno hlasovat v referendu o Lisabonské smlouvě, nebo, není-li to možné, jsou nuceni pořádat podle potřeby tolik referend, dokud neřeknou „ano“...

To je pokrytectví ve své nejčistší formě...

Jean-Marie Le Pen (NI), *písemně*. – (FR) Zpráva paní Gacekové o občanství Unie je skutečný podvod.

Pod pláštěm posílení volného pohybu a pobytu občanů Společenství v Evropské unii zavádí skutečně rovné zacházení mezi občany Společenství a občany třetích zemí.

Zpráva záměrně užívá obecný termín „občanství“ a zcela nelegitimně směšuje pojetí státní příslušnosti k členskému státu a občanství Unie.

Cíl je, kromě touhy vyvolat zmatek, naprosto jasný: rozšířit možnost získání občanství členského státu na všechny osoby legálně pobývající v daném státě v souladu s právem odvozeným od občanství Unie. Proto zpravodajka zavádí nové pojetí vnitřního migranta ve Společenství, tedy druhu, který se neustále množí. Je pravda, že Evropský parlament se nyní skládá spíše ze zástupců občanů Unie, než ze zástupců lidu jednotlivých států. Je to vážný útok na národní identitu a soudržnost.

Dejte si pozor, dámy a pánové, jako zástupci nerozlišených občanů Evropské unie se brzy stanete poslanci bez státní příslušnosti. Ovšem možná je to vlastně to, co chcete.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) Zpráva je cvičením politických sil v propagandě na téma „evropská jednosměrka“, která má přesvědčit lidi o údajných výhodách EU. Tím, že propaguje umělé, neexistující občanství Unie, jež není spojeno s žádnými právy, pokouší se pěstovat myšlenku „evropského občana“ a „evropského vědomí“. Jejich cílem je ideologicky klamat pracující lidi, zejména mládež. Za tímto účelem investují do „evropských politických stran“ a vyzývají EU, aby jim poskytla větší politickou, a co je ještě důležitější, ekonomickou podporu, aby mohli účinněji sehrát svou úlohu, jíž je přikrášlování a podpora EU a dezorientace a klamání. Ve snaze vypořádat se se stále sílící vlnou odporu proti politice EU popírající kořeny, proti samotné evropské unifikaci, vyzývají EU, aby vystupňovala svou falešnou propagandu a propagovala neexistující výhody občanství EU.

Pracující každodenně pociťují bolestivé důsledky Maastrichtské smlouvy a politiky EU popírající kořeny. Mohou tak ze zkušenosti soudit, že EU nebyla zřízena proto, aby sloužila zájmům jednotlivých národů, ale aby bránila zájmy a zisky evropských monopolů a sloužila jim.

Cesta vpřed znamená neposlušnost, odpor a přetržení pout s EU, což je v zájmu lidí. Pracující mohou vyslat tuto zprávu prostřednictvím volebních úřadů v evropských volbách v červnu a také tak učinit.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Rozhodl jsem se hlasovat proti zprávě paní Gacekové o problémech a perspektivách občanství Unie. Skutečně se nedomnívám, že bychom měli vyjadřovat příliš mnoho znepokojení nad nízkou měrou provádění platných směrnic, zejména co se týče směrnice o volném pohybu, která způsobuje řadu problémů týkajících se volného pohybu a dalších práv občanů Evropské unie, neboť se nedomnívám, že obraz vykreslený paní Gacekovou odráží naši skutečnou situaci.

– Zpráva: **Helmuth Markov (A6-0126/2009)**

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Markova o statistikách Společenství o zahraničním obchodu. Aby bylo dosaženo požadovaných výsledků, myslím si, že je nezbytné omezit „rotterdamský efekt“, který podle Komise a Rady povede k tomu, že ve statistice zahraničního obchodu jsou nadměrně zastoupeny členské státy, které vykazují vysokou úroveň vývozu nebo celních odbavení, avšak hrají pouze úlohu tranzitních zemí na úkor členských států, které jsou skutečným místem určení nebo odeslání zboží.

– Zpráva: Avril Doyle (A6-0048/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Cílem návrhu je omezit vystavení spotřebitelů farmakologicky účinným látkám, které jsou určeny pro užití ve veterinárních léčivech pro zvířata určená k produkci potravin, a jejich reziduí v potravinách živočišného původu. To zahrnuje i potraviny dovážené ze třetích zemí.

Po dlouhém řízení bylo připraveno znění společného postoje, který odráží kompromis, jehož bylo dosaženo při jednáních mezi všemi třemi orgány.

Hlavními body, jimž je v novém znění věnována pozornost, jsou mimo jiné:

- referenční hodnoty pro opatření: ty jsou nyní definovány jako úroveň reziduí farmakologicky účinných látek stanovená pro účely kontroly v případě některých látek, pro něž nebyl stanoven maximální limit reziduí v souladu s tímto nařízením;

- dovoz: členské státy zakáží dovoz a uvádění na trh potravin živočišného původu obsahujících rezidua, jež jsou důsledkem nedovoleného podávání farmakologicky účinných látek, které nepodléhají klasifikaci v souladu s tímto zněním. Dovozy potravin obsahujících rezidua, jež jsou důsledkem nedovoleného podávání farmakologicky účinných látek, jejichž používání je v Evropské unii zakázáno, ze třetích zemí musí být v zájmu veřejného zdraví zakázány.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě paní Doyleové o stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu. Nejsem přesvědčen, že omezení vystavení spotřebitelů farmakologicky účinným látkám, které jsou určeny pro užití ve veterinárních léčivech pro zvířata určená k produkci potravin, a jejich reziduí v potravinách živočišného původu je dobrým řešením pro dosažení požadovaných cílů. Řešil bych podstatu problému, která skutečně spočívá v něčem jiném.

– Zpráva: Emmanouil Angelakas (A6-0134/2009)

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Podpořil jsem zprávu pana Angelakase, neboť zpráva potvrzuje použití konkrétních finančních částek na spolufinancování regionálních a místních programů souvisejících s obnovitelnou energií v oblasti bydlení. Kromě toho je velmi chválné, že členské státy stanoví kritéria a rozhodnou, které typy bydlení jsou způsobilé získat granty v souladu s vnitrostátními právními předpisy. To je známkou, že v každém členském státě budou peníze použity na budovy, které to nejvíce potřebují.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která uzpůsobuje Evropský fond pro regionální rozvoj tak, aby umožňoval a usnadňoval investice do energetické účinnosti a obnovitelné energie v oblasti bydlení ve všech členských státech. Investice by měly být určeny pro domácnosti s nízkým příjmem tak, jak jsou definovány v platných vnitrostátních právních předpisech. Já jsem samozřejmě navrhol v Irsku, aby DPH z práce u těchto prací byla snížena z 13,5 % na 5 %, což by podpořilo zachování pracovních míst a poptávku po těchto renovacích.

Plán evropské hospodářské obnovy klade na přední místo Lisabonskou strategii a energii (zvláštní pozornost je věnována energetické účinnosti budov). Členské státy jsou proto vybízeny k tomu, aby přepracovaly své operační programy strukturálních fondů tak, aby věnovaly větší podíl investicím do energetické účinnosti, včetně případů, kdy subvencují sociální bydlení.

Podle stávajícího předpisového rámce Evropský fond pro regionální rozvoj podporoval investice do odvětví bydlení včetně energetické účinnosti, ale investice byly vyhrazeny pouze členským státům, které přistoupily k Evropské unii po 1. květnu 2004. Cílem změny nařízení je umožnit a rozšířit tuto možnost tak, aby se vztahovala na domácnosti s nízkým příjmem ve všech členských státech.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Zdá se, že zpravodaj není zatěžko žádná horlivost, již se nechá unášet ve svém oslavném chorálu na politiku soudržnosti bez ohledu na skutečnost, že tato politika je znepokojivým příkladem toho, kam až může vést zvýšená centralizace.

Chabá kontrola a neodpovídající sledování zdrojů, jež jsou každoročně přidělovány jako součást projektů fondů EU, vedou k tomu, že značné množství peněz skončí ve špatných kapsách. To se nyní všeobecně ví. Zcela nedávno, v listopadu 2008, zjistil Evropský účetní dvůr, že 11 % ze 42 miliard EUR, které byly schváleny v roce 2007 v rámci politiky soudržnosti, nemělo být nikdy vyplaceno.

O tom však není ve zprávě ani zmínka. To je politováníhodné, ale sotva překvapivé. Proto je samozřejmé, že jsme hlasovali proti zprávě.

Sérgio Marques (PPE-DE), písemně. – (PT) Hospodářskou a finanční krizi, jíž Evropa prochází, je třeba vidět jako příležitost k přijetí opatření, která nejen pomohou členským státům vzpamatovat se, ale zvýší i povědomí lidí o udržitelnějším chování.

Možnost zlepšení energetické účinnosti v oblasti bydlení tím, že každému členskému státu by byly přiděleny finanční prostředky až do výše 4 % Evropského fondu pro regionální rozvoj, nabízí sama o sobě dvojí výhodu: na jedné straně snižuje fixní rodinné náklady na energii a na druhé straně snižuje celonárodní spotřebu, a přispívá tak k energetické bezpečnosti, k omezení dovozu fosilních paliv a ke snížení emisí skleníkových plynů.

Vítám tuto zprávu a doufám, že členské státy budou moci začlenit toto financování do svých národních akčních plánů pro energetickou účinnost a využít je zodpovědně a pragmaticky.

Doufám, že zejména malé ostrovní regiony budou mít z těchto investic výhody vzhledem k tomu, že tyto regiony mají málo možností, jak vyrábět energii, takže od každého vyžadují její zodpovědné využívání. Investice do energetické účinnosti je v tomto ohledu jedním z nejdůležitějších nástrojů a musí být hlavním cílem vlád členských států.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy pana Angelakase o energetické účinnosti a obnovitelné energii, co se týče způsobilosti investic do energetické účinnosti a obnovitelné energie v oblasti bydlení. Skutečně sdílím přesvědčení zpravodaje, že finanční nástroje, které má Evropská unie k dispozici, by mohly být upraveny co nejrychleji a co nejúčinněji, aby bylo možno čelit novým výzvám souvisejícím s nynější hospodářskou krizí. Jako důležitý mezinárodní hráč si Evropská unie nemůže dovolit zůstat v oblasti energetické účinnosti a obnovitelné energie o krok pozadu. Proto je nezbytné, aby všechny členské státy a všechny regiony Unie, nejen regiony nových členských států, byly v takové situaci, aby v těchto oblastech mohly investovat a provádět projekty. To přinese i jednoznačné výhody, co se týče tvorby pracovních míst, jež je tak důležitá v mimořádně špatné hospodářské situaci, kterou prožíváme.

– Zpráva: Henrik Lax (A6-0161/2009)

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Souhlasím se společnou vízovou politikou, která usnadňuje legitimní cestování a zavádí opatření, která mají usnadnit podávání a zpracovávání žádostí o víza (nižší náklady, jednodušší postup vystavování, použití víz pro vícenásobný vstup, delší platnost).

Je také naléhavě nutné, aby ilegální přistěhovalectví bylo předmětem další harmonizace vnitrostátních právních předpisů a praxe při vyřizování na místních konzulárních misích.

Uznávám naléhavou potřebu posílení soudržnosti společné vízové politiky, zejména tím, že do kodexu o vízech by měla být zapracována všechna ustanovení upravující udělování víz, zamítnutí žádostí o vízum, prodloužení, prohlášení víza za neplatné, zrušení víza a zkrácení doby platnosti udělených víz.

Blahopřeji zpravodaji, panu Laxovi, k vynikajícímu kompromisu, jehož se mu podařilo dosáhnout, ale lituji, že nedostatečný kompromis dosažený ve zprávě o společné konzulární instrukci (jež musí být zahrnuta do tohoto návrhu) bude nakonec ke škodě tohoto návrhu. Příkladem je výjimka a snížení ceny víz pro děti, kterou tato sněmovna odsouhlasila, ale která nakonec nepřinese očekávaný účinek v důsledku dodatečných poplatků, které se vybírají tam, kde je služba poskytována externími společnostmi.

Ze všech těchto důvodů, které mne vedly k hlasování proti této zprávě, nemohu plně podpořit tuto zprávu, a to je důvodem, proč jsem se zdržel hlasování.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) To, že předmětem harmonizace vnitrostátních předpisů a postupů týkajících se víz je ilegální přistěhovalectví, svědčí o mnohém. Skandály s vízy v minulosti pochopitelně ukazují, jak uvolněný přístup mají některé státy k vydávání víz. Případy, o nichž se zmiňuji, byly příliš málo prošetřovány a nedošlo k dostatečným změnám.

Masová legalizace v uplynulých desetiletích rovněž vyvolává pochybnosti o tom, zda je rozumné pokračovat v harmonizaci. Dokud nebudou všechny členské státy pro přísné vízové předpisy a pro důslednou přistěhovačskou politiku s cílem nulového přistěhovalectví, může být výsledkem jen nejmenší společný jmenovatel. Abych předešel možnému otevření imigračních stavidel jako brány přistěhovalectví, hlasoval jsem proti zprávě pana Laxe.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Návrh nařízení Komise o kodexu Společenství o vízech je jedním z opatření EU jak vystupňovat represi přistěhovačů a vytvořit z Evropy pevnost proti státním

příslušníkům třetích zemí a proti samotným národům EU. V kodexu o vízech EU přijímá drsnější pravidla pro udělování vstupních víz EU státním příslušníkům třetích zemí, která se uplatňují jednotně ve všech členských státech. Jde o nařízení začlenit do víz biometrické údaje (otisky všech deseti prstů) i u dvanáctiletých dětí. Tyto údaje, společně s řadou dalších osobních údajů, budou zaneseny do informačního systému VIS, který byl již v EU zaveden a který aspiruje na to stát se největší databází osobních údajů – rozuměj policejními záznamy – všech státních příslušníků třetích zemí. Žádná jednotlivá zdokonalení učiněná pomocí zprávy Evropského parlamentu nemění podstatu, zaměření nebo princip kodexu o vízech, který je jen dalším nástrojem na kontrolu a tvrdší represi vůči přistěhovalcům v rámci celkové protipřistěhovalcké politiky EU tak, jak je vyjádřena v paktu o přistěhovalcích. Tím, že vydala rukojmí napospas barbarskému vykořisťování kapitálu, EU znovu prokázala, že je nepřítelem lidí, přistěhovalců a utečenců.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě pana Laxe o kodexu Společenství o vízech. Věřím, že cíle Komise v souvislosti s Haagským programem, tedy vybudovat systém na usnadnění legitimního cestování a na boj proti nezákonnému přistěhovalectví, nelze dosáhnout harmonizací vnitrostátních právních předpisů a postupů pro vyřizování na místních konzulárních misích. Stále ještě zbývá hodně práce v oblasti dialogu a spolupráce mezi členskými státy a měli bychom i nadále jít touto cestou a neshromažďovat do kodexu o vízech všechna ustanovení upravující udělování víz, zamítnutí žádostí o vízum, prodloužení, prohlášení víza za neplatné, zrušení víza a zkrácení doby platnosti udělených víz, tedy předpisů, které tato Evropská unie není připravena a ani nemůže zvládnout. Nevěřím proto, že by navrhovaný systém měl být schválen a dále budován.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci připravil jiný návrh v souvislosti s Haagským programem. Jeho cílem je zjednodušit vízovou politiku vytvořením kodexu o vízech, aby se usnadnil postup podávání žádostí o víza a prodloužení, prohlášení víza za neplatné, zrušení víza a zkrácení doby platnosti udělených víz. Kodex sjednotí a zpřesní zásady udělování víz, jejich druh a dobu platnosti. Kromě toho budou stanoveny dokumenty nezbytné pro obdržení příslušného víza.

Výsledkem harmonizace právních předpisů Evropské unie o vízech, tedy právních předpisů, které často brzdí postup udělování víz, bude zrušení těchto předpisů. Kodex Společenství o vízech usnadní pohyb nejen občanům EU, ale především občanům ze zemí mimo EU. Usnadní pohyb občanů i pracovníků mezi zeměmi jak uvnitř Společenství, tak mimo něj.

V souvislosti s výše uvedenou změnou by bylo třeba věnovat zvláštní pozornost probíhajícímu školení celních úředníků, zejména těch, kteří pracují na hranicích Evropské unie.

Vízová politika EU by měla odrážet základní priority zahraniční politiky EU. Myslím si, že vytvoření kodexu Společenství o vízech je dobrou myšlenkou a že poslouží k harmonizaci právních předpisů členských států.

– Zpráva: Salvatore Tatarella (A6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro regulaci systému ekoznačky Společenství, neboť věřím, že je mimořádně důležité podporovat udržitelnou výrobu a spotřebu produktů. Ekoznačka je užitečná k tomu, aby naváděla spotřebitele k těm výrobkům na trhu, které jsou doporučovány z ekologického hlediska, a aby podpořila výrobu a spotřebu produktů, které mají dobrý vliv na životní prostředí.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jak je uvedeno ve zprávě, ekoznačka je dobrovolné označení, jehož cílem je podporovat na evropské úrovni šíření vysoce výkonných produktů, které mají během své životnosti z ekologického hlediska malý vliv na životní prostředí.

Za tímto účelem byly stanoveny určité standardy ekologické kvality (nazvěme je zde „kritéria“) pro každou z mnoha konkrétních kategorií výrobků. V současné době existuje 26 kategorií výrobků, 622 licencí a více než 3 000 výrobků a služeb – čisticích prostředků, papíru, oděvů (včetně bot a textilu), cestovního ruchu, výrobků pro kempování atd., jimž byla ekoznačka udělena.

Tato značka a květina, která je jejím symbolem, jsou dynamizujícími prvky, které díky neustálé aktualizaci environmentálních kritérií pro výrobky, jimž je udělena, podněcují podniky, aby uváděly v činnost účinný výkonný cyklus s cílem celkově zvýšit ekologickou kvalitu výrobků na trhu.

Zdá se však, že ve stávajícím systému existuje několik nedostatků, vezmeme-li v úvahu zkušenosti nabyté za téměř deset let existence tohoto systému certifikace, které ukazují na potřebu rozhodnějšího zásahu s cílem vyřešit některé nedostatky v systému.

V této souvislosti Komise předložila návrh nového nařízení, které se poslanci snaží vylepšit.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Ekoznačka je jen další zavádějící metoda propagace výrobků pochybné kvality a pochybného dopadu na životní prostředí. Tyto výrobky získají „přidanou“ hodnotu prostřednictvím registrace pro ekoznačku, jejíž cena bude přenesena na koncového uživatele a tím se ještě zvýší zisk monopolů.

Tato značka je i způsobem, jak koncentrovat kapitál a monopol trhu do rukou několika nadnárodních společností, které budou mít prostředky, organizaci, a co je ještě důležitější, potřebné peníze, aby si registrovaly značku pro své výrobky.

Ať jsou bezpečnostní pojistky v řízení při udělování značky transparentním, důvěryhodným a nestranným způsobem jakékoli, každý ví, že kapitál a velké podnikání si vždycky najdou okliku, aby zvýšily své zisky, jak prokázala série skandálů s potravinami a „toxické“ produkty kapitalistické krize samotné.

EU není schopna zaručit ochranu životního prostředí, neboť nadbíhá a slouží kapitálu, který svým neodpovědným zneužíváním přírodních a lidských zdrojů a stejným zneužíváním moderní technologie ničí životní prostředí. Lidé odpovědní za ničení životního prostředí nemohou být zároveň určeni k tomu, aby je chránili.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy pana Tatarelly o systému ekoznačky Společenství. Jsem přesvědčen, že tento návrh dokonale zapadá do evropského akčního plánu pro udržitelnou výrobu a spotřebu a tedy i do obecného cíle rozvoje dobrovolného integrovaného systému, který podpoří společnosti, aby zkvalitnily své výrobky s ohledem na zlepšení kvality výrobků nejen ve smyslu stravy a ochrany spotřebitelů, ale i ve smyslu životního prostředí tím, že bude dosaženo vyšších standardů energetické účinnosti a ohledu na životní prostředí. Blahopřeji proto zpravodaji k vynikajícímu výkonu v souvislosti s tím, že pro naše výrobce, včetně těch nejmenších, je to velmi důležité a zásadní, neboť důraz na kvalitu a dodržování stravovacích a ekologických zásad jim pomůže vystoupit z řady a plavat ve stále sílící celosvětové konkurenci.

– Zpráva: Linda McAvan (A6-0084/2009)

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtáin a Eoin Ryan (UEN), písemně. – Evropský parlament v praxi provádí to, co propaguje jako chování ohleduplné k životnímu prostředí! Dobrovolně jsme vzali na sebe zlepšení svého každodenního vlivu na životní prostředí. V únoru 2007 jsem osobně žádal předsedu, aby zahájil EMAS v Parlamentu. Dnes jsme hlasovali pro systém EMAS, který vyžaduje, aby se další společnosti v celé EU chovaly stejně.

Zmenšením ekologického dopadu naší činnosti tím, že budeme zhasínat světlo, inteligentně měřit, mít světla na čidla a používat méně papíru se Evropský parlament dopracuje toho, že bude z ekologického hlediska zdravý. Výsledkem auditu v Parlamentu bylo to, že jsme dostali logo EMAS.

Dnešní ano pro rozšíření systému EMAS znamená ano pro větší povědomí o životním prostředí v členských státech. Tento plán má uznávat a oceňovat proaktivní organizace, které dělají více, než po nich žádají zákony o životním prostředí, a které stále zlepšují způsob svého vzájemného působení na životní prostředí. Nyní je důležité vybudovat v celé Evropské unii harmonizovaný systém s jediným souborem pravidel, který zajistí užitečnost a působení tohoto plánu nejen na budovy, ale i na členské státy. Z těchto důvodů je důležité hlasovat pro tento právní předpis.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o dobrovolné účasti organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS), neboť tento systém pomáhá organizacím stanovit, sledovat a měřit jejich působení na životní prostředí a poskytovat o tom informace.

Systém EMAS byl poprvé představen v roce 1995 a v roce 2001 byl rozšířen na organice veřejného i soukromého sektoru. Tato nová revize je příležitostí, jak zatraktivnit a zjednodušit tento systém pro malé a střední podniky a je rovněž pokusem, jak zajistit, aby systém EMAS měl tutéž míru účasti, jako má v současné době ISO 14001 (což je největší systém řízení podniků z hlediska ochrany životního prostředí v Evropě).

Je rovněž důležité se zmínit, že uznání systému EMAS jako referenční značky v systémech řízení podniků z hlediska ochrany životního prostředí je v souladu s cílem EU v oblasti boje proti změně klimatu.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Blahopřeji paní McAvanové k vynikající práci a prohlašuji, že podporuji její zprávu o dobrovolné účasti organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) tím, že jsem pro ni hlasoval. Cíl zlepšit dlouhodobé působení

organizací na životní prostředí je jistě chválný, stejně jako všechny zdroje malého i velkého rozsahu, které jsou určeny k jeho dosažení. Připojuji se ke zpravodajce i tím, že vítám změny navržené Komisí, zejména změnu týkající se plánovaného snížení poplatků a méně častého podávání zpráv ze strany malých a středních podniků, neboť účast v systému by tak byla méně náročná, avšak nikoli méně důležitá. Myslím si, že bychom měli podporovat i sladění definic systému EMAS s definicemi systému ISO 14001, což by usnadnilo přechod od jednoho systému ke druhému a podpořilo by zjednodušení jazyka, což by mohlo být velmi užitečné, zejména pro malé organizace.

– Zpráva: Kathalijne Buitenweg (A6-0149/2009)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis a Holger Krahmer (ALDE), písemně. – (DE) Použitý právní základ, čl. 13 odst. 1 Smlouvy o ES, je nevhodný vzhledem k tomu, že podle německé strany svobodných demokratů (FDP) není dodržena zásada subsidiarity. Úkolem zákonodárce EU není vypracovávat taková nařízení a tak vážně zasahovat do sebeurčení členských států.

Boj proti diskriminaci všeho druhu a přivádění hendikepovaných osob k účasti na veřejném životě je důležitý úkol. Navrhovat rozšíření antidiskriminačních předpisů prakticky na všechny oblasti života je však mimo vši realitu. Obrácení důkazního břemene stanovené ve směrnici bude znamenat, že je možné zahájit soudní řízení na základě obvinění, která nejsou podložena dostatečnými důkazy. Tyto dotčené osoby by pak musely platit náhradu, i když se ve skutečnosti nedopustily žádného aktu diskriminace, ale nebyly by schopny prokázat svou nevinu. Máme-li to definovat takto povrchně, toto obrácení důkazního břemene je proto problematické z hlediska své slučitelnosti s působením v rámci právního státu. Vytvoří nejistotu a usnadní zneužívání. To nemůže být *raison d'être* pokrokové antidiskriminační politiky.

Dále je třeba uvážit, že Komise v současné době vede řízení pro porušení práva proti řadě členských států, co se týče nedostatečného provedení stávajících evropských směrnic z oblasti antidiskriminační politiky. Dosud však neexistuje žádný přehled těch předpisů, které byly provedeny, aby umožnil stanovit potřebu nových předpisů, které jsou požadovány. Zejména Německo šlo již mnohem dále, než dříve stanovil Brusel. Hlasovali jsme tedy proti této zprávě.

Philip Bradbourn (PPE-DE), písemně. – Já a mí kolegové z řad britských konzervativců můžeme souhlasit s velkou částí této zprávy, odmítáme diskriminaci ve všech jejích formách a z celého srdce podporujeme vytváření rovných příležitostí pro lidi bez ohledu na jejich zdravotní postižení, rasu, náboženské vyznání nebo sexuální orientaci. Máme však vážné pochybnosti o záležitosti obrácení důkazního břemene z žalující strany na stranu žalovanou. Britští konzervativci mají za to, že v evidentních případech diskriminace a podle britského právního systému to musí být žalující strana, která předloží přesvědčivé důkazy těchto případů diskriminace. Proto jsme se rozhodli zdržet se hlasování o této zprávě.

Philip Claeys (NI), písemně. – (NL) Empaticky jsem hlasoval proti této zprávě. Je zbytečné říkat, že my všichni jsme proti tomu, aby lidé byli diskriminováni na základě svého zdravotního postižení, sexuální orientace a tomu podobně. Otázkou je pouze, zda by se do toho měla Evropa zapojovat. Já si to nemyslím. Opatření na řešení diskriminace by měla zůstat ve výhradní pravomoci členských států. Hlasoval jsem proto pro pozměňovací návrh 81, který uvádí, že příslušný návrh směrnice vážně nahloďává zásadu subsidiarity. Tato zpráva kromě toho obsahuje mnoho doporučení, která jdou proti základním demokratickým zásadám a zásadám právního státu. Abych uvedl alespoň jeden příklad, zatímco tato zpráva vyzývá lidi, aby nediskriminovali jiné na základě náboženského vyznání, umožňuje otevřenou diskriminaci na základě politického přesvědčení.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti této zprávě, jež je jednou z mnoha zpráv, které jsou prosáklé politickou korektností, a to jen proto, že tento návrh porušuje zásadu subsidiarity EU a přináší obrovskou byrokratickou zátěž. Nemusím snad ani říkat, že i já jsem proti všem formám diskriminace na základě zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace. Tato zpráva však obsahuje mnoho doporučení, která jdou proti základním zásadám právního státu. Diskriminace je skutečně najednou povolena, jde-li o diskriminaci na základě politické orientace. Pak je možno úplně odhodit i zásadu rovnosti. To je směšné.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Cílem této zprávy je chránit ty, kdo jsou neoprávněně odsouváni na okraj, a zajistit, aby měli řádné a odpovídající prostředky, aby mohli svou situaci řešit. Bylo mi ctí zprávu podpořit. Má velkou podporu sociálních platforem a občanské společnosti. Jsem spokojena s tím, že nezasahuje do pravomocí členských států v následujících oblastech:

- vzdělávání

- přístup k náboženským institucím
- záležitosti manželského nebo rodinného stavu
- vztahy mezi církví a státem
- světská povaha státu a jeho orgánů
- status náboženských organizací a
- nošení náboženských symbolů ve škole.

Irsko mělo až donedávna velmi aktivní National Consultative Committee on Racism and Interculturalism (NCCRI, národní konzultační výbor pro rasismus a mezikulturní záležitosti) a dobře financovaný Equality Authority (orgán pro rovné zacházení). Bez ohledu na význam činnosti, kterou byly oba orgány pověřeny, včetně mimo jiné záležitostmi právních předpisů na ochranu rovnosti, přestaly tyto dva orgány existovat v důsledku drastických škrťů ve finančních prostředcích, které jim byly poskytovány. Je důležité, abychom tyto skupiny a jejich práci nadále podporovali.

Zpráva paní Buitenwegové jasně vymezuje některé oblasti, které zůstanou v pravomoci každého členského státu, ale pokrok na evropské úrovni je důležitý proto, aby bylo dosaženo sociální a spravedlivější Evropy.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o rovném zacházení s osobami, která obsahuje několik pozměňovacích návrhů k návrhu Komise a posiluje ochranu občanů, včetně osob s handicapem, které jsou oběťmi diskriminace.

Podle údajů Eurobarometru z roku 2008 si 15 % občanů EU stěžovalo, že se v uplynulém roce stali předmětem diskriminace. To je nepřijatelné, a proto vítám přijetí tohoto textu Evropským parlamentem, přestože pravice nepochopitelně hlasovala proti.

Jako rozhodující pro právní předpisy vidím zákaz přímé a nepřímé diskriminace, vícenásobné diskriminace a diskriminace osob pečujících o zdravotně postižené založené na pohlaví, rasovém nebo etnickém původu, náboženství nebo vyznání, zdravotním postižení, věku nebo sexuální orientaci nebo pohlaví v takových oblastech, jako je sociální zabezpečení, vzdělávání a přístup ke zboží a službám a poskytování zboží a služeb, jako je bydlení, doprava, telekomunikace a zdraví.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Tento Parlament hraje klíčovou úlohu při podpoře rovného zacházení s lidmi v celé Unii na základě pohlaví, rasy, náboženství, vyznání, zdravotního postižení, věku a sexuální orientace.

Vítám proto tuto zprávu, která vybízí k dalšímu posílení opatření na vymáhání této rovnosti.

Moje jediná výhrada se týká pozměňovacího návrhu 39, v jehož jedné části se uvádí, že svoboda slova by neměla být ohrožována ani v případech obtěžování. Oprávněně máme omezení svobody slova, na něž se vztahují zákony o urážce na cti a o pomluvě. Stejně tak nemůžete beztestně volat v kině „hoří!“. V tomto ohledu musím hlasovat proti tomuto konkrétnímu pozměňovacímu návrhu, který by mohl přinést ohrožení menšin.

Patrick Gaubert (PPE-DE), písemně. – (FR) Obrana práv a ochrana osob, které jsou oběťmi diskriminace, musí být pro EU prioritou, ale může být účinná a užitečná jen v případě, že zaručuje právní jistotu postiženým osobám a nepředstavuje nepřiměřené břemeno pro cílové ekonomické subjekty.

V této citlivé oblasti bylo důležité, abychom zůstali bdělí, co se týče rozdělení pravomocí mezi Evropskou unií a členské státy, a abychom zajistili, že Parlament se bude přísně držet toho, co mu umožňuje právní základ.

Znění tak, jak bylo dnes přijato, je v některých ohledech uspokojivé – zejména ve vztahu k boji proti diskriminaci hendikepovaných osob, ale nejasné pojmy, které obsahuje, přetrvávající právní nejistota a příliš mnoho požadavků, které zavádí, je činí právně nepraktickým a proto v praxi neúčinným.

Jsem skutečně přesvědčen, že přílišná regulace není řešením, a proto podporuji pozměňovací návrh na zamítnutí návrhu Komise, neboť stávající předpisy v této oblasti nebyly v řadě členských států, jež čelí řízení pro porušení práva, uplatňovány.

Jelikož podporuji cíl této směrnice, ale jsem částečně nespokojen, raději se za těchto okolností zdržuji závěrečného hlasování.

Louis Grech (PSE), písemně. – Budu hlasovat pro tuto zprávu, neboť velmi energicky a konkrétně prosazuje zásadu rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich náboženské vyznání nebo věk, věk nebo sexuální orientaci. Podotýkám ovšem, že moje delegace je přesvědčena, že před uskutečněním pozměňovacího návrhu je třeba brát v úvahu reálnou situaci a národní zájmy v různých členských státech (pozměňovací návrh 28). Dále musíme zajistit, aby platné právní předpisy nevedly ke zvrácené situaci tam, kde by omezovaly svobodu projevu, místo aby ji zajišťovaly.

Françoise Grossetête (PPE-DE), písemně. – (FR) Vždycky jsem měla kladný přístup k odhodlanému účinnému boji proti všem formám diskriminace a proti homofobii, a to v souladu se základními hodnotami Evropské unie.

Obrana práv a ochrana osob, které jsou oběťmi diskriminace, musí být pro EU prioritou, ale může být účinná a užitečná jen v případě, že zaručuje právní jistotu postiženým osobám a nepředstavuje nepřiměřené břemeno pro cílové ekonomické subjekty.

V této citlivé oblasti je důležité, abychom zůstali bdělí, co se týče rozdělení pravomocí mezi Evropskou unií a členské státy, a abychom zajistili, že Parlament se bude přísně držet toho, co mu umožňuje právní základ.

Znění tak, jak bylo dnes přijato, je v některých ohledech uspokojivé – zejména ve vztahu k boji proti diskriminaci hendikepovaných osob, ale nejasné pojmy, které obsahuje, přetrvávající právní nejistota a příliš mnoho požadavků, které zavádí, je činí právně nepraktickým a proto v praxi neúčinným. Přestože podporuji cíl této směrnice, raději jsem se za těchto okolností rozhodla zdržet závěrečného hlasování.

Ian Hughton (Verts/ALE), písemně. – Blahopřeji své kolegyni, paní Buitenwegové, k tomu, že pro svou zprávu získala v této sněmovně většinovou podporu. Diskriminace na základě náboženství nebo vyznání, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace nemá v evropské společnosti místo. Je správné, že právní ochrana se rozšiřuje i mimo trh práce a tato navrhovaná směrnice bude hodnotným nástrojem v boji proti nesnášenlivosti.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Od roku 2000 Evropská unie nepřetržitě propaguje rovnost, a to stále více v nejširším slova smyslu: rovnost mezi muži a ženami, mezi nemocnými a zdravými, mezi katolíky, muslimy, buddhisty a jinými náboženstvími, rovný přístup ke vzdělání, zdraví, rovnost v sexuální orientaci jedince atd. Seznam zkrátka zjevně není vyčerpávající a evropské směrnice, které se v současnosti připravují, se týkají rovného přístupu k sociálním službám a k bydlení.

Tady je pak nová směrnice, která má pod maskou legitimního boje proti diskriminaci zdravotně postižených lidí regulovat, nebo spíše svazovat, téměř všechny oblasti, v nichž stále existuje svobodná možnost volby, a to smluvní nebo jiná.

Pastí je v této donucovacím předpisu mnoho. Tato nová opatření na evropské úrovni však neznásobí jen evropskou byrokracii a břemena, ale stanou se skutečnou hrozbou pro další základní svobody a práva, včetně především svobody konat bohoslužby, svobody sdružování a projevu a svobody tisku.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Je mi velmi líto, že jsem se zdržela hlasování o zprávě paní Buitenwegové o rovném zacházení.

Zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na politické nebo náboženské vyznání, věk, pohlaví, sexuální orientaci nebo zdravotní postižení je jednou ze základních zásad Evropské unie. Každodenní realita ukazuje, že v členských státech zbývá ještě stále mnoho práce. Urážlivé poznámky o starších lidech, kterých nijak neubývá, jsou toho výmluvným příkladem.

Já však nejsem schopna přijmout cesty a alternativy popsané v této zprávě. Velmi se obávám, že dobré úmysly povedou k nekonečným sporům a byrokratickým výstřelkům, které budou v rozporu s požadovaným cílem.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana Junilistan je přesvědčena, že EU představuje jednotné hodnoty, a proto velice podporuji široce pojatou směrnici proti diskriminaci. Myslím si, že je to dané ve fungujícím vnitřním trhu s ohledem na nedotknutelnost lidských práv. Pro mne je velmi důležité, aby nikdo nebyl diskriminován na základě zdravotního postižení.

Podporuji pozměňovací návrh 87, neboť si myslím, že daňoví poplatníci v každé zemi by měli zajistit, aby zdravotně postižení lidé dostali takové finanční prostředky, které jim umožní, aby byli na úvěrovém trhu považováni za plně důvěryhodné dlužníky. Hlasoval jsem tedy pro zprávu v celém jejím rozsahu.

Maria Martens (PPE-DE), písemně. – (NL) Vzhledem k tomu, že nizozemští křesťanští demokraté (CDA) vždy silně hájili pravidla, která zajišťují rovné zacházení s lidmi bez ohledu na jejich náboženství, vyznání, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci, podporujeme duch této směrnice.

Nicméně právní předpisy v této oblasti musí být dobře promyšleny. CDA považuje mnoho právních definic v textu za mimořádně nejednoznačné a očekává, jako mnoho dalších, že toto znění bude mít za následek všemožná právní řízení.

CDA je proti návrhu na obrácení důkazního břemene. Pro nás je člověk neviný, dokud není dokázáno, že je vinen. CDA se nemůže ztotožnit s návrhem, že bude na lidech, proti nimž bude vzneseno obvinění, aby prokázali svou nevinu.

Kromě toho litujeme, že skupina Sociální demokracie v Evropském parlamentu a skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, očividně pod tlakem voleb, vnesly do tohoto textu ještě více nerovnováhy tím, že do něj zavedly mnoho nových prvků a roztržily hlasy. Z tohoto důvodu CDA pociťuje, že není schopna podpořit tuto zprávu.

Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. – Toto je významná zpráva s důležitými důsledky pro občany EU.

Je obtížné argumentovat proti zásadě rovného zacházení, jenže se ukázalo, že tato zpráva je pro tuto sněmovnu diskutabilní, a to nejen mezi skupinami, ale dokonce i uvnitř politických skupin.

Hlasovala jsem proti pozměňovacímu návrhu 81 na úplné zamítnutí této zprávy. Setkala jsem se s mnoha zájmovými skupinami zdravotně postižených, které na mne činily nátlak a žádaly o uznání svého postavení. Zejména evropské fórum zdravotně postižených důrazně hájilo potřebu právních předpisů EU na ochranu osob se zdravotním postižením před diskriminací.

V Radě nechalo rovněž mnoho členských států zaznít své znepokojení nad návrhem. Toto znepokojení se týká všech oblastí, od právního základu, který bude použit, přes rozsah návrhu a obav, že může zasahovat do oblastí pravomocí jednotlivých států, jako je vzdělávání, sociální zabezpečení a zdravotnictví.

Musíme rovněž objasnit, že schválení práva na reprodukci (včetně asistované reprodukce) nespadá do působnosti této směrnice.

Hlasovala jsem proti pozměňovacímu návrhu 28, abych zajistila odkaz na vnitrostátní rodinné právo nebo předpisy týkající se rodinného stavu, včetně práv na reprodukci. Tento pozměňovací návrh byl sněmovnou zamítnut a já jsem se proto zdržela závěrečného hlasování.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Já jsem dnes společně s euroskeptickou částí své skupiny hlasoval pro zprávu paní Buitenwegové o rovném zacházení. Rozhodně souhlasíme s obsahem jejích návrhů, a proto litujeme mnoha negativních hlasů poslanců, kteří chtějí skutečně evropštější přístup. Je nešťastné, že jiné strany před hlasováním naznačovaly, že naše rozhodnutí hlasovat pro je snad nějaká charakterová úchylna.

Ve vnitrostátních parlamentech a vnitrostátních vládách členských států EU je často diskutovanou otázkou, zda by si EU měla přisvojovat další pravomoci. Toto zvýšení pravomocí je často na úkor rozhodování na nižší úrovni, kde mají tyto dotčené osoby zaručen maximální vliv. V takových případech moje strana, nizozemská socialistická strana, protestuje. V Evropském parlamentu je však důraz kladen spíše na to, jak EU uplatňuje své pravomoci, neboli jinými slovy na obsah. Pak vždycky hlasujeme pro to, co považujeme za zlepšení, a proti tomu, co považujeme za změnu k horšímu. To, že jsme si zvolili takový přístup, neznamená, že bychom raději nepřenechali takové oblasti Radě, která zaznamenala evropský průměr, jenž je horší než to, čeho jsme kdy dosáhli v Nizozemsku a v řadě dalších členských států.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Rovné zacházení s osobami bez ohledu na náboženské vyznání nebo víru, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci je zásada, která značně přesahuje právo Společenství, je to nezadatelné právo každé lidské bytosti. Proto jsem byl nucen hlasovat proti zprávě paní Buitenwegové o návrhu směrnice Rady. Jsem přesvědčen, že jediným cílem této směrnice je kontrola těch aspektů, u nichž by již Evropská unie měla být velmi aktivní a účastnit se jich.

Toomas Savi (ALDE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu Kathalijne Marii Buitenwegové o rovném zacházení s osobami bez ohledu na náboženské vyznání nebo víru, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci. Myslím si, že je naprosto ostudné, že ve 21. století panuje v Evropském parlamentu ještě nesouhlas

s něčím tak přirozeným, jako je rovné zacházení s lidmi. Skutečnost, že 226 poslanců Evropského parlamentu hlasovalo proti zprávě, je nepříjemným překvapením a jasným znakem nebezpečí, které nelze přehlížet.

Tolerance je jedním z úhlavních kamenů Evropské unie a naší nejvyšší prioritou musí být boj proti diskriminaci všeho druhu. Motto Evropské unie „jednotná v rozmanitosti“ nezastupuje jen různé národnosti EU, ale zaprvé a především zahrnuje občany Evropské unie s jejich individuálními rozdíly. Všichni občané EU jsou si rovni a tak s nimi musí být zacházeno, jen tak může Evropská unie dostát svému mottu.

Margie Sudre (PPE-DE), písemně. – (FR) Obrana práv a ochrana osob, které jsou oběťmi diskriminace, musí být pro EU prioritou, ale může být účinná a užitečná jen v případě, že zaručuje právní jistotu postiženým osobám a nepředstavuje nepřiměřené břemeno pro cílové ekonomické subjekty.

V této citlivé oblasti je důležité, abychom zůstali bdělí, co se týče rozdělení pravomocí mezi Evropskou unií a členské státy, a abychom zajistili, že Parlament se bude přísně držet toho, co mu umožňuje právní základ.

Znění tak, jak bylo dnes přijato, je v některých ohledech uspokojivé – zejména ve vztahu k boji proti diskriminaci hendikepovaných osob, ale nejasné pojmy, které obsahuje, přetrvávající právní nejistota a příliš mnoho požadavků, které zavádí, je činí právně nepraktickým a proto v praxi neúčinným.

Vzhledem k tomu, že přílišná regulace nemůže být řešením, delegace podpořila pozměňovací návrh na zamítnutí návrhu Komise, neboť stávající předpisy v této oblasti nebyly v řadě členských států, jež čelí řízení pro porušení práva, uplatňovány.

Francouzská delegace, jež podporuje cíl této směrnice, ale je částečně nespokojena, se raději zdržela závěrečného hlasování.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Diskriminace je problém, který je v této době evropské unifikace mimořádně důležitý a který nesmíme za žádných okolností přehlížet. Navzdory skutečnosti, že jsme toto téma projednávali již mnohokrát, výsledek je stále neuspokojivý.

Různé formy diskriminace jsou závažným problémem. Diskriminace na základě etnického nebo rasového původu je zakázána na trhu práce i mimo něj. Nerovné zacházení z důvodu náboženského vyznání, světového názoru, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace je v současné době zakázáno jen na pracovišti.

Myslím si, že by se měla věnovat pozornost boji proti diskriminaci nejen v pracovním prostředí, ale i mimo něj. Diskriminace by měla být definována stejně, bez ohledu na její druh.

Předcházení nerovnému zacházení je velmi významná otázka, ale nesmíme zapomínat na lidi, kteří trpí diskriminací. Musíme zajistit, aby měli možnost vykonávat svá práva, a musíme usilovat o důsledné trestání lidí, kteří se dopouštějí diskriminace.

Diskriminace je velmi významné téma, jak v souvislosti se soukromým životem občanů, tak v souvislosti s procesem evropské integrace. Plně souhlasím se zpravodajkou, paní Buitenwegovou, a děkuji jí za velmi dobrou a obsáhlou zprávu.

Marianne Thyssen (PPE-DE), písemně. – (NL) Jako právnička nemohu v žádném případě přijmout obrácení důkazního břemene na úrovni EU, jak se navrhuje v nové antidiskriminační směrnici. Je ostatně téměř nemožné prokázat, že se něco nestalo, a je mnohem snazší prokázat, že se něco stalo.

Je však nezbytné, aby EU zajistila, že její ušlechtilé vůdčí zásady a hodnoty tak, jak jsou stanoveny ve Smlouvě o EU, mohou její občané zakusit v praxi. Je proto třeba přivítat horizontální legislativu v této oblasti. Proto jsem hlasovala pro zprávu paní Buitenwegové jako celek.

Anna Záborská (PPE-DE), písemně. – (SK) Hlasovala jsem s PPE-DE proti antidiskriminační směrnici pro její negativní dopady na občany EU. Levicová většina dnes ukázala, že evropské instituce nechtějí snižovat byrokracii placenou z daní občanů. Usnesení přináší důkaz, že EU chce rozšiřovat pravidla ve všech oblastech života občanů v členských státech. To je špatný signál.

Avšak toto usnesení nemá žádný dopad v legislativním procesu. Až Rada musí rozhodnout jednomyslně.

Jsem proti jakékoli diskriminaci. Původně směrnice předpokládala potlačování diskriminace zdravotně postižených a starších osob. I já jsem se vždy zapojovala do ochrany těchto osob. V kalných vodách se však nejlépe loví a tato směrnice mi to připomíná.

Lobby si udělala rukojmí ze skutečné diskriminace, když k ní přidala sexuální orientaci, náboženství nebo víry. Tyto formy diskriminace nebyly nikdy definovány v žádném dokumentu EU. Důsledky mohou být dramatické.

Nikdo nemůže upřesnit obsah formulace sexuální orientace a diskriminace na jejím základě. To je potenciálně nebezpečné pro vysvětlování směrnice. Nediskriminace z důvodu „víry“ je rovněž problematická. Sekty nebo političtí extrémisté mohou využívat tuto směrnici a média je nemohou odmítat. Církevní školy nemohou vybírat profesory s ohledem na své náboženství. Pojišťovny nebudou moci zohledňovat informace na upřesnění pojišťovacích rizik. Výška pojištění bude narůstat.

Kromě toho je několik směrnic a mezinárodních dokumentů, které chrání starší a zdravotně postižené, které členské státy neuplatňují.

– Návrh usnesení: B6-0177/2009 (Dialog EU-Bělorusko)

Koenraad Dillen (NI), *písemně*. – (NL) Toto usnesení je spíše nepříznivé a měli bychom souhlasit se skutečností, že díky němu je politický dialog výslovně závislý na pokroku, co se týče lidských práv a vnitřní svobody. V této oblasti režim stále ponechává otevřená mnohá přání, zejména co se týče svobody slova a přesvědčení, svobody tisku a svobodné demokratické opozice a médií.

Je však příliš zřejmé, že nedávné ústupky režimu jsou pouze součástí kosmetické operace pod taktovkou prezidenta-diktátora Lukašenka pro okolní svět. Ještě je příliš brzy na to, abychom mohli navázat jakýkoli normální dialog s Běloruskem.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Toto je jen další usnesení hluboce zakořeněné v představě vměšování a stigmatizace, co se týče Běloruska, s jasnými cíli plést se do domácích záležitostí této země.

Ponoříte-li se do matoucího a manicheistického jazyka, cíl je jasný: EU nepřijímá prohlášení svrchovanosti Běloruska a jeho definici nezávislé politiky, která se otrocky nepodřizuje zájmům EU/NATO/USA, a snaží se jí vyhnout.

EU se proto uchyluje k vydírání a k uvalování sankcí, které, jak tvrdí, mohou být odstraněny, pokud tato země přijme opatření, která jsou po ní požadována, například: „běloruská demokratická opozice a občanská společnost musí být zahrnuty do dialogu mezi EU a Běloruskem“, „plné a účinné využití možností podporovat občanskou společnost a demokratický vývoj v Bělorusku prostřednictvím evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR)“ nebo „finanční podpora nezávislé běloruské televizní stanice Belsat“.

Souhlasila by kterákoli ze zemí EU s takovými podmínkami? Pokrytectví tohoto přístupu je zřejmé zejména tehdy, když „evropská rodina“ tzv. „demokratických národů“ neodsoudí ani jediným slůvkem skutečný masakr spáchaný izraelskou armádou na palestinském lidu v pásmu Gazy nebo zločinné lety CIA, na nichž se podílela.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), *písemně*. – (PL) Dámy a pánové, hlasoval jsem pro přijetí usnesení o hodnocení dialogu EU-Bělorusko. Jsem rád, že stejně jako obecné hodnocení politické scény usnesení přináší konkrétní očekávání, co se týče běloruských orgánů. Dialog se samozřejmě nevede jen za účelem dialogu. Měl by vést ke zlepšení situace v těch situacích, které vyžadují z různých důvodů zlepšení. Nikdo si nedělá iluze, že situace v Bělorusku je ideální.

Očekáváme proto přehled rozhodnutí přijatých v případě povolávacích rozkazů mladých aktivistů Franaka Viačorky, Ivana Šyly a Zmitera Fedaruka. Nesmí být zadržováni orgány jako „rukojmí“. Franak Viačorka je syn známého opozičního aktivisty. Povolávací rozkazy by neměly být používány jako nástroj k výkonu politické moci. Voláme rovněž po tom, aby orgány uznaly Svaz Poláků v Bělorusku a jeho předsedkyni, Angeliku Borysovou, která byla zvolena 15. března 2009. Chtěli bychom, aby běloruské orgány nařídily revizi rozsudků vynesených nad 11 účastníky demonstrace, jež se konala v lednu 2008.

To jsou velmi konkrétní příklady, které by umožnily běloruským orgánům ukázat dobrou vůli a přání vést skutečný dialog. Doufám, že Bělorusko využije této příležitosti. Bude to přínosné pro samotné Bělorusko, pro Evropskou unii a pro vztahy mezi Běloruskem a Evropou. Děkuji.

CS– Návrh usnesení: RC-B6-0165/2009 (Svědomy Evropy a totalita)

Adam Bielan (UEN), *písemně*. – (PL) Myslíme-li vážně budování Evropy budoucnosti, nesmíme připustit, aby byly ignorovány historické skutečnosti nebo přehlížena památka tragických chvil v našich dějinách.

Uchování památky obětí zločinů proti lidskosti by mělo být jedním ze základních prvků výuky dějinám a vytváření povědomí mladých lidí v Evropě. Neznalost dějin vede nejen k jejich překrucování, nýbrž také k vytváření různých nebezpečných forem nacionalismu. Byl bych rád, aby se evropská společnost dozvěděla více o polských hrdinech, jako byl kapitán jezdeckva Witold Pilecki. Musíme mít na paměti, že porozumění minulosti Evropy jako celku, a nikoli pouze její západní části, je klíčové pro budování společné budoucnosti.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsem pro toto spravedlivé usnesení, které odsuzuje totalitu v každé podobě či formě. 20. století bylo stoletím, které zažilo ty nejstrašnější masakry v dějinách. Nacistické Německo, sovětské Rusko, Kambodža, Čína a Rwanda budou navždy připomínat naprosté šílenství a krutost, které jsou lidé schopni, přemůže-li svobodu tyranie. Mám však jednu výhradu. Odmítám vytvářet hierarchii utrpení. Každý případ utrpení je jedinečný a zasluhuje naši úctu, ať už jsou oběťmi Židé, Tutsiové, kulaci, ruští váleční vězni či polští kněží. Z tohoto důvodu jsem se v případě pozměňovacího návrhu 19 zdržel hlasování.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro usnesení o totalitních režimech. Domnívám se, že Evropa se nesjednotí, dokud nebude schopná utvořit si společný pohled na své dějiny a vést čestnou a důkladnou diskusi o zločinech, které v minulém století spáchaly nacismus, stalinismus a fašistické a komunistické režimy.

Domnívám se, že proces evropské integrace je úspěšný. Podařilo se dosáhnout stavu, kdy Evropská unie zahrnuje země střední a východní Evropy, v nichž fungovaly od konce druhé světové války do začátku devadesátých let komunistické režimy, a kdy pomohla zajistit demokracii na jihu Evropy, v zemích, jako je Řecko, Španělsko a Portugalsko, kde po dlouhou dobu vládly fašistické režimy.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Podporuji maximální objektivitu při analyzování evropských dějin a uznávám, že zločiny stalinského Ruska byly děsivé, avšak obávám se, že toto usnesení obsahuje prvky historického revizionismu, který není v souladu s požadavky objektivní analýzy.

Nechci stavět nacistické zločiny, holokaust a genocidu, která postihla šest milionů Židů, a vraždy komunistů, odborářů a zdravotně postižených, na úroveň zločinů stalinistického Ruska. Vlivem takového politického relativismu hrozí rozmělnění specifické povahy nacistických zločinů, a tím se poskytuje intelektuální podklad ideologiím dnešních neonacistů a fašistů, z nichž někteří tu dnes jsou s námi.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Návrh usnesení, který předložilo pět nejsilnějších skupin v Parlamentu, obsahuje mnoho významných pohledů na evropské dějiny posledních více než sta let. Pozměňovací návrhy, zejména pak ty, které předložila Skupina Unie pro Evropu národů, jsou také záslužné, avšak z edičních důvodů nemůže být do textu usnesení začleněno vše, co bylo navrženo. Existuje mnoho příkladů tragédií a individuálních hrdinských činů, které by mohly být v usnesení o svědomí Evropy a totalitě připomenuty. Bohužel není dostatek prostoru pro všechny tyto příklady, a proto jsme byli nuceni hlasovat proti některým z těchto pozměňovacích návrhů.

Hlasovali jsme však pro usnesení jako celek.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Toto ostudné usnesení, které Parlament schválil, je součástí akce k překroucení historické pravdy, kterou podnikají reakcionáři a ti, kdo usilují o pomstu: ti, kdo byli poraženi ve druhé světové válce. Jsou to titíž lidé, kteří ve svých zemích rehabilitují ty, kdo kolaborovali například s nacistickým barbarstvím.

Cílem je postavit neofašismus do příznivého světla a odsoudit komunismus. Jinak řečeno, postavit do příznivého světla tyrany a utlačovatele a zároveň odsuzovat oběti a utlačované. Cílem je vymazat rozhodující přínos komunistů a Sovětského svazu na porážce nacismu a fašismu, jejich úlohu při zlepšování životních podmínek pracujících, jejich přínos k osvobození národů z koloniálního pouta a úlohu, kterou po druhé světové válce hráli v boji proti vykořisťování a další válce.

V Portugalsku bojovala Portugalská komunistická strana za svobodu, demokracii, mír, lidská práva, důstojné životní podmínky portugalského lidu, svobodu národů kolonizovaných fašistickým režimem a za záležitosti zakotvené do ústavy Portugalské republiky, která je dnes 33 let stará.

Pravým cílem tohoto usnesení je kriminalizace komunistů, jejich činnosti a ideálů.

Takové usnesení je pak ještě závažnější v dnešní době, kdy zažíváme akutní krizi kapitalismu, kvůli které se z boje za mír, demokracii a sociální pokrok stávají nezbytné požadavky dneška.

Jens Holm a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Samozřejmě litujeme obětí všech agresivních a autoritářských režimů bez ohledu na to, zda byly dotčeny krutosti páchané v Evropě, nebo například v bývalých evropských koloniích. Jsme však hluboce znepokojeni jakýmkoli přímým či nepřímým úsilím politiků a poslanců, kteří se snaží ovlivnit obecné vnímání historických skutečností. Tento úkol by měl být přenechán nezávislému akademickému výzkumu a veřejné diskusi. Jinak riskujeme, že se každá nová většina v parlamentu bude snažit změnit dějiny tím, že bude popisovat ty nejhorší nepřátele společnosti, a že se bude diskutovat o evropských dějinách používat pro účely krátkodobých kampaní. Rozhodli jsme se proto, že se závěrečného hlasování zdržíme.

Maria Eleni Koppa (PSE), písemně. – (EL) Parlamentní skupina PASOK hlasovala proti návrhu usnesení, jelikož nepřijatelným způsobem přirovnává nacismus ke komunismu.

Odsuzujeme jak hrůzy nacismu, tak stalinismu.

Domníváme se, že takové srovnání nepřispívá k porozumění charakteristickým rysům těchto dvou totalitních režimů.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Hlasoval jsem pro usnesení o totalitě, a to v rozporu s doporučením své strany, podle kterého není toto usnesení nepostradatelné. Jsem pro jasnou distanci od veškerých pokusů o dosažení politických cílů prostřednictvím násilí, věznění, zastrašování a jiných forem útlaku. 20. století bylo obdobím obrovských lidových hnutí zaslepených představou, že jsou předvojem dějin. Kterýkoli zločin byl odůvodněn tím, že přispívá k dosažení toho, co tato hnutí chápala jako ideální svět, a k jeho věčné ochraně před změnou. Někteří chápali tento ideální svět jako rovnost pro všechny, masivní poskytování služeb ze strany státu, výrobní prostředky v rukou lidu a zrušení všech starých privilegií, kterým se těšily zvýhodněné skupiny. Pro jiné bylo zásadní udržení tradic, nerovnosti, pozic moci a privilegií. Osobně se mohu ztotožnit s první skupinou, avšak nikoli s druhou.

V důsledku svého násilí budou obě skupiny již navždy silně kritizovány. Nikdo si nepamatuje věc, za kterou bojovaly, ale každý si pamatuje jejich prostředky. Tato éra musí v každém případě zůstat minulostí. Třebaže na některých místech nesouhlasím s navrženým zněním, domnívám se, že toto usnesení má zásadní význam.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Žádný parlament, žádná parlamentní většina skládající se ze zástupců a přísluhovačů barbarského kapitalistického systému nemůže používat urážky, lži a výmysly, aby vymazala dějiny sociální revoluce, které napsal a stvrdil lid svou vlastní krví. Žádné černé antikomunistické hnutí nemůže vymazat světodějný přínos socialismu, jeho bezprecedentní úspěchy a skutečnost, že vymýtil vykořisťování člověka člověkem.

Společný návrh usnesení, který předložila Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance a Skupina Unie pro Evropu národů a který rovněž nepopsatelně vulgárním způsobem podpořila Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu, dává na stejnou úroveň fašismus a komunismus, nacistické fašistické režimy a socialistické režimy.

Tyto skupiny se dohodly na hanebné protislužbě a navrhuji Evropský den památky, který má připomínat jak tyrany, tak jejich oběti. Omlouvají tak fašismus, urážejí socialismus a imperialismus vyvíjejí ze zločinů, které spáchal a dodnes páchá. Ideologicky prosazují kapitalismus jako jediný „demokratický systém“.

Všechny politické síly, které nezaujaly jasné stanovisko a tím poskytují této tmářské politice alibi, nesou za tuto antikomunistickou hysterii velký díl odpovědnosti.

Řecká komunistická strana vyzývá dělnickou třídu a všechny, kteří podporují pokrok, aby odsoudili antikomunismus a jeho šířitele.

Zita Pleštinová (PPE-DE), písemně. – (SK) 20. století bylo poznamenáno zločiny totalitního komunistického a nacistického režimu, které brutálně zasáhly miliony nevinných lidí. Přímoou reakcí na válku a teror, které na evropském kontinentu rozpoutaly totalitní režimy, byla evropská integrace.

Jsem pevně přesvědčena, že dokud se Evropě nepodaří dosáhnout sjednoceného pohledu na své vlastní dějiny, nemůže být jednotná, a proto jsem hlasovala pro usnesení o svědomí Evropy a totalitě. Musíme uznat komunismus a nacismus jako společné dědictví a vést specializovanou diskusi o všech zločinech, které totalitní režimy v minulém století spáchaly. Jsme tím povinni vůči mladším generacím, které již v takových režimech nevyrůstají a jejichž povědomí o totalitě ve všech jejích formách se stává čím dál povrchnější a mylnější, a tento znepokojivý jev pokračuje i po rozšíření EU v roce 2004. Mnoho mladých lidí dnes ani

neví o režimech, které po čtyřicet let terorizovaly jejich spoluobčany ve střední a východní Evropě a s pomocí železné opony a Berlínské zdi je oddělily od demokratické Evropy.

V roce 2009 oslavíme 20. výročí pádu komunistických diktatur ve střední a východní Evropě a pád Berlínské zdi, a domnívám se proto, že by měly všechny vlády členských států EU využít této příležitosti a vyhlásit 23. srpen Evropským dnem památky obětí stalinismu a nacismu.

Znamenalo by to uznání všech obětí totalitních režimů a silnou a jednoznačnou záruku, že se takové události v Evropě nebudou již nikdy opakovat.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Hodlám při hlasování podpořit návrh usnesení o svědomí Evropy a totalitě.

Jsem pevně přesvědčen, že Evropa potřebuje silnější povědomí o zločinech, které spáchaly totalitní a nedemokratické režimy, neboť se domnívám, že evropskou integraci nelze upevnit bez podpory zachování naší historické paměti, a to za předpokladu, že se bude věnovat pozornost všem aspektům evropské minulosti.

Také souhlasím s návrhem na vyhlášení Evropského dne památky, který bude připomínat oběti všech totalitních a autoritářských režimů.

Peter Skinner (PSE), *písemně*. (Mnoho lidí v celé Evropské unii i v evropských zemích, které nejsou členy EU, vnímá důsledky totalitních režimů, které mají na svědomí miliony mrtvých, jako zásadní historický moment. Tyto důsledky pomáhají při utváření smýšlení dalších generací, ale pro lidi, kteří příslušná období prožili, představují hlubokou jizvu ve vývoji Evropy. Extremismus je stále ještě proudem, který nás může ohrozit, a extremisté mají bezděčného spojence ve volebních místnostech – apatii. Všichni musíme jako politici usilovat o to, aby stávající a budoucí generace nezapomněly na nebezpečí, kterému je vystavena naše svoboda a přímo také náš život. Z toho důvodu tento návrh usnesení podpořím.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE), *písemně*. – (EL) Rozhodně odsuzujeme všechny formy totality a zároveň zdůrazňujeme význam uchování minulosti v paměti. Toto je významný prvek našich dějin.

Domníváme se však, že většina rozhodnutí Parlamentu není kompetentní k interpretaci historických skutečností.

Hodnocení historických skutečností je výlučně úkolem historiků.

Proto jsme se rozhodli zdržet dnešního hlasování o společném návrhu usnesení o svědomí Evropy a totalitě, který předložily čtyři politické skupiny včetně Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů.

Francis Wurtz (GUE/NGL), *písemně*. – (FR) Při řadě příležitostí jsme mohli v opakovaných stanoviscích vyjádřit své názory na téma „všech totalitních režimů“.

Naše skupina bezvýhradně odsuzuje jakoukoliv totalitu. Bezvýhradně odsuzujeme stalinismus. Zároveň jsme jednoznačně proti jakémukoli pokusu o trivializaci nacismu tím, že se rozpustí v odsouzení totalitních režimů, jako je opět případ společného usnesení, které nám je předloženo.

Z tohoto důvodu se naše skupina odmítá hlasování o tomto usnesení zúčastnit.

Anna Záborská (PPE-DE), *písemně*. – (SK) Odsouzení totalitních režimů, které byly založeny na nacistické či komunistické ideologii, by mělo být pouze prvním krokem k úplnému odsouzení všech forem netolerance, fanatismu a ignorance, které potlačovaly a nadále potlačují základní práva a svobody jednotlivců a národů. Každá ideologie, která nerespektuje lidskou důstojnost a lidský život, si zasluhuje odsouzení a je z podstaty nepřijatelná.

Nacismus a komunismus jako ideologie byly inspirovány ideologiemi staršími. Ty byly formulovány v 19. století a v tehdejších evropských státech se upevnily jako ústavní principy. Ideologie jako militarismus, šovinistický nacionalismus, imperialismus, radikalismus a později fašismus byly z podstaty nelidské a ničivé, a zasluhují tedy výslovné odsouzení, stejně jako ideologie, které se objevily později ve formě komunismu a nacismu.

To musíme zdůraznit obzvláště v dnešní době, která je nejistým a výjimečně složitým obdobím. Nesmíme tedy dovolit vynoření nových politických proudů inspirovaných tak nelidskými myšlenkami, jako jsou ty, které stojí za nacismem a komunismem. S netolerancí lze bojovat pouze odmítáním kompromisů či výjimek,

a rádi bychom tudíž požádali, aby byl výraz „bojovat proti totalitě“ nahrazen výrazem „bojovat proti všem státním režimům, které způsobily potlačení lidské důstojnosti, svobody a jedinečnosti každého jednotlivce“.

– Návrh usnesení: RC-B6-0166/2009 (Role kultury)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro společné usnesení o roli kultury v rozvoji evropských regionů, neboť se domnívám, že Evropská unie musí kulturní projekty více podporovat.

Domnívám se, že strategie regionálního a místního rozvoje, které zahrnují kulturu, tvořivost a umění, představují významný přínos ke zlepšení kvality života v evropských regionech a městech, a to prostřednictvím podpory kulturní rozmanitosti, demokracie, účasti a dialogu mezi kulturami.

V usnesení vyzýváme Komisi, aby předložila zelenou knihu s opatřeními v oblasti současných kulturních aktivit, která budou zaměřena na upevnění rozvoje evropských regionů.

Domnívám se, že kulturní duch Evropy je významným prostředkem, jak svést Evropany blíže dohromady, a to způsobem, který plně respektuje jejich odlišné kulturní a jazykové identity. Evropské kultury představují strategické faktory v rozvoji Evropy na místní, regionální a vnitrostátní úrovni, jakož i na úrovni EU.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. ((SV) Kultura je politickou oblastí, která spadá pod politickou odpovědnost jednotlivých členských států. V tomto usnesení se řeší otázky, které leží mimo pravomoc EU. Jelikož bereme vážně zásadu subsidiarity, jsme toho názoru, že výbor EP pro kulturu a vzdělávání by měl být zrušen.

V důsledku toho jsme hlasovali proti této zprávě.

Zita Pleštinová (PPE-DE), písemně. – (SK) Kultura je významným prvkem trvale udržitelného rozvoje evropských regionů, a rozvojové plány všech regionů tedy musí zahrnovat kulturní rozměr. Strategie, které zahrnou kulturu, tvořivost a umění, nesmírně přispějí ke zlepšení kvality života obyvatel měst a venkovských oblastí.

Na relativně malém prostoru, jaký představuje moje země Slovensko, máme různorodé vnitřně diferencované kulturní regiony. Kulturní tradice, které tu po staletí vznikaly, spočívají v neobyčejné pestrosti forem, typů a variant projevu lidové kultury.

Například v mém regionu Stará Ľubovňa na severovýchodě Slovenska najdete kulturu slovenskou, německou, rusínskou, goralskou i romskou. Každá obec každoročně organizuje své vlastní kulturní slavnosti, které přilákají do našeho regionu velké množství návštěvníků. V pestrosti krojů, písní a tanců se utužuje partnerství mezi evropskými regiony. Kulturní projekty vycházejí z iniciativy občanské společnosti a zaslouží si pozornost a zejména podporu také ze strany Evropské komise. Finanční prostředky určené na kulturní projekty se bohužel každým rokem dále snižují, a proto mají místní samosprávy vážné problémy, chtějí-li tyto obdivuhodné a jedinečné kulturní tradice uchovat.

Jsem přesvědčena, že by měla Komise předložit zelenou knihu s možnou škálou opatření na podporu kulturních aktivit zaměřených na posilování kulturního rozvoje evropských regionů, a proto jsem v hlasování podpořila usnesení o roli kultury v rozvoji evropských regionů.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti návrhu usnesení o roli kultury v rozvoji evropských regionů.

Třebaže souhlasím s tím, že navržené iniciativy jsou inspirovány úctyhodným záměrem podpory regionálního a místního rozvoje v rámci EU, nedomnívám se, že jsou dostatečné k tomu, aby bylo dosažení takových cílů zaručeno. Zejména pochybuji o tom, že budou tyto iniciativy účinné v prosazování jazykových a kulturních identit, neboť nejsou podpořeny doplňujícími širšími opatřeními a politikami.

– Zpráva: Janusz Onyszkiewicz (A6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Rusko je nadále významným strategickým partnerem Evropské unie. Máme společné zájmy, jako je budování míru na Blízkém východě a boj proti šíření jaderných zbraní. Rusko hraje také významnou roli v diplomacii, a to nejen jako stálý člen Rady bezpečnosti OSN, ale také jako země, která má velký vliv na Írán. Potřebujeme tudíž pomoc Ruska při přesvědčování Íránu, aby nevyráběl jadernou bombu.

V našem vztahu s Ruskem však existují také prvky vzbuzující obavy, a sdílíme-li společné zájmy, pak nejsem přesvědčen, že sdílíme také společné hodnoty. Obavy přetrvávají ohledně stavu demokracie a právního státu v Rusku. Svoboda tisku také nedosahuje standardů, které bychom očekávali.

Naše partnerství s Ruskem tedy musí být silné a trvalé, avšak nesmí být bezpodmínečné. Rusko zejména musí vědět, že nebudeme tolerovat anexi a uznávání suverenity gruzínských území, která byla obsazena ve válce vloni v létě.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Beze vší pochybnosti existuje pouze jeden národ, na nějž se nikdy neusměje přízeň tohoto parlamentu, který obvykle velmi ochotně schvaluje hospodářské a obchodní dohody či dohody o spolupráci s Kubou, čínskou komunistickou diktaturou či dokonce Tureckem premiéra Erdogana.

Většina v tomto parlamentu, která nadšeně přivítala jednostranné vyhlášení nezávislosti Kosova, přestože je historickou kolébkou srbského národa, nyní sklízí trpké plody své politiky, když nezávislost podpořenou Ruskem vyhlásily Abcházie a Osetie.

Dále, jak může být z neporozumění v bezpečnostních otázkách viněno pouze Rusko, když Rusové přirozeně vnímají rozšíření NATO až ke svým hranicím jako provokaci a ohrožení?

Samozřejmě, že přetrvávají některé obtíže. Avšak Rusko na rozdíl od Turecka náleží kulturně, duchovně a zeměpisně do Evropy. Privilegované vztahy bychom měli mít především s touto zemí.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Usnesení, které bylo právě přijato, jasně ukazuje účely a cíle, které sleduje většina tohoto parlamentu v oblasti vztahů mezi EU a Ruskem. V usnesení je vyjádřen požadavek, aby byly „založeny na zásadách liberalizovaného a otevřeného trhu a reciprocit investičních práv mezi partnery, a proto je nutno požadovat, aby výměnou za úzké a přínosné hospodářské vazby ruská vláda zaručila vlastnická práva zahraničních investorů“.

Jinými slovy, cílem je dotlačit Rusko k tomu, aby se vzdalo kontroly nad svým nesmírným přírodním bohatstvím, například konkrétně nad zemním plynem a ropou, a aby upravilo svou výrobní kapacitu a zpřístupnilo svou pracovní sílu pro potřeby vykořisťování v zájmu velkých mocností a velkých firem v EU, které chtějí mít přístup ke zdrojům, jež by měly náležet ruskému lidu.

Usnesení vyvíjí na Rusko veškerý možný tlak, avšak chybí v něm jakákoli zmínka o rozšiřování NATO na východ a o novém protiraketovém systému Spojených států v Evropě.

Pokud jde o nás, takovýto vztah jednoznačně odmítáme. Vyzýváme k nastavení spravedlivých vztahů a vzájemné úcty mezi oběma stranami, které budou založeny na zájmech lidu a úctě k zásadám nevmešování, odzbrojení a uvolnění.

Carl Lang (NI), *písemně*. – (FR) Na rozdíl od Turecka představuje Rusko součást evropské zeměpisné, kulturní a duchovní sféry, a tedy i společnosti. Mělo by tudíž být v mnoha oblastech, zejména v energetice, ideálním strategickým partnerem. Je to však také bratrský národ, který bychom měli podporovat a nikoli nekonečně kritizovat, jak činí mnoho správně smýšlejících ultraevropanů, a to zejména v této zprávě, která nazývá záchranu ruských mluvčících menšin v Gruzii nepřiměřeným protiútokem, který staví do pochybného světla připravenost Ruska budovat s EU v Evropě společný prostor bezpečnosti.

Ultraevropané, kteří jsou vždy ochotni podpořit Spojené státy a jejich válku v Iráku, nemají Rusku co kázat. Před deseti lety tatáž ultraevropská lidská práva neváhaly podpořit NATO při nepopsatelném aktu agrese vůči Srbsku.

Vyzýváme k budování nové Evropy, svobodné Evropy suverénních národů, která bude mít ustaveny privilegované vztahy s Ruskem.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě pana Onyszkiewiczze s návrhem doporučení Evropského parlamentu Radě ve věci nové dohody mezi EU a Ruskem.

Nesouhlasím totiž se zpravodajem, pokud jde o doporučení Radě a Komisi pro další vyjednávání s Ruskem, neboť se nedomnívám, že jsou dostatečná k tomu, aby zaručila spravedlivou dohodu, která zohlední práva a výsady Evropské unie a díky níž se budou moci rozvíjet dobré vztahy mezi dotčenými subjekty. Domnívám se tedy, že musí obě strany vyvinout větší úsilí, aby tohoto cíle dosáhly.

Charles Tannock (PPE-DE), *písemně*. – Rusko se musí jasně rozhodnout, zda sdílí s EU společné hodnoty, nebo nikoliv. Existuje mnoho oblastí, v nichž se s Ruskem shodujeme a díky nimž jde o našeho strategického

partnera. Uznáváme společnou hrozbu šíření jaderných zbraní, a to zejména v Íránu. Potřebujeme pomoc Ruska jakožto součásti Kvartetu při práci na mírovém řešení konfliktu na Blízkém východě, v situaci, kdy Izrael má nového premiéra a Spojené státy nového prezidenta. Nemůžeme však dovolit Rusku, aby se chovalo násilně vůči sousedům a používalo své uhlovodíkové zdroje jako diplomatickou zbraň. Stejně tak nemůžeme Rusku dovolit, aby se jednoduše chovalo, jako kdyby loňská válka v Gruzii nebyla. Anexi území pod gruzínskou svrchovaností nemůže ani Rusko, ani EU zamést pod stůl. Rusko musí dodržovat závazky v oblasti podpory lidských práv, demokracie a právního státu, které přijalo v rámci OBSE či Rady Evropy.

– **Zpráva: Frédérique Ries (A6-0089/2009)**

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Chtěl bych při této příležitosti plně podpořit tuto zprávu, která je navržena s cílem prohloubit ochranu zdraví evropských občanů, ale také bych chtěl tuto příležitost využít ke konstatování, že na ostrovech Malta a Gozo jsou některé oblasti základního systému zdravotní péče v troskách. Čekací lhůty pro obyvatele Malty a Goza, kteří potřebují lékařské vyšetření či chirurgický zákrok, jsou neuvěřitelné. 2 % obyvatel čekají na operaci šedého zákalu.

Odyssea spojená s pořadníky je jedním z mnoha příkladů, které podporují mé stanovisko. Mezi další patří nedostatek lůžek v zařízení, které má být ukázkovou nemocnicí a které stálo téměř miliardu EUR.

Liam Aylward (UEN), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu, a to hlavně proto, že se v ní vyzývá Komise, aby využila současné vědecké poznatky za účelem ochrany občanů EU před potenciálním rizikem elektromagnetických polí. Doporučení z roku 1999 požaduje aktualizaci, která zohlední probíhající výzkum, a to do pěti let od doby, kdy bylo zveřejněno. Žádná aktualizace neproběhla. V roce 2008 jsem v dopise komisaři Kyprianouovi žádal, aby bylo původní doporučení revidováno, neboť v té době už mělo být revidováno čtyři roky, ale dosud se v této věci nic nestalo.

Od přijetí doporučení došlo ke změnám a vývoji ve vědeckém výzkumu a jeho závěrech, jakož i k významnému rozvoji technologií využívajících elektromagnetická pole, jako je WiFi a Bluetooth. Vzhledem k neustále se měnící povaze této oblasti musíme opětovně vyhodnotit nařízení, která chrání naše občany.

Evropský průzkum z roku 2007 ukazuje, že většina občanů EU se domnívá, že orgány veřejné moci neodvádějí odpovídající práci při informování obyvatel o způsobech, jak se chránit před elektromagnetickými poli. Evropská unie musí převzít silnější vedení při zajišťování zásadních výzkumných aktivit týkajících se možných rizik způsobených elektromagnetickými poli a při doporučování směrnic pro své obyvatele. Podporuji další výzkum důsledků vystavení elektromagnetickým polím pro lidské zdraví a doufám, že doporučení z roku 1999 bude revidováno a aktualizováno.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, v níž se Komise naléhavě vyzývá, aby byla ostražitá a podnikla přezkum vědeckého základu a přiměřenosti limitů spojených s elektromagnetickými poli, a to prostřednictvím Vědeckého výboru pro vznikající a nově zjištěná zdravotní rizika. Tímto způsobem je spotřebitelům nadále poskytnuta vysoká úroveň ochrany, aniž by bylo narušeno fungování a rozvoj bezdrátových technologií.

Elektromagnetická pole představují téma, které se přímo týká občanů EU. Speciální průzkum Eurobarometru o elektromagnetických polích ukázal, že Evropané jsou ve svých obavách z možných zdravotních rizik těchto polí rozděleni: 14 % se neobává vůbec, 35 % se neobává příliš, 35 % se poněkud obává a 13 % se obává velmi. V posledních letech bylo zveřejněno několik vědeckých studií zabývajících se touto oblastí, avšak žádná z nich neposkytla jasný důkaz o možných dopadech elektromagnetických polí vytvářených bezdrátovou technologií na lidské zdraví.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro usnesení o zdravotních rizicích spojených s elektromagnetickými poli, neboť toto téma se přímo dotýká veškeré evropské veřejnosti, která je vystavena elektromagnetickým polím jak doma, tak na pracovišti.

Vystavení zdrojům elektromagnetických polí vzniklých z činnosti člověka v posledních letech zásadně vzrostlo, a to zejména z důvodu rostoucí poptávky po elektřině a stále specializovanějších bezdrátových technologií. Z tohoto důvodu se domnívám, že je obzvláště důležité zaručit vysokou úroveň ochrany všech spotřebitelů, avšak bez narušení provozu sítí mobilních telefonů a rozvoje nových bezdrátových technologií.

Robert Goebbels (PSE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem proti zprávě z vlastního podnětu, kterou připravila paní Riesová. Je to ukázka naprosto zbytečné zprávy, z níž jsou někteří poslanci nadšení, titíž poslanci, kteří si libují v uplatňování „zásady předběžné opatrnosti“ chtě nechtě a kteří dělají paniku při každé sebemenší

„obavě“ veřejnosti. Zatímco předpokládaná délka života Evropanů se rok od roku prodlužuje, každá nová studie o možných důsledcích elektromagnetických polí, která vyvolává nezodpovězené otázky, získává zcela nevídanou publicitu. Naopak desítky studií vědeckých pracovišť a jiných zcela kompetentních subjektů, které shledaly, že žádné riziko neexistuje, jsou systematicky ignorovány. Nic, co je přehnané, nemá vypovídací hodnotu.

Françoise Grossetête (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu paní Riesové o zdravotních rizicích spojených s elektromagnetickými poli.

Je naprosto nezbytné zajistit vysokou úroveň ochrany pro spotřebitele, zejména pak pro děti, a to bez narušení provozu sítí mobilní telefonie. Třebaže neexistuje žádný vědecký důkaz, že používání mobilních telefonů s sebou nese zdravotní riziko, nemůže být tato hypotéza jednoznačně vyloučena, a tak musí být tato věc zahrnuta jako zásada předběžné opatrnosti. Je třeba pravidelně aktualizovat hodnoty limitů pro vystavení veřejnosti elektromagnetickým polím.

Je také velmi nutné zajistit více informací o důsledcích elektromagnetických vln a zřídit jednotný systém pro povolování instalace antén a relé, jak zdůrazňuje zpráva.

David Martin (PSE), písemně. (Podporuji tuto zprávu, která vyzývá k provádění dalšího výzkumu elektromagnetických polí vzniklých z činnosti zařízení, jako jsou rozhlasové a televizní přijímače, mikrovlnné trouby, mobilní telefony a vedení vysokého napětí. Ve zprávě se doporučuje, aby byly školy, jesle, domovy důchodců a nemocnice chráněny před anténami pro mobilní telefony či před vedením vysokého napětí vzdáleností, která se určí podle vědeckých kritérií.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Návrh usnesení o zdravotních rizicích spojených s elektromagnetickými poli je pokusem, jak zvládnout dopady a zakrýt ty, kdo jsou za ně zodpovědní, a to tak, aby nebyla narušena činnost a zisk monopolů; není tedy pokusem o předcházení těmto dopadům a o ochranu obyvatelstva. Vzrůstající povědomí a obavy prostých obyvatel ohledně elektřiny a telekomunikačních společností a výrobců elektrických a elektronických zařízení, která jsou hlavním zdrojem nebezpečí, vyžaduje, aby byl prováděn výzkum s jednoznačnými výsledky, a to vzhledem k tomu, že zodpovědnost za tato zařízení mají zejména samy dotčené společnosti, které mají zájem na prodeji svého zboží a služeb, a tudíž nikoli na prokázání škodlivých účinků elektromagnetických polí.

Za účelem řešení tohoto velmi vážného problému, který může být nebezpečný pro lidské zdraví, jsou nezbytné podrobné vládní studie z oblasti neoplastických degenerativních onemocnění mozku, účinků elektromagnetického záření jako celku na homeostázu lidského organismu a tak dále.

Je třeba koordinovaného úsilí příslušných pracovníků, aby byly na základě zásady předběžné opatrnosti sníženy limitní hodnoty pro vystavení elektromagnetickým polím a hodnoty skutečného vystavení těmto polím.

V rámci EU, která podporuje ziskovost a konkurenceschopnost kapitálu a odsunuje otázku veřejného zdraví, nemůže existovat žádná zásadní a účinná ochrana zdraví a bezpečnosti pracujících.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Riesové o zdravotních rizicích spojených s elektromagnetickými poli.

Souhlasím se zpravodajkou v tom, že je třeba problém dopadu elektromagnetických zařízení na veřejné zdraví řádně ventilovat podporováním příslušných studií a výzkumu, které mohou tato témata přesněji a pečlivěji objasnit a tím povzbudit intenzivnější diskusi.

Souhlasím s ní tedy v tom, že vyzývá Komisi, aby přijala jasnou politiku v oblasti elektromagnetických vln, a to přesto, že si jsem vědom, že členské státy mají v některých oblastech, jako jsou např. vlny spojené s mobilními telefony, výlučnou pravomoc.

– Zpráva: Pál Schmitt (A6-0124/2009)

Charlotte Cederschiöld a Gunnar Hökmark (PPE-DE), písemně. – (SV) Hlasovali jsme dnes pro zprávu z vlastní iniciativy „O kvalitnějších školství: agenda pro evropskou spolupráci“ (A6-0124/2009), kterou zpracoval pan Schmitt. Zpráva ukazuje na mnoho významných problémů, s nimiž se potýkají evropské školy, a obsahuje řadu dobrých doporučení. Například doporučení, aby byli studenti na školách a univerzitách lépe připravováni na čím dál flexibilnější pracovní trh, na němž se potřeby zaměstnavatelů rychle mění.

Máme však námitky proti jednomu bodu ve zprávě, konkrétně k tomu, který odůvodňuje narůstající násilí ve školách faktory, jako jsou vzrůstající třídní rozdíly či vzrůstající kulturní rozmanitost v členských státech EU. Nárůst násilí ve školách je vážný společenský problém s mnoha složitými příčinami, který by neměl být bagatelizován zjednodušenými vysvětleními.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu „O kvalitnějším školství: agenda pro evropskou spolupráci“.

Domnívám se, že Evropská unie musí podporovat modernizaci a zlepšování školního kurikula, aby odráželo požadavky soudobého pracovního trhu, jakož i stávající sociální, ekonomickou, kulturní a technickou realitu.

Vítám, že školy musí usilovat o zlepšování zaměstnatelnosti mladých lidí, ale zároveň jim nabízet příležitost k rozvíjení vlastních osobních dovedností. Musíme mít také na paměti, že mladí lidé musí získat základní demokratické návyky.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), písemně. – (FR) Školství je zásadním tématem, a tuto skutečnost bychom nyní měli opět potvrdit. Zpráva nazvaná „O kvalitnějším školství: agenda pro evropskou spolupráci“, kterou jsem plně podpořila, představuje součást tohoto cíle. V této zprávě je kladen obzvláštní důraz na potřebu zaručit rovný přístup všech mladých Evropanů k vysoce kvalitnímu vzdělání, které jim umožní získat dovednosti a relevantní vědomosti. Ve zprávě se kromě toho vyzývá k poskytnutí zvýšené finanční podpory zařízením, která se ocitnou v potížích. Vedle významu základních vědomostí se v usnesení rovněž správně zdůrazňuje význam výuky cizích jazyků, a to od nejranějšího dětství, a podobně též možnost získání umělecké, kulturní a tělesné výchovy, která je zásadní pro rozvoj osobnosti. V usnesení se dále doporučuje podporovat zvýšenou mobilitu a výměny ve školním prostředí, a v tomto ohledu se zmiňuje vynikající evropský program Comenius, přičemž je zdůrazněno, že je třeba zajistit, aby byl více viditelný a přístupnější. Jelikož usnesení přísně respektuje zásadu subsidiarity, je v něm vyjádřena podpora zavádění modernizovaných školních programů, které zohlední měnící se technologie a možnosti, které tyto technologie otevírají.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) „Za uspořádání, obsah a reformu školního vzdělávání odpovídají členské státy“. To je uvedeno v prvním bodu zprávy z vlastního podnětu o kvalitnějším školství, kterou zpracoval pan Schmitt. Potud souhlasím. Úlohou Evropské unie je usnadňovat různé školní výměny a mobilitu studentů. A do dalších věcí spojených se školstvím by se neměla zapojovat. Usnesení vytvořené panem Schmittem bohužel této úvodní premise nedostalo. Téměř vzápětí se pouští do popisu toho, jak by měly být školy financovány a hodnoceny, jaká kurikula by měly mít a podobně. Tedy přesně ty věci, kterými by se EU jako taková neměla zabývat, a přesně ty věci, které by měly být v kompetenci členských států. Jsem pro štihlejší, ale zacílenější Evropskou unii. Hlasovala jsem tedy jak proti zprávě z vlastního podnětu, tak proti alternativnímu usnesení.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Návrh stanoviska obsahuje řadu cenných myšlenek, avšak školství je politickou oblastí, která by měla spadat do rámce politické odpovědnosti jednotlivých členských států. Toto usnesení se tedy zabývá tématy, která jsou mimo oblast pravomocí Evropské unie. Jelikož bereme vážně zásadu subsidiarity, jsme toho názoru, že by měl Parlament hlasovat proti této zprávě a že výbor EP pro kulturu a vzdělávání by měl být zrušen.

Rozumí se samo sebou, že jsme hlasovali proti této zprávě.

Louis Grech (PSE), písemně. – V zásadě s touto zprávou souhlasíme, avšak některé body (např. zavedení vyučování migrantů v jejich rodném jazyce do školního kurikula) neodráží realitu některých členských států, zejména pokud jde o příliv imigrantů, finanční a administrativní kapacitu, počet obyvatelstva dané země a mnoho jiných faktorů.

Ian Hughton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu pana Schmitta o kvalitnějším školství. Ve zprávě se správně poznamenává, že poskytování školního vzdělání je v pravomoci členských států, a já se domnívám, že je správné, aby měly vzdělávací systémy jednotlivých národů autonomie a respekt. Nicméně dopad vzdělání na děti napříč Evropskou unií může být zvýšen pouze cestou intenzivnější evropské spolupráce a vzdělávací systémy napříč kontinentem se musí přizpůsobit, aby udržely krok s moderními výzvami.

Livia Járóka (PPE-DE), písemně. – (HU) Chtěla bych svému kolegovi Pálu Schmittovi poblahopřát ke zprávě nazvané „O kvalitnějším školství: agenda pro evropskou spolupráci“, v níž se správně zdůrazňuje, že inkluzivní vzdělávací modely podporují integraci znevýhodněných skupin žáků a studentů se specifickými vzdělávacími potřebami. Ve zprávě se dále vyzývají členské státy, aby zlepšily přístup žáků k odborné přípravě podle nejvyšších standardů.

V celé Evropě trpí největším znevýhodněním při vzdělávání romské děti – téměř čtvrtina romských žáků základních škol je v segregovaných třídách a většina žáků, kteří jsou zbytečně nuceni k docházce do zvláštních škol, je romského původu. 82 % Romů má pouze základní či ještě nižší úroveň vzdělání a pouze 3,1 % Romů má přístup k takové úrovni vzdělání, která odpovídá průměrné úrovni většinového obyvatelstva. Avšak zvyšování úrovně vzdělanosti romských dětí je z hlediska národního hospodářství výhodnou investicí, neboť výdaje na to, aby romské děti dokončily střední školu, se plně splatí jejich následnými odvody do státního rozpočtu. Zvýšené možnosti na pracovním trhu umožněné lepším vzděláním znamenají, že tyto děti budou moci stále více společnosti něco přinášet, namísto toho, aby byly závislé na sociálním zabezpečení. Nárůst v zaplacených daních a snížení objemu vyplácených sociálních dávek znamená čistý zisk pro státní rozpočet.

Stavros Lambrinidis (PSE), písemně. – (EL) Skupina PASOK hlasovala pro alternativní návrh usnesení ke Schmittově zprávě o kvalitě školství v EU, v němž se podařilo odstranit zmínku o vzdělávání dětí pouze „zákonných“ přistěhovalců a jež obsahuje také některá další zlepšení. Zároveň také objasňuje nesouhlas s bodem 15 tohoto textu a se vztahem mezi všemi úrovněmi vzdělání a „flexibilitou“ pracovního trhu na základě požadavků zaměstnavatele.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Zpráva z vlastního podnětu o agendě pro evropskou spolupráci, pokud jde o evropské školství, kterou zpracoval pan Schmitt, je pokusem o zdůraznění společných problémů a hrozeb, kterým čelí školské systémy členských států. V mnoha bodech je tato zpráva správná. Když už pro nic jiného, je takováto společná diagnóza nezbytná z důvodu masivního přistěhovalectví, k němuž ve Společenství dochází.

Zpráva si zaslouhuje podporu, avšak nemohu se zbavit pocitu, že mezi společnými hodnotami, které zpravodaj vidí jako základ reformy vzdělávacích systémů, nejsou obsaženy všechny faktory, které po staletí utvářely Evropu. V podbodu 17 se hovoří o úplném a mnohostranném rozvoji jednotlivce, podpoře respektování lidských práv a sociální spravedlnosti, celoživotním učení pro účely osobního rozvoje a profesního postupu, ochraně životního prostředí a osobním a kolektivním blahobytem. Tyto hodnoty jsou žádoucí, ale některé detaily zde chybí – mám na mysli skutečnost, že tyto společné hodnoty mají konkrétní zdroj, kterým jsou křesťanské kořeny Evropy.

Domnívám se zkrátka, že jediným trvalým a plodným poutem je pravděpodobně jednota v duchu křesťanství. A to je pevný základ. Samozřejmě že zamlčování této skutečnosti je vadou nikoli pouze této zprávy, nýbrž celého zákonodárství Společenství. To vzbuzuje pochybnosti o směřování změn. Dnes říkáme „ano“ dobrým hodnotám, ale zároveň se ptáme, co se s těmito hodnotami stane zítra.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě pana Schmitta „O kvalitě školství: agenda pro evropskou spolupráci“.

Třebaže v zásadě souhlasím s obecnými účely této zprávy a s tím, že evropské vzdělávací systémy je nutno přezkoumat, aby se zlepšila jejich kvalita, nedomnívám se, že jsou v této zprávě identifikována řešení, která by byla účinná pro účely prosazení skutečného zlepšení kvality výuky a výsadního postavení školy jako místa komunikace a socializace.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Vzdělání je nepochybně mimořádně významným tématem a měli bychom mu věnovat více pozornosti. Zvláštní pozornost by se měla věnovat první fázi vzdělávání, tedy vzdělávání předškolnímu. Mělo by se dbát o vytváření dobrého sociálního ovzduší a podmínek, za nichž se mohou děti a mladí lidé rozvíjet. Ve vzdělávání mladých lidí je naše budoucnost, budoucnost celé Evropské unie. Měli bychom bez ustání pracovat na zlepšení podmínek pro vzdělávání a vytvoření rovných příležitostí mezi dětmi a mladými lidmi. Neměli bychom též zapomenout na ty, kdo jsou znevýhodnění, kdo patří k národnostním menšinám či jsou cizinci.

Velmi významným faktorem je celoživotní odborná příprava vyučujících a zavádění moderních vyučovacích metod. Měli bychom zlepšit platy vyučujících a zvýšit význam učitelského povolání.

Domnívám se, že by se měla též věnovat pozornost mladým lidem, kteří chtějí studovat v jiném členském státě Evropské unie. Místo a ještě méně úroveň vzdělání mladých lidí by nemělo být závislé na jejich finanční situaci.

Podporuji Schmittovu zprávu a zcela souhlasím, že vzdělávání mladých lidí má ve všech fázích obrovský význam.

11. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

12. Předání textů přijatých během zasedání: viz zápis**13. Termíny příštích zasedání: viz zápis****14. Přerušování zasedání**

Předsedající. Dnešek je pro mě, dámy a pánové, poněkud zvláštním dnem, neboť dnešní zasedání jsem po deseti letech dobré a poctivé služby zde v Bruselu strávil naposledy v roli předsedajícího.

S trochou nostalgie tedy prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno ve 13:00.)